

Prop. 94 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse
med EU av utslippsmålet for 2030

Prop. 94 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse
med EU av utslippsmålet for 2030

Innhold

1	Bakgrunn.....	5	4.4	Forordningen om skogbruk og annen arealbruk (LULUCF) og tilpasningene til denne for EØS/EFTA-statene	16
2	Generelt om EUs klima- regelverk, forholdet til EØS- avtalen og EØS-komite- beslutningen	7	4.4.1	Artikkel 6 nr. 2 overgangsperiode for påskogede arealer (EØS- komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (i))	16
3	Nærmere om rettsaktene som inngår i EØS-komite- beslutningen	9	4.4.2	Artikkel 8 nr. 7 frist for levering av forslag til revisert referansebane for forvaltet skog (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (ii))	16
3.1	Innsatsfordelingen – forordning (EU) 2018/842	9		Artikkel 13 nr. 2 bokstav a) strategi for skog- og arealbruk som vilkår for kompensasjon (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (iii))	17
3.2	Regelverket for skogbruk og annen arealbruk – forordning (EU) 2018/841	10	4.4.3	Artikkel 15 nr. 2 informasjon til ESA fra EUs sentraladministrator for kvoteregisteret om blokkering av transaksjoner som berører Island eller Norge (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (iv))	17
3.3	System for måling og rapportering	11		Vedlegg II, III, IV og VII (EØS- komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (v-viii))	17
4	Beslutningen i EØS-komiteen..	13		System for måling og rapportering med tilpasninger for EØS/ EFTA-statene	18
4.1	Hovedinnholdet i beslutningen	13		Listen over bestemmelser som skal gjelde for Island og Norge (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (i))	18
4.2	Nærmere om de generelle tilpasningstekstene for EØS/ EFTA-statene	13	4.4.4	Artikkel 2 – definisjoner (EØS- komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (ii))	18
4.3	Innsatsfordelingen og tilpasningene til denne for EØS/EFTA-statene	14		Artikkel 26 nr. 4 – utslipps- regnskap (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (iii)) ...	18
4.3.1	Tilpasning til innsatsfordelingen artikkel 4 nr. 3 og vedlegg IV (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (i) & (ii)	14	4.4.5	Artikkel 41 – samarbeid (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (iv))	19
4.3.2	Tilpasning til innsatsfordelingen artikkel 6 nr. 1 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (iii))	15	4.5		
4.3.3	Tilpasning til innsats- fordelingen artikkel 12 nr. 2 (EØS-komite-beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (iv))	15	4.5.1		
4.3.4	Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 1 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (v))	16	4.5.2		
4.3.5	Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 2 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (vi))	16	4.5.3		
4.3.6	Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 3 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (vii)) ...	16	4.5.4		

4.5.5	Bestemmelser om fastsettelse av utslippsbudsjett under innsatsfordelingen – rapportering og revisjon i 2020 under forordning om overvåking, måling og rapportering. (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) fjerde og femte strekpunkt)	19	3	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014 af 30. juni 2014 om struktur, format, indsendelse og revision af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)	36
5	Gjennomføring i norsk rett	20	4	Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EØS-relevant tekst)	57
6	Økonomiske og administrative konsekvenser samt konsekvenser for Norges utslippsforpliktelse fram mot 2030	21		Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)	78
6.1	Overordnet om økonomiske og administrative konsekvenser	21		Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)	93
6.2	Innsatsfordelingen	21			
6.3	Skogbruk og annen arealbruk	22	5		
7	Konklusjon og tilråding	24			
Forslag til vedtak om samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030 25					
Vedlegg			6		
1	EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særige områder utenfor de fire friheter	26			
2	Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EØS-relevant tekst)	33			

Prop. 94 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 10. april 2019,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

Norge har meldt inn et mål til FN om å redusere klimagassutslippene med minst 40 prosent innen 2030 sammenlignet med utslippsnivået i 1990, som Norges bidrag til Parisavtalen. Målet er lovfestet i lov om klimamål (klimaloven). EU har meldt inn tilsvarende mål som sitt bidrag.

Ideen om felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030 ble presentert i Meld. St. 13 (2014–2015) «Ny utslippsforpliktelse for 2030 – en felles løsning med EU». Den 25. mars 2015 vedtok Stortinget enstemmig tilrådingen i energi- og miljøkomiteens innstilling om at Norge vil gå i dialog med EU om en avtale om felles oppfyllelse av utslippsmålet om minst 40 prosent utslippsreduksjon i 2030 sammenlignet med 1990-nivået. Det relevante EU-regelverket som vil gjelde for Norge som følge av avtalen, og vurderinger av konsekvenser, er nærmere beskrevet i Meld. St. 41 (2016–2017) «Klimastrategi for 2030 – norsk

omstilling i europeisk samarbeid», som ble behandlet i Stortinget 3. mai 2018.

EUs klimaregelverk legger rammene for hvordan EU skal nå målet om å redusere sine klimagassutslipp med minst 40 prosent i 2030, sammenlignet med utslippsnivået i 1990.

En avtale om felles oppfyllelse betyr i praksis at de deler av EUs klimaregelverk for perioden 2021–2030 som er relevant for oppfyllelse av utslippsmålet for 2030, også skal legges til grunn for oppfyllelse av Norges 2030-forpliktelse. Det gis nødvendige tilpasninger for å sikre like vilkår og lik oppfølging og avgrensning til utslippsmålet for 2030. De relevante og EØS-tilpassede delene av EUs klimaregelverk vil gjøres gjeldende for Norge og Island i form av en EØS-komitébeslutning som innlemmer de delene av EUs klimaregelverk som er relevante for felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030, i protokoll 31 i EØS-avta-

len. Protokoll 31 omfatter samarbeid på områder utenfor de fire friheter, som partene til EØS-avtalen frivillig velger å forplikte seg til. Det er ventet at EØS-komiteen senest innen oktober 2019 fatter beslutningen. Beslutningen legger grunnlaget for samarbeidet mellom EU, EUs medlemsstater, Island og Norge om å oppfylle sine respektive utslippsmål for 2030 som statene har påtatt seg under Parisavtalen. Utslipp som reguleres av direktiv 2003/87/EF («kvotedirektivet») er allerede omfattet av EØS-avtalen.

EØS-komiteens beslutning gjelder innlemmelse av bestemmelser som er relevant for felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030, men som ikke er omfattet av kvotedirektivet:

- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utslipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning (EU) nr. 529/2013 (*skog- og arealbruksregelverket*);
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (*innsatsfordelingen*);
- Enkelte bestemmelser, som er nødvendige for å gjennomføre forordningene om innsatsfordelingen og skogregelverket, i:
 - Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatiltakene, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EU, 98/70/EU, 2009/31/EU, 2009/73/EU, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, rådsdirektiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (*styringssystemforordningen*);
 - Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og for rapportering av andre opplysninger på nasjonalt plan og unions-

plan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak 280/2004/EF (*forordningen om overvåking, måling og rapportering*); og

- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 749/2014 av 30. juni 2014 om struktur, format og framgangsmåte for framlegging og gjennomgåelse av innrapporterte opplysninger fra medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (*gjennomføringsforordningen til forordningen om overvåking, måling og rapportering*).

EØS-avtalens vanlige system for overvåking, domstolskontroll og tvisteløsning tas i bruk. Det innebærer at overvåking og domstolkontroll utøves av EFTAs overvåkingsorgan (ESA) og EFTA-domstolen. Eventuell uenighet mellom Island, Norge og EU tas opp i EØS-komiteen. Liechtenstein vil ikke være en del av felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030.

EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-regelverket som er relevant for felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030, vurderes som en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til at Norge deltar i EØS-komitebeslutningen er derfor nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Beslutningen i EØS-komiteen forventes å bli truffet senest innen oktober 2019. Klimaregelverkene skal gjelde for EU fra og med 1. januar 2021. For at Norge skal kunne ta del i forberedelsene til deltakelsen i regelverkene i 2019 og 2020, og for ikke å forsinke ikrafttredelsen av beslutningen, legges det opp til at Stortingets samtykke innhenstes før det treffes beslutning i EØS-komiteen. Det er ventet at det ikke vil bli vesentlige endringer i den endelige EØS-komitebeslutningen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken igjen bli lagt fram for Stortinget.

Utkast til beslutning i EØS-komiteen i norsk uoffisiell oversettelse og forordninger (EU) 2018/841, (EU) 2018/842, (EU) 2018/1999, (EU) nr. 525/2013 og (EU) nr. 749/2014 i dansk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen. Norske oversettelser vil bli utarbeidet.

2 Generelt om EUs klimaregelverk, forholdet til EØS-avtalen og EØS-komitébeslutningen

Gjennom EØS-avtalen deltar Norge allerede i det europeiske kvotehandelssystemet (EU Emissions Trading System – EU ETS). Med en avtale om felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030 vil Norge og EU fra 1. januar 2021 også samarbeide om å redusere utsipp av klimagasser som ikke omfattes av kvotesystemet – såkalte ikke-kvotepliktige utslipps. Et slikt samarbeid vil gjøre at Norge i tillegg må forholde seg til både EUs forordning om innsatsfordeling («*innsatsfordelingen*») og EUs regelverk for bokføring av utsipp og opptak av CO₂ i skog og andre arealer («*skog- og arealbruksregelverket*»), samt regler for måling og rapportering av utsipp og opptak av klimagasser.

Regler for EUs kvotesystem for perioden 2021–2030 ble vedtatt 14. mars 2018 i europaparlements- og rådsdirektiv (EU) 2018/410 av 14. mars 2018 om endringer i direktiv 2003/87/EF for å fremme kostnadseffektive utslippsreduksjoner og investeringer i lavutslippsløsninger («*kvotedirektivet*»). Kvotesystemet skal sørge for at EU reduserer sine utslipps fra kvotepliktige installasjoner innen petroleum og fastlandsindustri med 43 prosent fra 2005 til 2030. Innsatsfordelingen regulerer utsipp fra transport, jordbruk, avfall, bygg og ikke-kvotepliktige utslipps fra industri og petroleum. Forordningen fordeler ansvaret mellom medlemsstatene for at EU kutter utslippsene med til sammen minst 30 prosent fra 2005 til 2030. Skog- og arealbruksregelverket sier hvordan utsipp og opptak i skog og andre landarealer skal beregnes, og stiller krav om at bokført utsipp fra disse arealene ikke kan overstige bokført opptak i perioden 2021–2030. I tillegg kommer regler for måling og rapportering av utsipp og opptak for å nå forpliktelsene til reduksjon i ikke-kvotepliktige utslipps.

Innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalens vedlegg XX (miljø) er en del av enigheten som omtales som «felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030». Ved felles oppfyllelse vil utslippsreduksjonene innenfor kvotesystemet vurderes samlet for EU, Island og Norge. Kvotedirektivet vil videreføres og behandles i en separat EØS-komitébeslutning. Derfor

omtales ikke Norges deltagelse i kvotesystemet nærmere i denne proposisjonen. Proposisjonen omtaler regelverk og bestemmelser som regulerer ikke-kvotepliktige utslipps, og som utgjør følgende tre hovedelementer i vedlagte utkast til EØS-komitébeslutning: 1) innsatsfordelingen, 2) skog- og arealbruksregelverket og 3) system for måling og rapportering.

I motsetning til EUs kvotedirektiv, som er innlemmet i EØS-avtalen, har ikke EUs tidligere rettsakter om samarbeid om utslippsreduksjoner i ikke-kvotepliktig sektor (beslutning 406/2009/EF og beslutning 529/2013/EU) vært tatt inn i EØS-avtalen. Både disse og rettsaktene som erstatter dem, og nå innlemmes gjennom EØS-komitébeslutningen, setter generelle mål og rammer for utslippsreduksjoner, tilgang til fleksible mekanismer for å oppnå dem og hvordan dette skal måles, rapporteres og verifiseres. De regulerer ikke hvilke virkemidler og tiltak statene skal gjennomføre for å redusere utslippsene. De regulerer heller ikke rettigheter og forpliktelser for privatpersoner eller virksomheter. De anses derfor ikke som rettsakter som forutsettes tatt inn i EØS-avtalen. I overensstemmelse med del VI med blant annet artikkel 78 i EØS-avtalen, er protokoll 31 om frivilig samarbeid derfor den rette rammen for samarbeidet.

Innlemmelse i protokoll 31 vil forplikte Norge på samme måte som om forordningene hadde blitt innlemmet i vedlegg XX i EØS-avtalen. Når regelverk tas inn i protokoll 31 skaper det imidlertid ikke samme presedens for at senere regelverk på samme område også skal innlemmes, som det en innlemmelse i et vedlegg ville ha gjort. Forskjellen i rettvirkninger av innlemmelse i vedlegg og protokoll 31 er beskrevet i kapittel 5.3.1 i Meld. St. 5 (2012–2013). Der fremgår det at man ved innlemmelse av en rettsakt i et vedlegg normalt vil formode at senere regelverk på samme felt også skal innlemmes i avtalen. Dette må legges til grunn selv om nye rettsakter på samme felt, herunder endringsrettsakter, formelt må underlegges en ny og selvstendig vurdering før det tas stilling til EØS-relevans. En innlemmelse i

protokoll 31 setter ikke samme presedens, ettersom det i utgangspunktet her ikke foreligger noen rettslig forpliktelse til å samarbeide innenfor rammen av EØS-avtalen. Partene vil da stå friere til å vurdere om man ønsker å videreutvikle samarbei-

det. Dersom EU skulle beslutte å øke sin 2030-ambisjon og stramme inn forpliktelsene under forordningene som tas inn i protokoll 31, vil EØS/EFTA-statene måtte ta stilling til om de vil forplikte seg til de samme endringene.

3 Nærmere om rettsaktene som inngår i EØS-komitébeslutningen

3.1 Innsatsfordelingen – forordning (EU) 2018/842

Forordningen om innsatsfordelingen for perioden 2021–2030 regulerer utsipp av klimagasser i EU som ikke omfattes av kvotesystemet og skog- og arealbruk, jf. forordningens artikkel 2. Innsatsfordelingen omfatter utsipp av klimagasser fra transport, jordbruk, avfall og bygg, samt noe utsipp fra industri og petroleum. Forordningen fastsetter utslippsmål for hver enkelt stat på mellom 0 og 40 prosent. Fordelingen av innsatsen, det vil si fastsettelse av måltall for den enkelte stat, er gjort ut fra bruttonasjonalprodukt (BNP) per innbygger. Statene med høyest BNP per innbygger f r de høyeste forpliktelsene. For i noen grad å ivareta hensynet til kostnadseffektivit t, er det gjort en omfordeling av innsatsen mellom statene med høyest BNP per innbygger. Målene for de enkelte statene fremgår av forordningens vedlegg 1.

Alle utslippsreduksjoner vil skje innenfor EUs felles rammeverk for innsatsfordelingen for   n et felles EU-mål om 30 prosent reduksjon i utslippen som omfattes av forordningen. Rammeverket sikrer et felles tak på utsipp under innsatsfordelingen for hele perioden 2021–2030. Hver stats utslippsmål gjøres om til nasjonale utslippsbudsjett for hvert av årene i perioden 2021–2030, jf. forordningens artikkel 4. Utslippsbudsjettet for perioden 2021–2030 defineres av en rett strek trukket mellom et startpunkt og et sluttspunkt. Sluttspunktet er den enkelte statens utslippsmål i 2030. Startpunktet for budsjettet er mer komplisert fordi det fastsettes langs to akser. Langs tidsaksen skal linjen enten trekkes fra et startpunkt i 2020 eller fra startpunkt fem tolvtedeler av avstanden mellom 2019 og 2020 (dersom dette gir et mer ambisiøst utslippsbudsjett). Nivået i startpunktet skal tilsvare statens gjennomsnittlige årlige utsipp i perioden 2016–2018. Utslippsbudsjettet er arealet under linjen for hvert av årene 2021–2030. Beregningen av statenes nøyaktige utslippsbudsjetter skal gjøres i 2020 og fastsettes i en egen rettsakt. Hver stat f r utdelt utslippsenheter tilsvarende statens utslippsbudsjett i tonn CO₂

for hvert år i perioden 2021–2030. Utslippsforpliktelserne oppfylles når en stat kan vise at den ikke har flere ikke-kvotepliktige utsipp enn den har utslippsenheter.

Regelverket legger ingen føringer for i hvilken grad statene reduserer egne utsipp, og i så fall i hvilken sektor, eller skaffer flere utslippsenheter ved å finansiere kutt i andre europeiske stater. Regelverket gir hver stat en minimumsforpliktelser. Det er mulig å overoppfylle forpliktelserne EU-regelverket gir.

Avgangen til å overføre utslippsenheter mellom statene i EU åpner for en mer kostnadseffektiv gjennomføring av de nasjonale utslippsmålene for 2030 i EU. Det er ubegrenset adgang til handel med overskudd av utslippsenheter innad i innsatsfordelingen, jf. artikkel 5 nr. 5. Dette innebærer at en stat som overoppfyller sine mål og dermed har utslippsenheter til overs, uten begrensninger kan selge disse til andre stater. En stat som overoppfyller sitt utslippsbudsjett for ett år kan med noen begrensninger spare overskuddet av utslippsenheter til eget bruk senere i perioden, jf. artikkel 5 nr. 3. Ved oppgjøret for et gitt år i perioden har statene også en begrenset adgang til å låne egne utslippsenheter fra påfølgende år, jf. artikkel 5 nr. 1 og 2.

I henhold til forordningens artikkel 6 kan noen stater med høy BNP per innbygger overføre til sammen inntil 100 millioner klimakovter fra det europeiske kvotesystemet (EU ETS) og bruke disse til å oppfylle statenes mål under innsatsfordelingsforordningen. Kvotene tas fra den enkelte stats andel av kvotene som årlig auksjoneres. For å sikre forutberegnelighet for de kvotepliktige virksomhetene vil stater som ønsker å ta i bruk denne fleksibiliteten, måtte meddele dette til Kommisjonen f r 2020. Hvis det viser seg at det ikke er behov for fleksibilitet, eller behovet er mindre enn forutsatt, er det mulig å nedskalere eller si fra seg konvertering fra EU ETS for den siste femårsperioden, det vil si fra 2026.

I henhold til forordningens artikkel 7 kan stater med netto opptak fra skog- og arealbrukssektoren benytte en begrenset andel av opptaket til å

oppfylle sine mål under innsatsfordelingsforordningen. Forutsetningen for å få tilgang til denne fleksibiliteten er at forpliktelsen om «netto null utslipp» for skog- og arealbrukssektoren må være oppfylt. Samlet adgang for alle statene er begrenset til 280 millioner tonn over perioden 2021–2030. Utnyttelse av fleksibiliteten under artikkel 6 og 7 forutsetter at landene har et underskudd av utslippsenheter, det vil si at bruk av denne fleksibiliteten ikke kan føre til at landet får et overskudd av utslippsenheter for det aktuelle året.

Statene skal hvert år leve inn utslipsregnskap som Kommisjonen skal gjennomgå og vurdere i tråd med bestemmelsene i styringssystemet, se omtale i kapittel 3.3. Ved manglende fremdrift i oppfyllelsen av statens forpliktelser under innsatsfordelingen kan Kommisjonen i henhold til innsatsfordelingsforordningens artikkel 8 kreve at staten legger frem en tiltaksplan. Planen skal legges frem innen tre måneder etter at Kommisjonen har konstatert at staten ikke har tilstrekkelig fremdrift. Tiltaksplanen skal beskrive hvilken ekstra innsats staten skal gjøre for å sikre måloppnåelse og inneholde en stram tidsplan for å gjennomføre den ekstra innsatsen. Kommisjonen kan uttale seg om robustheten til planen innen fire måneder etter fremleggelse av den. Staten skal ta størst mulig hensyn til en eventuell uttalelse fra Kommisjonen.

Etter innsatsfordelingsforordningens artikkel 9 må utestående utslippsenheter gjøres opp etter skuddsvis med et påslag på 8 prosent hvis utslippene i et gitt år overstiger antall utslippsenheter som er levert til oppgjør for det aktuelle året. Det skal i 2027 og 2032 gjennomføres omfattende revisjoner av utslipsregnskapet for å identifisere eventuelle tilfeller hvor staten ikke er i overensstemmelse med utslippsbudsjettet, jf. styringssystemforordningens artikkel 38. Det fremgår også av artikkel 9 at en stat skal midlertidig fratas retten til å overføre utslippsenheter til andre stater frem til staten er i overenstemmelse med utslippsbudsjettet igjen.

3.2 Regelverket for skogbruk og annen arealbruk – forordning (EU) 2018/841

EUs regelverk for skogbruk og annen arealbruk regulerer hvor mye av det faktiske opptaket og utslippene fra skogbruk og annen arealbruk som skal teller med i vurderingen av om utslippsforpliktelsen for sektoren er oppfylt. Skog- og arealbrukssektoren inndeles etter forordningens artikkel 2 i

følgende hovedkategorier: avskogede arealer, påskogede arealer, forvaltede skogarealer, dyrket mark, beitemark og våtmark. Avskogede arealer omfatter omdisponering fra skog til hhv. dyrket mark, beitemark, våtmark, bebyggelse eller andre areal, mens påskogede arealer er motsatt. Innen kategorien dyrket mark bokføres hhv. dyrket mark som blir dyrket; arealer som oppdyrkes av hhv. beitemark, våtmark, bebyggelse eller andre areal; og dyrket mark som omdisponeres til hhv. våtmark, bebyggelse eller andre areal. Kategorien beitemark regnes tilsvarende som dyrket mark. Bebyggelse og andre arealer bokføres således ikke separat, men som del av arealbruksorganisasjonen til og fra andre hovedkategorier. Våtmark – som inkluderer myr – vil være obligatorisk å inkludere i utslippsforpliktelsen fra og med 2026. I artikkel 9 er det gitt regler for karbon lagret i varige treprodukter («harvested wood products» – HWP).

Artikkel 4 i forordningen pålegger hver stat å sikre at utslippene fra sektoren ikke overstiger opptaket av CO₂ (netto null utslipp). Etter systemet i regelverket er det endringene fra et gitt referansenivå som skal telle med og regnes mot forpliktelsen for sektoren om netto null utslipp. Det er i artiklene 6–8 spesifisert ulike referansenivåer for de ulike arealkategoriene. For forvaltet skog skal det i henhold til artikkel 8 fastsettes en framoverskuende referansebane for netto opptak i skogen. Referansebanen tar utgangspunkt i historisk skogforvaltningspraksis i perioden 2000–2009, og justeres for endringer i opptak som følge av aldersstrukturen i skogen. Se mer om Norges referansebane under avsnitt 6.3. Endringer i netto opptak, for eksempel gjennom lavere hogst enn forutsatt i referansebanen, tettere skogplanting eller gjødsling vil kunne regnes som opptak i bokføringen av forvaltet skog. Et lavere netto opptak enn det som er forutsatt i den framoverskuende referansebanen, for eksempel gjennom økt hogst, vil bli bokført som et utslipp. I henhold til artikkel 6 er referansenivået for påskogede og avskogede arealer 0. Det vil si at totale utslipp og opptak fra disse kategoriene regnes med i forpliktelsen. Påskogede arealer skal i utgangspunktet krediteres som ny skog i 20 år før det endrer kategori og går inn i referansebanen for forvaltet skog, eller 30 år dersom man kan rettferdiggjøre det ut fra IPCCs retningslinjer. Referansenivået for dyrket mark, beite og våtmark er etter artikkel 7 gjennomsnittlige opptak og utslipp i perioden 2005–2009. Avvik fra gjennomsnittsnivået i denne perioden regnes med i forpliktelsen.

Bokføring av forvaltet skog på bakgrunn av en framoverskuende referansebane er nytt sammen-

lignet med Norges bokføring under Kyotoprotokollen, hvor det årlige nettooppaketet i forvaltet skog beregnes i forhold til nettooppaketet i 1990 som referansenivå.

Nærmere om forpliktelsen om netto null utslipp

Statene er forpliktet til å sikre at de bokførte utslipene fra skogbruk og annen arealbruk ikke overstiger det bokførte opptaket av CO₂ (netto null utslipp), jf. artikkel 4 i forordningen. Forpliktelsen er rettet mot nasjonale myndigheter. Forpliktelsen gjelder for alle kategoriene i sektoren samlet. Forpliktelsen kan oppfylles både gjennom nasjonale tiltak for utslippsreduksjoner eller økt opptak, eller gjennom kjøp av skog- og arealbrukskreditter fra andre stater, jf. artikkel 11 og 12 i forordningen. Disse kredittene kan kun benyttes til å oppfylle forpliktelsen innenfor denne sektoren, ikke utslippsmålet under innsatsfordelingen. Dersom en stat ikke oppfyller forpliktelsen for sektoren, vil utslippet måtte dekkes inn gjennom utslippsreduksjoner under innsatsfordelingen.

For forvaltet skog er det i artikkel 8 nr. 2 satt en begrensning på hvor mye av opptaket som kan avregnes mot forpliktelsen om «netto null» utslipp fra sektoren, dersom opptaket skulle bli høyere enn referansebanen. Begrensningen er satt til 3,5 % av statens totale utslipp fra andre sektorer i referanseåret 1990. For Norge tilsvarer dette ca. 18 millioner tonn CO₂ samlet for perioden 2021–2030. Regelverket inneholder også en kompensasjonsmekanisme for beregnede utslipp fra forvaltet skog, jf. artikkel 13 i forordningen, som slår inn etter bestemte vilkår (nærmere forklart under avsnitt 4.4). Kompensasjon innebærer i denne sammenheng at Norge slipper å stå til ansvar for beregnede utslipp på inntil 35,5 millioner tonn CO₂.

Statene skal etter skog- og arealbruksregelverkets artikkel 14 levere rapporter i henholdsvis 2027 og 2032 for hver av de to femårsperiodene 2021–2025 og 2026–2030. Rapportene skal vise balansen mellom totalt utslipp og totalt opptak for de to periodene. Forpliktelsen etter skog- og arealbruksregelverket gjelder utslipp og opptak som rapportert i statenes utslippsregnskap etter artikkel 26 i styringssystemet (artikkel 26 i styringssystemet erstatter forordningen om overvåking, måling og rapporterings artikkel 7 som er hjemmelен for å rapportere utslippsregnskap i dagens EU rapportering). Det skal i henhold til styringssystemets artikkel 38 (se omtale under avsnitt 3.3) gjennomføres omfattende revisjon av om landene overholder sine forpliktelser etter *skog- og arealbruksregelverket*. Det følger videre av artikkel

11 bokstav a) i skog- og arealbruksregelverket at dersom overvåkingskravene for utslippsregnskapet ikke er oppfylt, skal EUs sentraladministrator for kvoteregisteret midlertidig blokkere landenes tilgang til å overføre overskuddsopptak til andre stater eller spare overskudd til neste femårsperiode. Tilgangen til kompensasjonsordningen for forvaltet skog vil også bli midlertidig blokkert.

3.3 System for måling og rapportering

I desember 2018 vedtok EU en forordning om et nytt omfattende plan- og rapporteringssystem for Energiunionen (forordning (EU) 2018/1999 om *styringssystemet*.) Systemet etablerer en mekanisme som skal bidra til at EU når målene for Energiunionen, inkludert 2030-målene og EUs langsigtede klimamål for 2050. Styringssystemet integrerer og strømlinjeformer planlegging og rapportering for klima- og energiarbeidet i EU. Forordningen inngår i «Clean energy for all Europeans»-pakken (omtalt som «vinterpakken» på norsk). Vurderingen av om forordningen om styringssystemet er EØS-relevant vil gjøres i henhold til standard prosedyrer, i sammenheng med vurderingen av hele «Clean energy for all Europeans»-pakken. EØS-komitebeslutningen om felles oppfyllelse av utslippsmålet vil ikke legge føringer for EØS-relevansvurderingen av forordningen. EØS-komitebeslutningen om felles oppfyllelse omhandler kun utslippsmålet for 2030, og de delene av styringssystemet som omhandler andre områder enn klima, hvor energi utgjør hoveddelen, er verken direkte eller indirekte omfattet.

Styringssystemet inneholder bestemmelser som pålegger medlemsstatene å levere integrerte energi- og klimaplaner som viser hvordan de planlegger å bidra til at målene for Energiunionen nås. Disse bestemmelsene er ikke en del av felles oppfyllelse, ettersom de går ut over EØS-komitebeslutningens virkeområde, som er avgrenset til oppfyllelse av utslippsmålet for 2030. Hvordan bestemmelsene er inkludert i EØS-komitebeslutningen er beskrevet i avsnitt 4.5.

Bestemmelsene som er inkludert i avtalen om felles oppfyllelse er i hovedsak hentet fra den gjeldende forordning om overvåking, måling og rapportering (MMR-forordningen). MMR-forordningen opphører fra 2021 og innlemmes i styringssystemforordningen. Hovedtrekkene av bestemmelsene i styringssystemet som inkluderes, beskrives i det følgende.

I henhold til styringssystemets artikkel 18 skal statene fra 15. mars 2021 og deretter annethvert

år rapportere om nasjonal klimapolitikk og virkemidler. Beskrivelsen av nasjonal klimapolitikk skal inneholde informasjon om formålet med virkemiddelet, type virkemiddel og status for implementering. Klimaeffekten av og kostnadene ved virkemidlene skal estimeres der det er mulig. I tillegg skal rapportene inkludere de mest oppdatterte utslippsframskrivningene.

Det følger videre av styringssystemets artikkel 26 at statene innen 31. juli 2021 og deretter hvert år skal rapportere foreløpig utslippsregnskap fra det foregående året. Fra 2023 skal det endelige utslippsregnskapet rapporteres 15. mars hvert år, og 15. januar skal en første versjon av utslippsregnskapet rapporteres. Rapporten skal også inneholde informasjon om statens intensjoner om bruk av fleksible mekanismer.

Hvert år skal Kommisjonen kontrollere at statene etterlever forpliktelsene i EØS-komitebeslutningen, og vurdere om rapportene viser tilstrekkelig fremdrift i oppfyllelsen av utslippsforpliktelser under innsatsfordelingsforordningen og forpliktelser i skogregelverket. Den første vurderingen skal gjøres innen 31. oktober 2021, og deretter hvert år. Plikten til å vurdere rapportene følger av styringssystemets artikkel 29 (5) bokstav b.

Statene er forpliktet til å etablere et nasjonalt system for rapporteringen jf. artikkel 37 og 39. Systemet skal bidra til å sikre nøyaktig, transparent, fullstendig og enhetlig rapportering av klimagassutslipp. I tillegg skal statene delta i et

register for å sikre nøyaktig oppgjør av eventuelle overføringer av internasjonale utslippsenheter under Parisavtalen (jf. artikkel 40).

Det skal i henhold til styringssystemets artikkel 38 gjennomføres omfattende revisjoner av utslippsregnskapet i 2027 og 2032. Revisjonen skal sikre at statene er i overensstemmelse med utslippsbudsjettet som er fastsatt under innsatsfordelingsforordningen og forpliktelser i skogregelverket. Første oppgjør dekker utslippene i årene 2021–2025 og gjennomføres i 2027. Andre oppgjør dekker utslippene i årene 2026–2030. Dersom revisjonen viser at statene ikke vil nå målene, vil regelverkenes sanksjonsmekanismer komme til anvendelse (jf. innsatsfordelingsforordningens artikkel 8 og 9 og skog- og arealbruksregelverkets artikkel 14). Revisionene skal også sjekke og identifisere tilfeller hvor rapporteringen ikke følger kravene i regelverket.

Kommisjonen og statene skal samarbeide om forpliktelsene i forordningen, samarbeidet etableres i styringssystemets artikkel 41. Artikkel 42 slår fast at EUs miljøbyrå skal bistå Kommisjonen i arbeidet under forordningen, blant annet ved å bistå med revisjonene som skal gjennomføres i henhold til artikkel 38. Forordningens artikkel 44 slår fast at Kommisjonen skal bistås av EUs klimakomité («Climate Change Committee»).

Bestemmelser om oppheving av nåværende klimarapporteringsregelverk og overgangsbestemmelser for å unngå overlapp av bestemmelser følger av forordningens artikkel 57 og 58.

4 Beslutningen i EØS-komiteen

4.1 Hovedinnholdet i beslutningen

EØS-komitebeslutningen fastslår at samarbeidet gjennom EØS-avtalens protokoll 31 skal skje på grunnlag av forordningene (EU) 2018/841 (forordningen om skog og annen arealbruk – LULUCF), (EU) 2018/842 (innsatsfordelingsforordningen) og bestemmelser fra forordningene (EU) 2018/1999 (styringssystemforordningen), (EU) nr. 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering) og (EU) nr. 749/2014 (gjennomføringsforordningen til forordningen om overvåking, måling og rapportering) som er nødvendige for å gjennomføre forordningen om skogbruk og annen arealbruk og innsatsfordelingsforordningen. Den fastslår videre at vurdering av EØS-relevans av styringssystemforordningen vil følge standard prosedyrer og at avtalen om felles oppfyllelse ikke legger noen føringer for denne vurderingen.

Utkastet til EØS-komitebeslutning inneholder en fortale og tre artikler.

I *fortalen* vises det til at artiklene 86 og 98 i EØS-avtalens åpner for å endre protokoll 31 gjennom beslutning i EØS-komiteen. Det vises også til det felles siktemålet til Den europeiske union, Island og Norge om utslipsreduksjoner i tråd med Parisavtalens formål. Den nevner de forordninger og bestemmelser som tas inn i protokoll 31 gjennom beslutningen, og fastslår at Island og Norge gjennom beslutningen tar rettslige skritt for å gjennomføre forpliktelsen til utslipsreduksjoner som vi har påtatt oss gjennom våre respektive nasjonalt fastsatte bidrag under Parisavtalen om minst 40 prosent utslipsreduksjon innen 2030 sammenliknet med 1990. Den slår også fast at budsjettspørsmål ikke er en del av EØS-avtalens saklige virkeområde at artikkelen 5 nr. 6 i innsatsfordelingsforordningen (EU) 2018/842 gis anvendelse. Den fastslår også at ESA skal koordinere tett med Kommisjonen når den utfører de oppgaver beslutningen gir ESA overfor Island og Norge. Endelig avgrenser den kompetansen som beslutningen gir ESA og EFTA-domstolen, til utslipsreduksjonsmålet for 2030.

Artikkelen 1 tilføyer et nytt pkt. 8 i artikkelen 3 Miljø i protokoll 31. Dette punktet fastslår at forordningene (EU) 2018/841 (skogbruk og annen arealbruk), (EU) 2018/842 (innsatsfordelingsforordningen), og bestemmelser fra forordningene (EU) 2018/1999 (styringssystemforordningen), (EU) nr. 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering) og (EU) nr. 749/2014 (gjennomføringsforordningen til forordningen om overvåking, måling og rapportering) tas inn i EØS-avtalens protokoll 31, med generelle og spesifikke EØS-tilpasninger til rettsaktene. De spesifikke tilpasningene knyttet til konkrete bestemmelser i forordningene som tas inn gjennom *artikkelen 1, nytt pkt. 8 bokstav a)*, omtales nærmere under avsnittene 4.3–4.5. De generelle tilpasningene i *artikkelen 1 nytt pkt. 8 bokstav b)-h)* er nærmere omtalt i avsnitt 4.2.

Artikkelen 2 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkelen 3 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utkastet til beslutning har også vedlagt en *erklæring* som vil bli avgitt av Island og Norge samtidig som beslutningen tas i EØS-komiteen. I denne erklærer Island og Norge at de på frivillig basis vil lage nasjonale planer som beskriver hvordan de tar sikte på å oppfylle forpliktelsene de påtar seg ved at forordningene (EU) 2018/841 (skogbruk og annen arealbruk) og (EU) 2018/842 (innsatsfordelingsforordningen) tas inn i protokoll 31. Planene vil bli gjort tilgjengelig for EUs medlemsstater, Europakommisjonen, ESA og allmennheten innen 31. desember 2019. Erklæringen lister opp hovedelementene som planene vil inneholde.

4.2 Nærmere om de generelle tilpasningstekstene for EØS/EFTA-statene

Bestemmelsene i EØS-avtalens del VII om organene, beslutningsprosessen, overvåking og tvisteløsning gjelder bare for samarbeid utenfor de fire

friheter under del VI og protokoll 31 til EØS-avtalen dersom det er fastsatt særskilt der (jf. artikkel 79 nr. 3 i EØS-avtalen). Det er bare bestemmelserne om beslutningsprosessen som er gjort gjeldende, jf. artikkel 86. Den generelle tilpasningen i *artikkel 1 bokstav b)* fastslår derfor at hele del VII, og dermed også bestemmelserne om overvåking og tvisteløsning, også skal gjelde for det nye pkt. 8 som EØS-komitebeslutningen tilføyer i artikkel 3 Miljø i protokoll 31. Det innebærer blant annet at ESA og EFTA-domstolen skal påse at Island og Norge overholder de forpliktelser som de påtar seg gjennom EØS-komitebeslutningen. ESA og Europakommisjonen skal samarbeide, utveksle informasjon og konsultere med hverandre, slik at kontrollen med overholdelsen blir lik for Island, Norge og EUs medlemsstater.

Protokoll 1 om horisontale tilpasninger til EØS-avtalen gjelder i utgangspunktet bare for bestemmelserne i rettsaktene som tas inn i vedleggene til EØS-avtalen. Den generelle tilpasningen i *artikkel 1 bokstav c)* slår fast at protokoll 1 skal gjelde tilsvarende også for det nye pkt. 8 som EØS-komitebeslutningen tilføyer i artikkel 3 Miljø i protokoll 31. Det innebærer blant annet at ESA skal ha samme oppgaver overfor Island og Norge som forordningene beslutningen gjelder gir Kommisjonen overfor medlemsstatene. Oppgavene skal utføres i tråd med de prosedyrene som følger av EFTA-avtalen om opprettelse av et Overvåkingsorgan og en Domstol.

Flere av bestemmelserne i forordningene som EØS-komitebeslutningen gjelder, viser også til regelverk og tiltak som ikke er en del av EØS-avtalen. Den generelle tilpasningen i *artikkel 1 bokstav d)* fastslår at disse bare får anvendelse i den utstrekning og form disse er innlemmet i EØS-avtalen.

For at samarbeidet som EØS-komitebeslutningen etablerer skal fungere etter sin hensikt er det nødvendig at representanter og eksperter fra Island og Norge deltar i EUs klimakomite og konsulteres på samme måte som eksperter fra medlemslandene konsulteres. For eksempel er det nødvendig at eksperter og representanter fra Island og Norge konsulteres og deltar i Klimakomiteen i forbindelse med fastsettelse av nasjonale planer med referansebaner for skog iht. artikkel 8 i forordning (EU) 2018/841 om skogbruk og annen arealbruk. Dette er nødvendig for å sikre innspill, konsultasjoner og samarbeid og dermed ensartet gjennomføring og anvendelse av regelverket som EØS-komitebeslutningen tar inn i EØS-avtalen protokoll 31. De generelle tilpasnин-

gene i *artikkel 1 bokstav e) og f)* sikrer dette. De fastslår også at Island og Norge i tråd med vanlig praksis ikke har stemmerett i Klimakomiteen.

Det europeiske miljøbyrået, som Island og Norge deltar fullt ut i gjennom artikkel 3 nr. 2 i protokoll 31, er pålagt å bistå Kommisjonen i gjennomføringen av de oppgavene som følger av forordningene som beslutningen gjelder. Den generelle tilpasningen i *artikkel 1 bokstav g)* fastslår at Miljøbyrået skal gi samme bistand til ESA for de oppgavene det skal utføre som følge av EØS-komitebeslutningen.

Av landene på EFTA-siden er det bare Island og Norge som vil delta i det samarbeidet som EØS-komitebeslutningen etablerer. Den generelle tilpasningen i *artikkel 1 bokstav h)* fastslår derfor at det nye pkt. 8 som beslutningen tilføyer i artikkel 3 Miljø i protokoll 31, ikke skal gjelde for Liechtenstein.

4.3 Innsatsfordelingen og tilpasningene til denne for EØS/EFTA-statene

4.3.1 Tilpasning til innsatsfordelingen artikkel 4 nr. 3 og vedlegg IV (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (i) & (ii)

Norges mål under innsatsfordelingen vil være å redusere utslippenes som omfattes av innsatsfordelingen, med 40 prosent. Under innsatsfordelingen skal statenes mål for 2030 gjøres om til bindende årlige utslippsbudsjetter som dekker utslippenes i hele perioden 2021–2030. For å fastsette Island og Norges utslippsbudsjetter på likt grunnlag som EUs medlemsstater er det behov for å inkludere enkelte bestemmelser fra forordning (EU) nr. 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering) og forordning (EU) nr. 749/2014 (gjennomføringsforordningen til forordningen om overvåking, måling og rapportering). Se nærmere redegjørelser under avsnitt 4.5.

Det er også behov for tilpasninger når det gjelder metoden for å fastsette sluttpunktene i utslippsbudsjettene for Island og Norge. Statenes 2030-mål angis som en prosentvis reduksjon av statenes 2005-utslip under innsatsfordelingen. EU-regelverket krever imidlertid at 2005-utslippenes beregnes på en spesiell måte som ikke kan anvendes på Island og Norge. Årsaken er at Island og Norge ikke deltok i innsatsfordelingen som gjelder i perioden 2013–2020.

Tabell 4.1 2005-utslipp fra kvotepliktige virksomheter i Norge:

Klimagasser (tonn)	CO ₂ -ekv (AR2)	CO ₂ -ekv (AR4)	N ₂ O/PFK
CO ₂	23 090 000	23 090 000	
N ₂ O	1 955 000	1 880 000	6 308
PFK	829 000	955 000	
CF ₄			116,698
C ₂ F ₆			7,616
Total	25 874 000	25 925 000	

EU har besluttet at 2005-utslippene under innsatsfordelingen skal beregnes som følger:

- *Mest mulig oppdaterte tall for totale klimagass-utslipp i 2005*

Minus

- *Mest mulig oppdaterte tall for 2005-utslippene fra luftfartssektoren i 2005*

Minus

- *Historiske tall for 2005-utslippene fra virksomhetene som inngår i kvotesystemet fra og med 2013*

Er lik

- *2005-utslippet under innsatsfordelingen som skal legges til grunn for beregningen av slutt-punktet i utslippsbudsjettet.*

For EUs medlemsstater hentes de historiske tallene for 2005-utslippene i kvotesystemet fra en prosess som EU allerede har gjennomført under innsatsfordelingen for perioden 2013–2020. Verken Island eller Norge deltok i denne prosessen. Av hensyn til likebehandling med EUs medlemsstater er det lagt inn en tilpasning i EØS-komitebeslutningen som går ut på å anvende alternative historiske 2005-tall for kvotepliktige utslipp i Island og Norge. Tallene for Island og Norge er hentet fra EØS-komitebeslutning nr. 152/2012.

Etter at 2005-tallene i EØS-komitebeslutning nr. 152/2012 ble fastsatt, vedtok EU å legge til grunn oppdaterte verdier for globalt oppvarmingspotensial for to klimagasser som inngår i tallene. Denne endringen i globalt oppvarmingspotensial gjør det nødvendig å oppdatere 2005-tallene som inngikk i EØS-komitebeslutning nr. 152/2012 fra 2012 før de kan inngå i beregningen av 2005-utslippene under innsatsfordelingen. De opprinnelige 2005-tallene i EØS-komitebeslutning nr.

152/2012 (venstre kolonne) og oppdaterte 2005-tall for kvotepliktige utslipp i Norge (høyre kolonne) inngår i Tabell 4.1.

Tilpasningen på dette punktet klargjør allerede nå hvilke 2005-tall for kvotepliktige utslipp som skal legges til grunn for utregningen når de nøyaktige utslippsbudsjettene for Island og Norge skal beregnes i 2020.

4.3.2 Tilpasning til innsatsfordelingen artikkel 6 nr. 1 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (iii))

Inkluderingen av to nye stater i innsatsfordelingsforordningen gjør det nødvendig å konsekvensjustere statenes samlede adgang til å bruke klimakovter fra det europeiske kvotesystemet til å oppfylle utslippsmålet under innsatsfordelingsforordningen. I henhold til innsatsfordelingsforordningen artikkel 6 nr. 1 fikk EUs medlemsstater samlet adgang til å benytte inntil 100 millioner kvoer fra det europeiske kvotesystemet til oppgjør under innsatsfordelingen, over perioden 2021–2030. Med inkluderingen av Island og Norge økes denne adgangen til 107 millioner kvoer over perioden 2021–2030.

4.3.3 Tilpasning til innsatsfordelingen artikkel 12 nr. 2 (EØS-komite- beslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (iv))

EUs sentraladministrator for kvoteregisteret kan i henhold til artikkel 12 nr. 2 blokkere transaksjoner for å sikre at det ikke foreligger brudd på regelverket. Tilpasningen klargjør hvilken rolle ESA skal ha når det gjelder registersystemet som holder orden ikke bare på utslippskvoene etter EUs kvotedirektiv (2003/87/EF), men også på

utslippsenheterne i innsatsfordelingsforordningen. Dersom sentraladministratoren for registeret blokkerer transaksjoner (overføring av utslippsenheter) knyttet til en konto som administreres av en EFTA-stat, skal ESA informeres om dette. Dette er i tråd med den rolle ESA har til register-systemet som følge av tilpasningene til forordningen om dette systemet som er tatt inn i EØS-avtalen (vedlegg XX pkt. 21 ana, kommisjonsforordning (EU) nr. 389/2013).

4.3.4 Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 1 (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (v))

Fastsettelsen av Islands og Norges 2030-mål under innsatsfordelingen (mål om å redusere utslippene med henholdsvis 29 prosent og 40 prosent fra 2005 til 2030) gjøres også teknisk sett som tilpasninger til innsatsfordelingen, gjennom tillegg til forordningens vedlegg I.

4.3.5 Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 2 (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (vi))

Norges årlige adgang til å benytte kvoter fra kvotesystemet til å oppfylle utslippsmålet under innsatsfordelingen er begrenset til 2 prosent av 2005-utslippene under innsatsfordelingen. I henhold til usikre beregninger vil adgangen utgjøre knapt 6 millioner kvoter over perioden 2021–2030. Den nøyaktige adgangen for Norge og de andre statene (målt i tonn) vil bli fastsatt i en rettsakt i 2020 som også fastsetter statenes utslippsbudsjetter under innsatsfordelingen.

4.3.6 Tilpasning til innsatsfordelingen vedlegg 3 (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) andre strekpunkt (vii))

Norges adgang til under visse betingelser å benytte utslippskreditter fra skogbruk og arealbruk til oppfyllelse av målet under innsatsfordelingen fastsettes til 1,6 millioner tonn over perioden 2021–2030. På samme måte som med adgangen til bruk av klimavoter fra det europeiske kvotesystemet er det behov for å konsekvensjustere statenes samlede adgang til å benytte utslippskreditter fra skogbruk og arealbruk. Den samlede adgangen økes fra 280 millioner utslippskreditter til 281,8 millioner utslippskreditter over perioden 2021–2030 etter

inkluderingen av Island og Norge i innsatsfordelingen.

4.4 Forordningen om skogbruk og annen arealbruk (LULUCF) og tilpasningene til denne for EØS/EFTA-statene

4.4.1 Artikkel 6 nr. 2 overgangsperiode for påskogede arealer (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (i))

I henhold til LULUCF-forordningens artikkel 6(2) skal arealer som har endret formål (arealoverganger) regnes som permanent endret etter 20 år, med hensyn til grupperingen i ulike bokførings-kategorier. For påskogede arealer gir artikkel 6(2) muligheter for å regne arealene som ny skog i 30 år istedenfor 20 år, hvis dette kan rettferdig-gjøres basert på IPCC-retningslinjer for rapportering av utslippsregnskap under FNs klimakonvensjon. For Island vil denne perioden v  re 50 år i tråd med deres praksis for rapportering av klimagassutslipp under klimakonvensjonen. Det betyr at påskogede arealer for Island regnes som nye skogarealer i 50 år f  r skogen skal inngå i referansebanen for forvaltet skog.

4.4.2 Artikkel 8 nr. 7 frist for levering av forslag til revidert referansebane for forvaltet skog (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (ii))

Det folger av de generelle tilpasningene om at del VII og protokoll 1 til EØS-avtalen skal gjelde at Island og Norge skal sende forslag til referansebane og nominere eksperter for dette formål til ESA. Plikten til å gjøre dette inntrer imidlertid først når EØS-komitébeslutningen er trådt i kraft. Av dette og den generelle tilpasningen om ekspertkonsultasjoner folger det at ekspertene som Island og Norge nominerer, skal konsulteres av Europakommisjonen og ESA på samme måte som eksperter fra medlemsstatene konsulteres av Kommisjonen. ESA og Kommisjonen skal samarbeide, utveksle informasjon og konsultere hverandre i tråd med artikkel 109 og protokoll 1 til EØS-avtalen. Etter artikkel 8(7) skal statene, hvis det er nødvendig etter den tekniske gjennomgangen av referansebanen, levere forslag til revidert referansebane innen 31. desember 2019. Referansebanen blir etter denne prosedyren fastsatt av ESA og innlemmet i protokoll 31 gjennom en

EØS-komitébeslutning, i form av tilpasninger til den delegerte rettsakten Kommisjonen skal vedta iht. artikkel 8 nr. 8 i forordningen om skog- og arealbruk. For å reflektere at den formelle leveringen av bokføringsplanen for forvaltet skog, inkludert referansebanen, skjer først *etter* at EØS-komitébeslutningen om felles oppfyllelse av utslippsmålet er inngått og trådt i kraft, vil fristen for Island og Norge være 9 måneder etter ikrafttredelsesdatoen. Dette skal sikre tilstrekkelig tid til formell gjennomføring av den tekniske gjennomgangen av referansebanene, samt til å vurdere eventuelle anbefalinger etter gjennomgangen før levering av revidert forslag til referansebane.

4.4.3 Artikkel 13 nr. 2 bokstav a) strategi for skog- og arealbruk som vilkår for kompensasjon (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (iii)

Artikkel 13 i LULUCF-forordningen regulerer kompensasjonsordningen for forvaltet skog. Et av vilkårene for at statene får tilgang til kompensasjonsordningen er at statene inkluderer pågående eller planlagte tiltak for å øke eller bevare opptak og karbonlager i deres langsiktige lavutslippsstrategier som skal leveres i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering) artikkel 4. Lavutslippsstrategiene skal etter regelverket ha et tidsperspektiv på minst 30 år fra og med 2020. EØS-komitébeslutningen om felles oppfyllelse med EU gjelder imidlertid kun for utslippsmålet for 2030. Island og Norge vil derfor ikke være forpliktet til å levere langsiktige lavutslippsstrategier til EU. For at Island og Norge skal kunne delta i kompensasjonsordningen for forvaltet skog på samme vilkår som EUs medlemsstater, inntas det en særskilt tilpasning om at tilgang til kompensasjon forutsetter at Island og Norge leverer spesifikke strategier for skog- og arealbrukssektoren som inkluderer tiltak for å bevare eller øke opptak og karbonlager. Strategien skal blant annet omfatte utslippsredusjoner og økning i opptak i skog- og arealbrukssektoren, tatt i betraktning bruk av biomasse fra sektoren. Det følger av den generelle tilpasningen om at del VII til EØS-avtalen skal gjelde, at ESA skal vurdere hvorvidt strategiene er tilstrekkelige til å oppfylle vilkåret for kompensasjon etter artikkel 13.

4.4.4 Artikkel 15 nr. 2 informasjon til ESA fra EUs sentraladministrator for kvoteregisteret om blokkering av transaksjoner som berører Island eller Norge (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (iv)

EUs sentraladministrator for kvoteregisteret kan i henhold til artikkel 15(2) blokkere transaksjoner for å sikre at det ikke foreligger brudd på regelverket. Tilpasningen klargjør hvilken rolle ESA skal ha når det gjelder registersystemet som holder orden ikke bare på utslippskvotene etter EUs kvotedirektiv (2003/87/EF) og utslippsenhetene i innsatsfordelingsforordningen, men også utslip og opptak for hver arealkategori etter skog- og arealbruksregelverket. Dersom sentraladministratoren for registeret blokkerer transaksjoner (overføring av utslippsenheter) knyttet til en konto som administreres av en EFTA-stat, så skal ESA informeres om dette. Dette er i tråd med den rolle ESA har i forhold til registersystemet som følge av tilpasningene til forordningen om dette systemet som er tatt inn i EØS-avtalen (vedlegg XX pkt. 21 ana, kommisjonsforordning (EU) nr. 389/2013).

4.4.5 Vedlegg II, III, IV og VII (EØS-komitébeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) første strekpunkt (v-viii))

Det tas inn særskilte tilpasninger i vedlegg II, III og VII for å inkludere informasjon om Island og Norge. I vedlegg II inkluderes informasjon om minimumsverdier for Island og Norge relatert til definisjonen av skog under artikkel 3 nr. 6. I vedlegg III inkluderes informasjon om hvilket basisår som skal gjelde for Island og Norge for å beregne maksimalt mengde opptak i skog som kan regnes med i oppfyllelsen av forpliktelser for skog- og arealbrukssektoren. I henhold til artikkel 8 nr. 2 kan statene regne med opptak tilsvarende maksimalt 3,5 % av statens utslip i basisåret. For både Island og Norge skal basisåret være 1990, i likhet med flertallet av EUs medlemsstater. Det betyr at vi kan medregne eventuelle netto opptak på inntil 18 millioner tonn samlet for perioden 2021–2030, jf. avsnitt 3.2.

I vedlegg IV A bokstav g) inkluderes en tilpasning til kravet om at referansebanen for forvaltet skog skal være konsistent med fremskrivninger rapportert i henhold til forordning (EU) 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering). Ettersom forordning (EU) 525/2013 (for-

ordningen om overvåking, måling og rapportering) ikke er innlemmet i EØS-avtalen, har Island og Norge ikke vært forpliktet til å rapportere fremskrivninger på årlig basis i henhold til dette regelverket. Island og Norge har imidlertid rapportert fremskrivninger henholdsvis på frivillig basis og, for Islands vedkommende, i henhold til bilateral avtale mellom Island og EU om felles oppfyllelse av deres utslippsforpliktelser under Kyoto-protokollens andre forpliktelsesperiode. For referansebanen som skal leveres for første femårsperiode (2021–2025), vil kravet til konsistens gjelde de fremskrivningene som er rapportert på frivillig basis, for Norges vedkommende i 2015. For referansebanen som skal leveres for andre femårsperiode (2026–2030), er det ikke behov for tilpasning ettersom vi vil være forpliktet til å levere fremskrivninger i tråd med styringssystemforordningens artikkel 18, som vil erstatte forordning (EU) 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering).

I vedlegg VII inkluderes informasjon om beregningsgrunnlaget for kompensasjonen for Island og Norge etter artikkel 13, samt informasjon om maksimal kompensasjon over perioden 2021–2030. For Norge vil kompensasjonen tilsvare inntil 35,5 millioner tonn CO₂. Islands kompensasjon vil tilsvare inntil 0,0045 millioner tonn CO₂.

4.5 System for måling og rapportering med tilpasninger for EØS/EFTA-statene

4.5.1 Listen over bestemmelser som skal gjelde for Island og Norge (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (i))

Styringssystemet inneholder bestemmelser som omhandler både energi og klima, samt forskning og utvikling. EØS-komitebeslutningen gjelder kun utslippsmålet for 2030, og det er derfor kun relevant å inkludere enkelte bestemmelser fra styringssystemet. Dette gjelder bestemmelserne som er nødvendige for å sikre transparens og etterlevelse av forpliktelsene i EØS-komitebeslutningen.

Reglene for måling og rapportering av klimagassutslipp blir en del av styringssystemet, og dagens klimarapportering i EU (forordningen om overvåking, måling og rapportering) oppheves fra 2021. De bestemmelserne som er nødvendige for å gjennomføre innsatsfordelingsforordningen og skog- og arealbruksregelverket, må derfor inklude

deres i EØS-komitebeslutningen. Dette vil sikre transparens og etterlevelse av forpliktelsene i avtalen om felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030. Bestemmelsene vil kun komme til anvendelse i den grad de gjelder for felles oppfyllelse av utslippsmålet for 2030.

Bestemmelsene må inkluderes på en forståelig og juridisk korrekt måte. Det gjøres ved at bestemmelsene inkluderes i en uttømmende liste over hvilke regler som vil inngå i EØS-komitebeslutningen og gjøres gjeldende også for Island og Norge. Bestemmelsene som inkluderes, er begrenset til å gjelde i den grad de er nødvendige for å gjennomføre innsatsfordelingsforordningen og skog- og arealbruksregelverket.

Bestemmelsene som inkluderes omhandler;

- Definisjoner (artikkel 2(1)-2(10), 2(12)-(13), 2(15)-2(17))
- Rapportering på klimapolitikk og virkemidler samt utslippsframskrivninger (artikkel 18)
- Utslipsregnskap (artikkel 26 (2)-(7))
- Vurdering av fremdrift og etterlevelse (artikkel 29 (5)(b) og 38)
- Nasjonalt system for rapportering (artikkel 37 og 39)
- Register for kvoter (artikkel 40)
- Samarbeid (artikkel 41 og 42)
- Overgangsbestemmelser (artikkel 57 og 58)

4.5.2 Artikkel 2 – definisjoner (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (ii))

Som følge av at avtalen kun gjelder utslippsmålet er det behov for å presisere at det bare er deler av definisjonene i artikkel 2 som gjelder for avtalen. Tilpasningen til artikkel 2 innebærer at de delene som viser til annet enn *utslippsmålet for 2030*, ikke vil gjelde for denne EØS-komitebeslutningen.

4.5.3 Artikkel 26 nr. 4 – utslipsregnskap (EØS-komitebeslutningen artikkel 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (iii))

Styringssystemets artikkel 26 nr. 4 pålegger medlemsstatene å levere utslipsregnskap (*National Inventory report*) til FNs klimakonvensjon innen 15. april hvert år. Det er ikke hensiktsmessig eller nødvendig å inkludere en forpliktelse til å rapportere under FNs klimakonvensjon i denne EØS-komitebeslutningen. Denne forpliktelsen følger allerede av at Island og Norge er selvstendige parter til FNs klimakonvensjon. Likevel er det viktig at ESA får tilgang til utslipsregnskapet 15. april for å gjennomgå revisjoner og

sikre etterlevelse av forpliktelsene. Det er derfor behov for en tilpasning til bestemmelsen som slår fast at Island og Norge skal levere en kopi av utslippsregnskapet som leveres til FNs klima-konvensjon 15. april.

4.5.4 Artikkelen 41 – samarbeid (EØS-komiteébeslutningen artikkelen 1 nytt pkt. 8 a) tredje strekpunkt (iv))

Artikkelen 41 omhandler samarbeid mellom EUs medlemsstater og Unionen, og slår fast at EUs medlemsstater skal samarbeide med Unionen når det gjelder forpliktelsene i styringssystemet. Når bestemmelsen også gjøres gjeldende for Island og Norge, innebærer det at disse også skal med i samarbeidet. Den generelle tilpasningen om bruk av EØS-avtalen del VII innebærer at ESA får en tilsvarende rolle som Kommisjonen i samarbeidet. Artikkelen lister opp en rekke artikler og områder hvor det skal samarbeides. Som følge av at kun enkelte bestemmelser fra styringssystemet inkluderes i EØS-komiteébeslutningen, er det bare samarbeid relatert til de inkluderte bestemmelsene som vil gjelde for EØS-komiteébeslutningen, og tilpasningen til artikkelen 41 ivaretar dette hensynet.

4.5.5 Bestemmelser om fastsettelse av utslippsbudsjett under innsatsfordelingen – rapportering og revisjon i 2020 under forordning om overvåking, måling og rapportering. (EØS-komiteébeslutningen artikkelen 1 nytt pkt. 8 a) fjerde og femte strekpunkt)

I henhold til innsatsfordelingsforordningens artikkelen 4 nr. 3 skal det i 2020 gjennomføres en omfattende revisjon for å fastsette statenes utslippsbudsjetter for perioden 2021–2030. Den generelle tilpasningen om bruk av EØS-avtalen del VII innebærer at ESA skal gjennomføre denne revisjonen for Island og Norge. For at ESA skal kunne gjennomføre revisjonen, må Norge levere nødvendig informasjon om våre klimagassutslipp. Reglene om rapportering av utslippsregnskap som tas inn fra styringssystemet, trer ikke i kraft før 2021, det vil si etter den omfattende revisjonen som ligger til grunn for fastsettelse av utslippsbudsjettene, skal skje. Det er derfor behov for også å inkludere enkelte av reglene fra rapporteringssystemet som gjelder i EU frem til og med 2020. Dette gjelder forordning (EU) nr. 525/2013 (forordningen om overvåking, måling og rapportering) og forordning (EU) nr. 749/2014 (gjennomføringsforordningen til forordningen om overvåking, måling og rapportering). Det er kun de delene av bestemmelsene i disse forordningene som er nødvendige for å fastsette utslippsbudsjettet under innsatsfordelingsforordningen, som vil gjelde for EØS-komiteébeslutningen. Inkluderingen av bestemmelsene vil sikre at Island og Norge får fastsatt sine utslippsbudsjetter under innsatsfordelingsforordningen på samme måte som EUs medlemsstater.

5 Gjenomføring i norsk rett

Gjenomføring av EØS-komitebeslutningen krever ikke lov- eller forskriftsendring.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser samt konsekvenser for Norges utslipsforpliktelse fram mot 2030

6.1 Overordnet om økonomiske og administrative konsekvenser

Norge har meldt inn et mål til FN om minst 40 prosent utslippsreduksjon i 2030 sammenlignet med 1990 og lovfestet målet i klimaloven.

2030-målet som Norge har meldt inn til FN, gjelder uavhengig av en avtale med EU om felles oppfyllelse, men med de forutsetninger som fremkommer av Meld. St 13 (2014–2015) «Ny utslipsforpliktelse for 2030 – en felles løsning med EU». Med avtalen legger EUs regelverk rammene for Norges 2030-forpliktelse. Hvordan forpliktelsen skal oppfylles innenfor disse rammene er opp til regjeringen og Stortinget. Kostnadene ved utslippsreduksjoner nasjonalt vil ikke avhenge av om vi har en avtale med EU om felles oppfyllelse. Dersom Norge ønsker å bruke fleksible mekanismer, vil en avtale om felles oppfyllelse derimot kunne endre kostnadene ved eventuell bruk av fleksible mekanismer. I det følgende omtales økonomiske og administrative konsekvenser av å oppfylle utslippsmålet for 2030 sammen med EU uten å sammenligne med en situasjon der vi oppfyller 2030-målet uten en avtale med EU.

Norge deltar i EUs kvotesystem EU ETS på lik linje med andre europeiske land uavhengig av en avtale med EU om felles oppfyllelse. Økonomiske konsekvenser av å oppfylle Norges 2030-mål gjennom felles oppfyllelse med EU er derfor knyttet til forpliktelsene under innsatsfordelingen og skog- og arealbruksregelverket. De økonomiske konsekvensene avhenger av størrelsen på Norges utslippsbudsjett og kostnader knyttet til utslippsreduksjoner nasjonalt og ved bruk av fleksibilitet. Det er og vil fortsatt være betydelig usikkerhet knyttet til dette. I Nasjonalbudsjettet for 2019 presenteres utslippsframskrivinger basert på videreføring av gjeldende politikk, også for utslippene som er omfattet av innsatsfordelingen. Framskrivinger vil alltid være usikre, og de vil oppdateres. Norge har imidlertid foreløpig ikke oppdaterte framskrivninger for skog- og arealbrukssektoren, noe som gir større usikkerhet.

Det er betydelig usikkerhet knyttet til kostnadene ved å oppfylle forpliktelsen. Kostnader ved nasjonale utslippskutt i Norge avhenger blant annet av valg av klimavirkemidler og effekten av disse og ikke minst av internasjonal teknologiutvikling. Kostnadene ved bruk av fleksible mekanismer er per dags dato ikke kjent. Under er det gjort anslag på mulige kostnader.

Systemet for måling og rapportering vil i stor grad være sammenfallende med dagens rapportering under FNs klimakonvensjon. Det vil likevel kreve omlegging av rapporteringssykluser og rutiner. Det vil også være behov for omarbeiding av eksisterende rapporteringsgrunnlag, og innholdet må tilpasses formatet det skal rapporteres på. Rapporteringen vil utføres innenfor gjeldende rammer.

6.2 Innsatsfordelingen

Ved samarbeid med EU vil Norge – som EU-landene – få en utslipsforpliktelse som blir omgjort til et bindende utslippsbudsjett for ikke-kvotepliktige utslipp for hvert år i perioden 2021–2030. Forskjellen mellom fremskrevne utslipp i Norge og utslippsbudsjettet Norge vil få for perioden 2021–2030 sett under ett, er i klimalovrapporteringen for 2018 anslått å være 18,8 millioner tonn CO₂-ekvivalenter. Både framskriving og utslippsbudsjett er usikre størrelser. Norges utslippsbudsjett uten en avtale med EU er ikke beregnet. Se nærmere omtale av utslippsgapet i del IV av første rapportering etter klimaloven, i del IV av Klima- og miljødepartementets Prop. 1 S (2018–2019) og rettebrev. Anslaget på utslippsgap er usikkert, og det vil oppdateres, blant annet som følge av hvordan 2005-utslippene under innsatsfordelingen beregnes, jf. omtale under avsnitt 4.3.

Utslippsbudsjettet kan dekkes opp med utslippsreduksjoner nasjonalt og gjennom samarbeid med EU-land om utslippsreduksjoner gjennom bruk av ulike former for fleksibilitet, herunder eventuell bruk av kvoter som overføres fra EUs kvotesystem.

Regjeringens klimastrategi for 2030 legger til rette for betydelige utslippsreduksjoner nasjonalt. Usikkerheten knyttet til utslippsutvikling, effekten av klimapolitikken og ikke minst den teknologiske utviklingen og kostnadene ved utslippsreduksjoner, vil være betydelig også langt inn i forpliktelsesperioden 2021–2030. Regjeringens ambisjon i Granvolden-plattformen om minst 45 prosent reduksjon av ikke-kvotepliktige utslipp innen 2030 innebærer en overoppfyllelse av forpliktselsen vi får fra EU.

Miljødirektoratet har på oppdrag av Klima- og miljødepartementet anslått utslippseffekten av å oppfylle politiske målsetninger sammenlignet med oppdatert framskriving, til å være i underkant av 12 millioner tonn CO₂-ekvivalentar over perioden 2021–2030. I tillegg har Miljødirektoratet anslått et potensial for utslippsreduksjoner – med anslått samfunnsøkonomisk kostnad under 500 kroner per tonn CO₂-ekvivalenter – på i underkant av 11 millioner tonn. Til sammen vil dette kunne redusere innenlandske utslipp med om lag 22¹ millioner tonn over perioden 2021–2030 sammenlignet med det som ligger i framskrivningen. Tiltakene og underlaget for vurderingene som er gjort, er publisert på Miljødirektoratet sine nettsider. Vi vet samtidig at det er vanskelig å finstyre klimagassutslippene fra år til år. Den økonomiske aktiviteten svinger og folketallet endres. Utviklingen av klimavennlig teknologi, og dermed kostnadene ved å ta slik teknologi i bruk, er usikker.

For tiltakene som følger av politiske mål og ambisjoner, varierer tiltakskostnaden, både opp mot 1500 kroner per tonn og over 1500 kroner per tonn. For flere av tiltakene er kostnadene vesentlig høyere i starten av perioden, særlig for de tiltakene der teknologien i dag er umoden. I noen tilfeller er teknologien i dag ikke tilgjengelig, særlig for tunge kjøretøy. Kostnaden avhenger i stor grad av den videre utviklingen av lav- og nullutslipsteknologi til bruk i transportsektoren. Slik teknologi blir i hovedsak utviklet utenlands.

Flere EU-land har mulighet til å bruke klimakovter fra det europeiske kvotesystemet til å dekke utslippsbudsjettet, se nærmere omtale under avsnitt 4.3. De statene som ønsker å benytte seg av denne fleksibiliteten, må gi EU beskjed om dette innen utgangen av 2019. Om Norge benytter hele tilgangen til å konvertere knapt 6 millioner kvoter, vil kvotene trekkes fra Norges auksjonskvoter, likt fordelt over hele perioden 2021–2030. Kostnaden med dagens kvotepriser er beregnet til i størrelsesorden 1,5 milliarder

kroner samlet for hele perioden. Prisen i kvotemarkedet svinger sterkt, og beløpet er derfor usikkert. Prisen ved kjøp av utslippsenheter fra andre land vil ikke være kjent før man har fremforhandlet en avtale med et selgerland. Tilsvarende er det knyttet betydelig usikkerhet til kostnaden ved nasjonale utslippsreduksjoner, og den kan være vesentlig høyere enn ved bruk av fleksibilitet.

6.3 Skogbruk og annen arealbruk

Ved et samarbeid med EU vil Norge få en forpliktelse om netto null utslipp fra skogbruk og annen arealbruk. Skulle Norge få et beregnet utslipp fra sektoren, kan dette dekkes inn gjennom kjøp av skog- og arealbrukskreditter fra andre stater, eller gjennom utslippsreduksjoner under innsatsfordelingen. Prisen ved kjøp av skog- og arealbrukskreditter fra andre land vil, som ved kjøp av utslippsenheter under innsatsfordelingen, ikke være kjent før man har fremforhandlet en avtale med et selgerland.

Om Norge får et beregnet utslipp eller opptak fra sektoren slik dette skal bokføres etter regelverket, har betydning for kostnadene. Det er spesielt to forhold som avgjør om Norge får beregnet et netto opptak eller utslipp. Det ene er hvor store utslipp Norge får fra arealbruksendringer, særlig fra avskoging som følge av utbygging av veier og bygg. Foreløpige beregninger viser at Norge kan få et beregnet utslipp på 15 millioner m³ fra arealbruksendringer, hovedsakelig avskoging. Det andre er hogsten i forvaltet skog, sammenlignet med det som er forutsatt i den framoverskuende referansebanen. Hogstnivået er den viktigste enkeltfaktoren som er forutsatt i referansebanen. Dersom den faktiske hogsten blir høyere enn i referansebanen, vil det gi et beregnet utslipp, og tilsvarende vil lavere hogst enn det som er forutsatt i referansebanen, gi et beregnet opptak. Dette vil påvirke utslippstallet på 15 millioner m³. Dersom den årlige hogsten er om lag 0,8 millioner m³ under nivået i referansebanen, vil dette utligne utslippet fra arealbruksendringer på 15 millioner m³. Dette er et omtrentlig anslag basert på usikre beregninger.

Regjeringen har konkludert med hvilken referansebane Norge vil foreslå etter regelverket. Referansebanen legger til grunn et gjennomsnittlig årlig hogstnivå på om lag 16 millioner m³, eller om lag 14,5 millioner m³ dersom man trekker fra topp og ikke salgbart virke (bult). Til sammenligning var hogstnivået i 2017 etter SSBs statistikk på

¹ På grunn av avrunding blir summen 22.

11,8 millioner m³, fratrukket tømmer (0,7 millioner m³) som allerede er beregnet under arealkategorien avskoging. Kompensasjonsordningen i regelverket innebefatter, gitt at vilkårene² for kompensasjon er til stede for Norge og EU som helhet, at Norge kan hogge om lag 2 millioner m³ mer enn hogstnivået i referansebanen uten at vi får et beregnet utsipp etter regelverket. Tallet er usikkert og kan være noe høyere. Kompensasjonen Norge vil få tilsvarer inntil 35,5 millioner tonn CO₂ over perioden 2021–2030.

² Etter artikkel 13 i forordningen må de totale utslippen fra skog- og arealbrukssektoren i EU ikke overstige opp-taket i sektoren. Videre skal statene i sine lavutslipps-strategier som utarbeides under styringssystemforordningen artikkel 15, inkludere tiltak for å øke eller bevare karbonopptak og -lager. Norge vil ikke være forpliktet til å levere langsiktig lavutslippsstrategi etter denne bestem-melsen. Norge vil imidlertid i henhold til særskilt tilpasning til forordningen om skog- og annen arealbruk artikkel 13 levere en spesifikk strategi for skog- og arealbruks-sektoren.

7 Konklusjon og tilråding

EØS-komitébeslutningen er et resultat av dialogen med EU om felles oppfyllelse av utslippsforpliktsen for 2030 i tråd med det Stortinget har gitt sin tilslutning til gjennom behandlingen av Meld. St. 13 (2014–2015) «Ny utslippsforpliktelse for 2030 – en felles løsning med EU» og Meld. St. 41 (2016–2017) «Klimastrategi for 2030 – norsk omstilling i europeisk samarbeid». Gjennom EØS-avtalen deltar Norge allerede i det europeiske kvotesystemet. Videre er Norge allerede omfattet av ulike typer EU-regelverk som berører de ikke-kvotepliktige utslippen. EØS-komitébeslutningen etablerer grunnlaget for et utvidet samarbeid om klimapolitikken og er et viktig grep i regjeringers innsats for å oppfylle det lovfestede klimamålet for 2030. Samtidig innebærer samarbeidet gjennom protokoll 31 at vi ikke forplikter oss ut over 2030.

Klima- og miljødepartementet tilrår at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030.

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030, i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98,

og på følgende bakgrunn:

- (1) Den europeiske union, Island og Norge er forpliktet til å redusere sitt samlede utslipp av klimagasser med sikte på å holde den globale temperaturøkningen godt under 2 °C sammenlignet med førindustrielt nivå og tilstrebe å begrense den til 1,5 °C over førindustrielt nivå.
- (2) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør i tidsrommet fra 1. januar 2021 til 31. desember 2030 utvides til å gjelde europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utslipp og opp tak av klimagasser fra arealbruk, arealbruk sendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU¹.
- (3) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør i tidsrommet fra 1. januar 2021 til 31. desember 2030 utvides til å gjelde europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlege reduksjoner av klimagassutslipp i tids rommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Parisavtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013².
- (4) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å gjelde visse bestemmelser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatiltakene, om endring av europaparlaments- og rådsfor ordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF,

98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, råds direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlaments- og råds forordning (EU) nr. 525/2013³, som er avgjørende for gjennomføringen av forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842. Dette berører ikke vurderingen av om forordning (EU) 2018/1999 er EØS-relevant.

- (5) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å gjelde visse bestemmelser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagass utslipp og for rapportering av andre opplysningser på nasjonalt plan og unionsplan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak nr. 280/2004/EF⁴, som er avgjørende for gjennomføringen av forordning (EU) 2018/842.
- (6) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å gjelde visse bestemmelser i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 749/2014 av 30. juni 2014 om struktur, format og framgangsmåte for fram legging og gjennomgåelse av innrapporterte opplysninger fra medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013⁵, som er avgjørende for gjennomføringen av forordning (EU) 2018/842.
- (7) Ved denne beslutning og den planlagte innlem melsen i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/410 av 14. mars 2018 om endring av direktiv 2003/87/EF for å fremme kostnadseffektive utslippsreduksjoner og lavutslippsinvesteringer, og beslutning (EU) 2015/1814, vil Island og Norge treffe lov givningsmessige tiltak for å oppfylle sine respektive forpliktelser til å redusere egne

¹ EUT L 156 av 19.06.2018, s. 1.

² EUT L 156 av 19.06.2018, s. 26.

³ EUT L 328 av 21.12.2018, s. 1.

⁴ EUT L 165 av 18.6.2013, s. 13.

⁵ EUT L 203 av 11.7.2014, s. 23.

klimagassutslipp med minst 40 % innen 2030 sammenlignet med 1990, som uttrykt i de respektive nasjonalt fastsatte bidragene framlagt for sekretariatet til FNs rammekonvensjon om klimaendring.

- (8) Budsjettspørsmål er ikke en del av EØS-avtalen. Anvendelse av artikkel 5 nr. 6 i forordning (EU) 2018/842 berører derfor ikke EØS-avtalens virkeområde.
- (9) EFTAs overvåkingsorgan bør samarbeide tett med Kommisjonen når det er påkrevd at det skal utføre oppgaver som gjelder Island og Norge i henhold til denne beslutning.
- (10) EFTAs overvåkingsorgans og EFTA-domstolens myndighet i henhold til denne beslutning er begrenset til de forpliktelser som med dette er inngått for å oppnå målet om å redusere klimagassutslipp med minst 40 % for hele økonomien innen 2030. Denne beslutning omfatter ikke andre EU-mål eller EU-rettsakter på klimaområdet og heller ikke rettsakter og mål på energiområdet. Dette berører ikke EØS-avtalens virkeområde.
- (11) EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkelf 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 3 (Miljø), etter nr. 7, skal nytt nr. 8 lyde:

«8. a) Island og Norge skal oppfylle sine respektive forpliktelser til å redusere klimagassutslippene i tidsrommet fra 1. januar 2021 til 31. desember 2030 i samsvar med EØS-avtalens vedlegg XX nr. 21al og følgende rettsakter:

- **32018 R 0841:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utsipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- (i) I artikkel 6 nr. 2 skal ordene «30 år» for Island forstås som «50 år».
- (ii) I artikkel 8 nr. 7 skal nytt ledd lyde:
«EFTA-statene skal oversende sine reviderte foreslalte referansenivåer for skog for tidsrommet 2021–2025 til

EFTAs overvåkingsorgan senest ni måneder etter at [denne beslutning] trer i kraft. EFTAs overvåkingsorgan skal offentliggjøre de foreslalte referansenivåene for skog oversendt til Overvåkingsorganet fra EFTA-statene.

(iii) Artikkel 13 nr. 2 bokstav a) skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som følger:

«EFTA-statene har framlagt en strategi som fastsatt under for sektoren for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk med et perspektiv på minst 30 år, som også inkluderer pågående eller planlagte særlege tiltak for å sikre bevaring eller styrking, etter hva som er relevant, av karbonsluk og -reservoarer i skog.

1. Innen 1. januar 2020 skal hver EFTA-stat utarbeide og framlegge for EFTAs overvåkingsorgan sin strategi for sektoren for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk med et perspektiv på minst 30 år. EFTA-statene bør, dersom det er nødvendig, oppdatere disse strategiene innen 1. januar 2025.

2. EFTA-statenes strategier skal bidra til å:

- a) oppfylle EFTA-statenes forpliktelser i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring og Paris-avtalen til å redusere menneskeskapte utsipp av klimagasser og øke opptak av klimagasser i karbonsluk og til å fremme økt karbonbinding,
- b) oppfylle målet i Paris-avtalen om å holde den globale temperaturøkningen godt under 2 °C sammenlignet med førindustrielt nivå og tilstrebe å begrense den til 1,5 °C over førindustrielt nivå,
- c) oppnå langsiktige reduksjoner i klimagassutslippene og økt opptak i karbonsluk i den grad det er relevant for LULUCF-sektoren, i samsvar med målet, innenfor rammen av de reduksjonene som ifølge FNs klimapanel (IPCC) er nødvendige, for å redusere EFTA-statenes klimagassutslipp på en kostnadseffektiv måte og øke opptak av klimagasser i karbonsluk i bestrebelsene på å nå temperaturmålene i

- Paris-avtalen for å oppnå en balanse mellom menneskeskapte utslipp fordelt på kilder og opptak av klimagasser fordelt på karbonsluk i annen halvdel av dette århundret, på en rettferdig måte og innenfor rammen av bærekraftig utvikling og innsatsen for å utrydde fattigdom.
3. EFTA-statenes strategier skal omfatte:
 - a) utslippsreduksjoner og økte opptak i arealbruk, arealbruksendring og skogbruk (LULUCF), idet det tas hensyn til bioenergi og biomaterialer fra denne sektoren,
 - b) tilknytning til andre nasjonale langsiktige mål, planer og andre politiske strategier og tiltak, i den grad det er relevant for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk.
 4. EFTA-statene skal omgående informere og gjøre sine respektive strategier med eventuelle oppdateringer tilgjengelige for allmennheten.
 5. EFTAs overvåkingsorgan skal vurdere om EFTA-statenes strategier er tilstrekkelig for å dokumentere oppfyllelse i henhold til denne artikkel.
 6. EFTA-statenes strategier for sektoren for arealbruk, arealbruksendring og skogbruk bør inneholde elementene som fastsatt nedenfor:
 - A. OVERSIKT OG PROSESS FOR UTVIKLING AV STRATEGIENE
 - A.1. Sammendrag
 - A.2. Juridisk og politisk sammenheng, herunder eventuelle foreslatte delmål for 2040 og 2050
 - B. INNHOLD
 - B.1. Arealbruk, arealbruksendring og skogbruk (LULUCF)
 - B.1.1. Framskrevne utslippsreduksjoner og økte opptak innen 2050
 - B.1.2 I den grad det er mulig, forventede utslipp fordelt på kilder og på de enkelte klimagassene
 - B.1.3. Forespeilede muligheter for utslippsreduksjoner og styrking av karbonsluk
- B.1.4. Tilpasningspolitikk og -tiltak, i den grad det er relevant for bevaring eller styrking, etter hva som er relevant, av karbonsluk og -reservoarer i skog
- B.1.5 Aspekter knyttet til markedets etterspørsel etter biomasse fra skogbruk og innvirkning på avvirkningen
- B.1.6. Om nødvendig, detaljer om modellberegning (herunder antagelser) og/eller analyser, indikatorer osv.»
- (iv) I artikkel 15 nr. 2 skal nytt ledd lyde:
- «EFTAs overvåkingsorgan skal underrettes dersom den sentrale forvalteren blokkerer en transaksjon som berører eller er gjennomført av EFTA-statene.»
- (v) I tabellen i vedlegg II tilføyes følgende:
«Island	0,5	10	2
Norge	0,1	10	5»
- (vi) I tabellen i vedlegg III tilføyes følgende:
«Island	1990
Norge	1990»
- (vii) I vedlegg IV avsnitt A bokstav g) skal nytt ledd lyde:
- «Når det gjelder EFTA-statene, skal referansenivået for tidsrommet 2021–2025 være i samsvar med framskrivningene rapportert til Det europeiske miljøbyrået på frivillig grunnlag i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 og, for Island, også i henhold til den bilaterale avtalen mellom Island og Den europeiske union og dens medlemsstater om Islands deltagelse i den felles oppfyllelse av Den europeiske unions, dens medlemsstaters og Islands forpliktelser i den andre forpliktelsesperioden i Kyoto-protokollen til De forente nasjons rammekonvensjon om klimaendring⁶.»
- (viii) I tabellen i vedlegg VII tilføyes følgende:
«Island	-0,0224	-0,0045
Norge	-29,6	-35,5»

⁶ EUT L 207 av 4.8.2015, s. 1.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030

- **32018 R 0842:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 av 19.06.2018, s. 26).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- (i) I artikkel 4 nr. 3, når det gjelder EFTA-statene, skal nytt ledd lyde:

«For å fastsette de årlige utslippstildelingene for årene fra 2021 til 2030 i tonn CO₂-ekvivalenter som angitt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, vil 2005 som basisår for utslippstildelingene for 2030, når det gjelder EFTA-statene, være basert på forskjellen mellom de samlede klimagassutslippene i 2005 fra den omfattende gjennomgåelsen, der CO₂-utslipp fra luftfart blir regnet som null, og de stasjonære utslippenes i Den europeiske unions ordning for handel med utslippskvoter (EU ETS) for 2013 slik de er rapportert i del B i tillegget til EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012

av 26. juli 2012⁷, tilpasset med verdiene for potensial for global oppvarming vedtatt i en delegert rettsakt nevnt i artikkel 26 nr. 6 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1999. Tallene for de stasjonære utslippenes innenfor rammene av EU ETS for 2005 slik de er registrert i EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012 (AR2) og de samme tallene, med oppdaterte verdier for potensial for global oppvarming (AR4), som det skal tas hensyn til når de årlige utslippstildelingene for årene fra 2021 til 2030 skal fastsettes i henhold til denne artikkel, er fastsatt i dette tillegget.»

- (ii) I vedlegg IV tilføyes følgende:

«Tillegg

EFTA-statenes tall for de stasjonære utslippenes innenfor rammene av EU ETS for 2005 slik de er registrert i EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012 (AR2), og de samme tallene, med oppdaterte verdier for potensial for global oppvarming (AR4), som det skal tas hensyn til når de årlige utslippstildelingene for årene fra 2021 til 2030 skal fastsettes i henhold til artikkel 4 nr. 3:

⁷ EUT L 309 av 8.11.2012, s. 38.

Tabell 1 2005 ETS-utslipp for Norge:

Klimagasser (i tonn)	CO ₂ -ekvivalenter (AR2)	CO ₂ -ekvivalenter (AR4)	N ₂ O/PFK
CO ₂	23 090 000	23 090 000	
N ₂ O	1 955 000	1 880 000	6 308
PFK	829 000	955 000	
CF ₄			116,698
C ₂ F ₆			7,616
Samlet	25 874 000	25 925 000	

Tabell 2 2005 ETS-utslipp for Island:

Klimagasser (i tonn)	CO ₂ -ekvivalenter (AR2)	CO ₂ -ekvivalenter (AR4)	N ₂ O/PFK
CO ₂	909 132	909 132	
PFK	26 709	31 105	
CF ₄			3,508
C ₂ F ₆			0,424
Samlet	935 841	940 237	

(iii) I artikkel 6 nr. 1 skal ordene «100 millioner EU ETS-kvoter», når det gjelder EFTA-statene, forstås som «107 millioner EU ETS-kvoter».

(iv) I artikkel 12 nr. 2 skal nytt ledd lyde:
«EFTAs overvåkingsorgan skal underrettes dersom den sentrale forvalteren blokkerer en transaksjon som berører eller er gjennomført av EFTA-statene.»

(v) I tabellen i vedlegg I tilføyes følgende:

«Island	- 29 %
Norge	- 40 %»

(vi) I tabellen i vedlegg II tilføyes følgende:

«Island	4 %
Norge	2 %»

(vii) I tabellen i vedlegg III gjøres følgende endringer:

a. I tabellen tilføyes følgende:

«Island	0,2
Norge	1,6»

b. Tallet «280» for største mengde i alt skal forstås som «281,8».

- **32018 R 1999:** Europaparlements- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatiltakene, om endring av europaparlements- og rådsforordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlements- og rådsdirektiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, rådsdirektiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlements- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 1)

Forordningens bestemmelser som skal få anvendelse, er oppført nedenfor, og skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

(i) Bare følgende bestemmelser i forordningen får anvendelse:

Artikkel 2 nr. 1–10, artikkel 2 nr. 12–13, artikkel 2 nr. 15–17, artikkel 18, artikkel 26 nr. 2–7, artikkel 29 nr. 5 bokstav b), artikkel 37–42, artikkel 44 nr. 1 bokstav a), artikkel 44 nr. 2–3 og artikkel 44 nr. 6, artikkel 57–58 og vedlegg V–VII og XII–XIII.

(ii) Artikkel 2 nr. 1–10, artikkel 2 nr. 12–13 og artikkel 2 nr. 15–17 skal, i henhold til dette nummer, få anvendelse for EFTA-statene bare i den grad de gjelder gjennomføring av forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842.

(iii) Artikkel 26 nr. 4 skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som følger:

«Island og Norge skal innen 15. april hvert år framlegge for EFTAs overvåkingsorgan en kopi av de endelige dataene for klimagassfortegnelsene rapportert til sekretariatet til FNs rammekonvensjon om klimaendring i samsvar med nr. 3.»

(iv) Artikkel 41 skal, når det gjelder EFTA-statene, få anvendelse bare i den grad bestemmelsene eller deler av bestemmelsene nevnt i artikkelen er henvist til eller fastsatt i [denne beslutning].

- **32013 R 0525:** Europaparlements- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og for rapportering av andre opplysninger på nasjonalt plan og unionsplan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak nr. 280/2004/EF (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 13).

Forordningens bestemmelser som skal få anvendelse, er oppført nedenfor, og skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

(i) Bare følgende bestemmelser i forordningen får anvendelse:

Artikkel 7 og artikkel 19 nr. 1 og 3.

(ii) Artikkel 7 og artikkel 19 nr. 1 og 3 skal, i henhold til dette nummer, få anvendelse for EFTA-statene bare i den grad de gjelder gjennomføring av forordning (EU) 2018/842.

- **32014 R 0749:** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 749/2014 av 30. juni 2014 om struktur, format og framgangsmåte for framlegging og gjennomgåelse av innrapporterte opplysninger fra medlemsstatene i henhold til europaparlements- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 203 av 11.7.2014, s. 23).

Forordningens bestemmelser som skal få anvendelse, er oppført nedenfor, og skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

(i) Bare følgende bestemmelser i forordningen får anvendelse:

- Artikkel 3–5, 7–10, 12–14, 16, 29, 32–34 og 36–37 og vedlegg I–VIII og tabell 2 i vedlegg XVI.
- (ii) Artikkel 3–5, 7–10, 12–14, 16, 29, 32–34 og 36–37 og vedlegg I–VIII og tabell 2 i vedlegg XVI skal, i henhold til dette nummer, få anvendelse for EFTA-statene bare i den grad de gjelder gjennomføring av forordning (EU) 2018/842.
- b) I henhold til artikkel 79 nr. 3 i EØS-avtalen får del VII (Bestemmelser om organene) i EØS-avtalen anvendelse for dette nummer.
- c) EØS-avtalens protokoll 1 (om gjennomgående tilpasning) skal få tilsvarende anvendelse for dette nummer.
- d) Henvisninger til europeiske eller Unionens regelverk, rettsakter og regler, politiske strategier og tiltak i rettsaktene samt bestemmelser som det vises til i eller som omfattes av dette nummer, skal få anvendelse i den grad og den form nevnte regelverk, rettsakter, regler, politiske strategier og tiltak er innlemmet i EØS-avtalen.
- e) Island og Norge skal delta fullt ut i arbeidet til Komiteen for klimaendringer i henhold til de rettsakter og bestemmelser som det vises til i eller som omfattes av dette nummer, men skal ikke ha stemmerett.
- f) Dersom Kommisjonen rådspør sakkyndige utpekt av medlemsstatene i henhold til rettsaktene og bestemmelsene som det vises til i eller som omfattes av dette nummer, skal den rådspørre sakkyndige utpekt av EFTA-statene på samme grunnlag.
- g) Det europeiske miljøbyrået skal bistå EFTAs overvåkingsorgan i dets arbeid i henhold til forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842 og artikkel 18, artikkel 26 nr. 2–7, artikkel 29 nr. 5 bokstav b), artikkel 37–39 og artikkel 41 i forordning (EU) 2018/1999.
- h) Dette nummer får ikke anvendelse for Liechtenstein.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁸.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Uferdiget i Brussel [...].

For EØS-komiteen

Formann

[...]

EØS-komiteens

sekretærer

[...]

Erklæring fra Island og Norge om nasjonale planer i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. [denne beslutning]

Island og Norge vil på frivillig grunnlag utvikle nasjonale planer som beskriver hvordan Island og Norge akter å oppfylle de forpliktelsene de har påtatt seg ved å inkludere følgende rettsakter i EØS-avtalens protokoll 31:

- forordning (EU) 2018/841 om tilføyelse av utsipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030 (LULUCF-forordningen) og
- forordning (EU) 2018/842 om medlemsstatenes bindende årlege reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen (innsatsfordelingsforordningen)

Island og Norge vil utvikle sine respektive nasjonale planer og gjøre dem tilgjengelige for EU-medlemsstatene, Europakommisjonen, EFTAs overvåkingsorgan og allmennheten innen 31. desember 2019.

Planene vil inneholde følgende hovedelementer:

- et sammendrag av planen,
- en oversikt over gjeldende nasjonal klimapolitikk,
- en beskrivelse av det nasjonale innsatsfordelingsmålet og LULUCF-forpliktelsen,
- en beskrivelse av de viktigste eksisterende og planlagte politikkene og virkemidlene som forutses for å oppnå innsatsfordelingsmålet og LULUCF-forpliktelsen,
- en beskrivelse av dagens nasjonale klimagassutslipp og opptak samt prognosenter for inn-

⁸ [Ingen forfatningsmessige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

- satsfordelingsmålet og LULUCF-forpliktelsen basert på allerede eksisterende politikker og virkemidler,
- en vurdering av virkningene til de planlagte nasjonale politikkene og virkemidlene for å oppfylle innsatsfordelingsmålet og LULUCF-forpliktelsen, med en sammenligning av framskrivningene basert på eksisterende politikker og virkemidler og en beskrivelse av samspillet mellom eksisterende og planlagte politikker og virkemidler.
-

Vedlegg 2

**Europa-parlamentets og rådets forordning (EU)
nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til
overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner
og rapportering af andre oplysninger vedrørende
klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om
ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF
(EØS-relevant tekst)**

Kapitel 3**Rapportering om historiske drivhusgas-emissioner og optag****Artikel 7****Drivhusgasopgørelser**

1. Senest den 15. januar hvert år (år X) fastsætter og rapporterer medlemsstaterne følgende til Kommissionen:

- a) deres menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som er opført på listen i bilag I til denne forordning, og de menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF for året X-2, i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav. Med forbehold af rapportering om de drivhusgasser, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, sættes CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategorien »1.A.3.A Civil luftfart« lig nul med henblik på artikel 3 og artikel 7, stk. 1, i beslutning nr. 406/2009/EF
- b) data i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav om deres menneskeskabte emissioner af kulilte (CO), svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NOx) og flygtige organiske forbindelser, jf. de data, der allerede er rapporteret for året X-2 i henhold til artikel 7 i direktiv 2001/81/EF og FN-ECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande
- c) deres menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og CO₂-optag gennem dræn, som skyldes LULUCF, for året X-2, i over-

ensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav

- d) deres menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og CO₂-optag gennem dræn, som skyldes LULUCF-aktiviteter i henhold til afgørelse nr. 529/2013/EU og Kyotoprotokollen, og oplysninger om bogføring af disse drivhusgasemissioner og optag fra LULUCF-aktiviteter, i overensstemmelse med afgørelse nr. 529/2013/EU og artikel 3, stk. 3 og 4, i Kyotoprotokollen samt relevante beslutninger i henhold hertil for årene mellem 2008 eller andre gældende år og året X-2. Hvis medlemsstaterne bogfører forvaltning af dyrkede arealer, forvaltning af græsarealer, genplantning eller dræning og genopretning af vådområder, rapporterer de desuden drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn for hver af disse aktiviteter for det relevante basisår eller den relevante basisperiode som præciseret i bilag VI til afgørelse nr. 529/2013/EU og i bilaget til beslutning 13/CMP.1. Ved overholdelsen af deres rapporteringsforpligtelser i dette stykke og navnlig ved indsendelsen af oplysninger om emissioner og optag, som vedrører deres bogføringsforpligtelser, jf. afgørelse nr. 529/2013/EU, indsender medlemsstaterne oplysninger, der fuldt ud tager højde for de gældende IPCC-retningslinjer for god praksis for LULUCF
- e) eventuelle ændringer i de i litra a) til d) nævnte oplysninger for årene mellem det relevante basisår eller den relevante basisperiode og året X-3 med angivelse af årsagerne til disse ændringer

- f) oplysninger om indikatorer, jf. bilag III, for året X-2
 - g) oplysninger fra deres nationale register om udstedelse, erhvervelse, besiddelse, overførsel, annullering, tilbagetrækning og fremførel af AAU'er, RMU'er, ERU'er, CER'er, tCER'er og ICER'er for året X-1
 - h) sammenfattende oplysninger om gennemførte overførsler i henhold til artikel 3, stk. 4 og 5, i beslutning nr. 406/2009/EU, for året X-1
 - i) oplysninger om anvendelsen af den fælles gennemførelse, af CDM og af international emissionshandel i henhold til artikel 6, 12 og 17 i Kyotoprotokollen, eller andre fleksible mekanismer, som findes i andre instrumenter, som er vedtaget af konferencen af UNFCCC-parterne eller partskonferencen under UNFCCC, der tjener som møde for parterne til Kyotoprotokollen, med henblik på at opfylde deres kvantificerede forpligtelser til emissionsbegrensning eller reduktion i henhold til artikel 2 i beslutning 2002/358/EU og Kyotoprotokollen eller eventuelle fremtidige forpligtelser ifølge UNFCCC eller Kyotoprotokollen for året X-2
 - j) oplysninger om de skridt, man har taget for at forbedre opgørelsesestimater, navnlig på de områder af opgørelsen, der har været genstand for justeringer eller anbefalinger som følge af eksperimentationer
 - k) den faktiske eller skønnede tildeling af de kontrollerede emissioner, som rapporteres af anlæg og operatører under direktiv 2003/87/EU for kildekategorier i den nationale drivhusgasopgørelse, hvor det er muligt, og disse kontrollerede emissioners andel af de samlede rapporterede drivhusgasemissioner inden for disse kildekategorier for året X-2
 - l) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne af overensstemmelsen af de emissioner, der er rapporteret i drivhusgasopgørelserne for året X-2, med de kontrollerede emissioner, som er rapporteret under direktiv 2003/87/EU
 - m) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne overensstemmelsen af de oplysninger, der er anvendt til at estimere emissioner med henblik på udarbejdelse af drivhusgasopgørelserne for året X-2, med:
 - i) de data, der er anvendt til at udarbejde opgørelser over luftforurenende stoffer i henhold til direktiv 2001/81/EF
 - ii) data rapporteret i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 842/2006
 - iii) energidata rapporteret i henhold til artikel 4 i, og bilag B til, forordning (EF) nr. 1099/2008
 - n) en beskrivelse af ændringer i det nationale opgørelsessystem
 - o) en beskrivelse af ændringer i det nationale register
 - p) oplysninger om deres plan for kvalitetssikring og kvalitetskontrol, en generel usikkerhedsvurdering, en generel vurdering af fuldstændigheden og, når disse foreligger, andre elementer i den nationale drivhusgasopgørelsersrapport, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse.
- I det første rapporteringsår i henhold til denne forordning skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om enhver hensigt om at anvende artikel 3, stk. 4 og 5, i beslutning nr. 406/2009/EU.
2. Medlemsstaterne rapporterer foreløbige data til Kommissionen senest den 15. januar og endelige data senest den 15. marts i det andet år efter afslutningen af hver regnskabsperiode fastsat i bilag I til afgørelse nr. 529/2013/EU som udarbejdet for deres LULUCF-regnskaber for den pågældende regnskabsperiode, jf. artikel 4, stk. 6, i nævnte afgørelse.
 3. Senest den 15. marts hvert år fremsender medlemsstaterne deres fuldstændige og ajourførte rapport om deres nationale opgørelse til Kommissionen. Sådanne rapporter skal indeholde alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, samt eventuelle efterfølgende ajourføringer af disse oplysninger.
 4. Senest den 15. april hvert år tilsender medlemsstaterne UNFCCC's sekretariat nationale opgørelser med de oplysninger, derindsendes til Kommissionen i henhold til stk. 3.
 5. Kommissionen kompilering hvert år i samarbejde med medlemsstaterne en EU-drivhusgasopgørelse og udarbejder en rapport om Unionens drivhusgasopgørelse og forelægger dem for UNFCCC's sekretariat senest den 15. april hvert år.
 6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 25 for at:
 - a) tilføje stoffer på eller fjerne stoffer fra listen over drivhusgasser i bilag I til denne forordning eller tilføje, fjerne eller ændre indikatorer i bilag III til denne forordning i overensstemmelse med de relevante beslutnin-

- ger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem
- b) tage højde for ændringer i de globale opvarmningspotentialer og internationalt aftalte retningslinjer for opgørelser i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem.
7. Kommissionen vedtager gennemførelsесrettsakter med henblik på at fastsætte reglerne for strukturen, formatet og processen for medlemsstaterne indsendelse af drivhusgasopgørelser i henhold til stk. 1 i overensstemmelse med de relevante beslutninger vedtaget af organer under UNFCCC eller Kyotoprotokollen eller af organer nedsat i henhold til aftaler, som er afledt af eller afløser dem. Disse gennemførelsесrettsakter skal også fastsætte tidsplaner for samarbejde og samordning mellem Kommissionen og medlemsstaterne for så vidt angår udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse. Disse gennemførelsесrettsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.
8. Kommissionen vedtager gennemførelsесrettsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet og processen for medlemsstaterne indsendelse af drivhusgasemissioner og optag i overensstemmelse med artikel 4 i afgørelse nr. 529/2013/EU. Ved vedtagelsen af disse gennemførelsесrettsakter sikrer Kommissionen, at Unionens og UNFCCC's tidsfrister for

overvågning og rapportering af disse oplysninger er forenelige med hinanden. Disse gennemførelsесrettsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 2.

Kapitel 7

EU-ekspertrevision af drivhusgasemissioner

Artikel 19

Revision af opgørelsen

1. Kommissionen gennemfører en samlet revision af dataene i de nationale opgørelser, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 7, stk. 4, i denne forordning, for at fastslå den årlige emissionstildeling i henhold til artikel 3, stk. 2, fjerde afsnit, i beslutning nr. 406/2009/EF med henblik på anvendelse af artikel 20 og 27 i denne forordning og med henblik på at overvåge, hvorvidt medlemsstaterne gennemfører deres reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner i henhold til artikel 3 og 7 i beslutning nr. 406/2009/EF i de år, hvor der gennemføres en samlet revision.
 3. Den i stk. 1 nævnte samlede revision omfatter:
 - a) kontroller af de rapporterede oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed
 - b) kontroller med henblik på at identificere tilfælde, hvor opgørelsесdata udarbejdes på en måde, der er uforenelig med vejledninger i UNFCCC eller EU-reglerne, og
 - c) eventuelt, beregning af de resulterende nødvendige tekniske ændringer i samråd med medlemsstaterne.
-

Vedlegg 3

Kommissionens gennemførelsесforordning (EU) nr. 749/2014 af 30. juni 2014 om struktur, format, indsendelse og revision af oplysninger, som medlems- staterne rapporterer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)

Kapitel II

Medlemsstaternes rapportering

Artikel 3

Generelle regler for indrapportering af drivhusgasopgørelser

1. Medlemsstaterne rapporterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1–5, i forordning (EU) nr. 525/2013, ved at sende følgende materiale, som den har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) nr. C(2014) 1539 og reglerne i nærværende forordning, til Kommissionen og en kopi deraf til Det Europæiske Miljøagentur:
 - a) tabellerne i fælles rapporteringsformat i form af et fuldstændigt sæt regneark eller XML-filer afhængigt af, hvilken software der er til rådighed, og de skal dække hele medlemsstatens geografiske område, jf. forordning (EU) nr. 525/2013
 - b) det elektroniske standardformat til rapportering af emissionsenheder ifølge Kyotoprotokollen og dertil knyttede rapporteringsinstrukser, som er fastsat af UNFCCC-partskonferencen i dennes egenskab af møde for parterne i Kyotoprotokollen
 - c) bilag I–VIII og X–XV til denne forordning.
2. Medlemsstaternes fuldstændige rapport om deres nationale opgørelse, som er omhandlet i artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 525/2013, udarbejdes på grundlag af den struktur, der er fastlagt i tillægget til UNFCCC's rapporteringsretningslinjer for de årlige drivhusgasopgørelser, jf. bilag I til beslutning 24/CP.19, og efter reglerne i nærværende forordning.

Artikel 4

Rapportering i den nationale opgørelsесrapport eller i et bilag til den nationale opgørelsес- rapport

1. De oplysninger og tabeller, som kræves i artikel 6, 7 og 9–16, skal indgå i medlemsstaternes nationale opgørelsесrapport eller findes i et særskilt bilag dertil, jf. bilag I.
2. Når medlemsstaterne har mulighed for at anbringe de krævede oplysninger og tabeller i den nationale opgørelsесrapport eller i et særskilt bilag dertil, skal de udfylde bilag I, så det er tydeligt, hvor oplysningerne findes.

Artikel 5

Rapporteringsprocesser

Ved indberetningen af oplysninger efter artikel 4, 5, 7, 8 og 12–17, i forordning (EU) nr. 525/2013 anvender medlemsstaterne Det Europæiske Miljøagenturs ReportNet-værktøjer, der er stillet til rådighed i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009¹.

Artikel 7

Rapportering om indbyrdes overensstemmelse i indberette data om luftforurenende stoffer

1. Medlemsstaterne oplyser i tekstform om resultaterne af de kontroller, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra m), nr. i), i forordning (EU) nr. 525/2013, og om den indbyrdes overensstemmelse i dataene, jf. artikel 7, stk. 1,

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).

litra b), i forordning (EU) nr. 525/2013, herunder følgende:

- a) en kort vurdering af, om estimerne af emissionerne af carbonmonoxid (CO), svovldioxid (SO_2), nitrogenoxider (NO_x) og flygtige organiske forbindelser (VOC) i de opgørelser, medlemsstaterne har indsendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF² og FN/ECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, stemmer overens med de tilsvarende emissionsestimer i drivhusgasopgørelserne i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013
 - b) datoerne for indsendelse af de rapporter i henhold til direktiv 2001/81/EF og FN/ECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, der er sammenholdt med opgørelserne i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013.
2. Hvis kontrollen i stk. 1 viser en forskel på mere end +/- 5 % mellem de samlede emissioner, ekskl. arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), af et givet luftforurenende stof, som rapporteret i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 sammenholdt med enten direktiv 2001/81/EF eller FN/ECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande for år X-2, skal den pågældende medlemsstat udfylde skemaet i bilag II til nærværende forordning for dette stof og indsende det sammen med tekstoplysningerne ifølge stk. 1.
 3. Hvis forskellen i stk. 2 på mere end +/- 5 % skyldes korrektion af fejlbehæftede data eller afvigelser mellem de pågældende retsakters geografiske dækning eller anvendelsesområde, kan medlemsstaterne dog nøjes med at give tekstoplysningerne i stk. 1.

Artikel 8

Rapportering om genberegninger

Medlemsstaterne indberetter årsagen til genberegning af basisår eller basisperiode og år X-3 som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 525/2013, i skemaform som vist i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 9

Rapportering om opfølgning af anbefalinger og justeringer

1. Ifølge artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EU) nr. 525/2013 skal medlemsstaterne gøre rede for status for opfølgningen af hver enkelt justering og hver enkelt anbefaling på listen i den senest offentligjorte UNFCCC-revisionsrapport, herunder begrundelsen for ikke at følge en sådan anbefaling, i skemaform som vist i bilag IV til nærværende forordning.
2. Medlemsstaterne gør rede for status for opfølgningen af hver enkelt anbefaling på listen i den seneste revisionsrapport, jf. artikel 35, stk. 2, i skemaform som vist i bilag IV.

Artikel 10

Rapportering om overensstemmelse mellem rapporterede emissioner og data fra emissionshandelssystemet

1. Medlemsstaterne rapporterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra k), i forordning (EU) nr. 525/2013, i skemaform som vist i bilag V til nærværende forordning.
2. Medlemsstaterne oplyser i tekstform om resultaterne af de kontroller, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra l), i forordning (EU) nr. 525/2013.

Artikel 12

Rapportering om overensstemmelse med energidata

1. Ifølge artikel 7, stk. 1, litra m), nr. iii), i forordning (EU) nr. 525/2013 skal medlemsstaterne i tekstform oplyse om sammenligningen mellem referencetilgangen beregnet ud fra data i drivhusgasopgørelsen og referencetilgangen beregnet ud fra data, der er indrapporteret i medfør af artikel 4 og bilag B i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008³.
2. Medlemsstaterne leverer kvantitative oplysninger om og gør rede for tilfælde, hvor der er en forskel på mere end +/- 2 % i det beregnede samlede nationale forbrug af fossile brændsler på aggregeret niveau for alle kategorier af fossile brændsler i år X-2, i skemaform som vist i bilag VI.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

Artikel 13**Rapportering om ændringer i beskrivelsen af nationale opgørelsessystemer eller registre**

I de relevante kapitler i rapporten om den nationale opgørelse anfører medlemsstaterne tydeligt, om der er foretaget ændringer i beskrivelsen af det nationale opgørelsessystem eller det nationale register, jf. artikel 7, stk. 1, litra n) og o), i forordning (EU) nr. 525/2013, siden den sidst indsendte rapport om den nationale opgørelse.

Artikel 14**Rapportering om usikkerhed og fuldstændighed**

1. Medlemsstaterne rapporterer om usikkerheder som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra p), i forordning (EU) nr. 525/2013 ved at oplyse tilgang 1-usikkerhedsestimater for
 - a) emissionsniveauer og -tendenser
 - b) aktivitetsdata og emissionsfaktorer eller andre estimationsparametre, der benyttes for de relevante kategorier, i skemaform som vist i bilag VII til nærværende forordning.
2. Den generelle vurdering af fuldstændigheden, jf. artikel 7, stk. 1, litra p), i forordning (EU) nr. 525/2013, skal indeholde følgende:
 - a) en oversigt over de kategorier, der ikke er rapporteret estimeret for (NE), jf. UNFCCC's rapporteringsretningslinjer for de årlige drivhusgasopgørelser i bilag I til beslutning 24/CP.19, og en detaljeret redegørelse for anvendelse af denne kode, især i de tilfælde, hvor IPCC-retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 anfører metoder for estimation af drivhusgasser
 - b) en beskrivelse af drivhusgasopgørelsens geografiske dækning.
3. Når en medlemsstat indsender opgørelser i henhold til UNFCCC og Kyotoprotokollen og i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, som har forskellig geografisk dækning, skal de ledsgages af en kort beskrivelse af de principper og metoder, der har været anvendt til at skelne de emissioner og optag, der er rapporteret for Unionens område, fra de emissioner og optag, der er rapporteret for områder uden for Unionen, under udarbejdelsen af opgørelsen for medlemsstatens område inden for Unionens område.

Artikel 16**Rapportering om større ændringer i metodebeskrivelser**

Hvert år senest den 15. marts rapporterer medlemsstaterne i skemaform som vist i bilag VIII om større ændringer i metodebeskrivelserne i rapporten om den nationale opgørelse, siden den blev indsendt den 15. april året før.

Kapitel III**EU-ekspertrevision af drivhusgasemissioner****Artikel 29****Første fase af den årlige revision**

Kontrollerne af de rapporterede oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed som omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 525/2013 kan omfatte følgende:

- a) en vurdering af, om der er rapporteret om alle kategorier af emissionskilder og gasser, jf. forordning (EU) nr. 525/2013
- b) en vurdering af, om tidsserierne for emissionsdata er konsistente
- c) en vurdering af, om aggregerede emissionsfaktorer (implied emission factors) er sammenlignelige mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til IPCC-standardemissionsfaktorerne for forskellige nationale omstændigheder
- d) en vurdering af brugen af notationskoden NE (»intet estimat«), hvor der foreligger IPCC tier 1-metodologier, og hvor brugen af koden ikke er begrundet ifølge punkt 37 i UNFCCC's rapporteringsretningslinjer for de årlige drivhusgasopgørelser, jf. bilag I til beslutning 24/CP.19
- e) en analyse af genberegninger, der er foretaget i forbindelse med indsendelse af opgørelsen, især hvis der ligger metodologiske ændringer til grund for genberegningerne
- f) en sammenligning af de verificerede emissioner, der er rapporteret i henhold til EU's emissionshandelssystem, med de drivhusgasemissioner, der er rapporteret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, med henblik på udpegning af områder, hvor emissionsdata og -tendenser fremsendt af den reviderede medlemsstat afviger betydeligt fra tilsvarende oplysninger fra andre medlemsstater

- g) en sammenligning af resultaterne af Eurostats referencetilgang og medlemsstaternes referencetilgang
- h) en sammenligning af resultaterne af Eurostats sektortilgang og medlemsstaternes sektortilgang
- i) en vurdering af, om anbefalinger fra tidligere EU- eller UNFCCC-revisioner, som medlemsstaten ikke har fulgt, kan medføre en teknisk ændring
- j) en vurdering af, om der er potentielt for høje eller for lave overslag i forbindelse med en central kategori i en medlemsstats opgørelse.

Artikel 32

Anden fase af den årlige revision

1. Kontroller med henblik på at identificere tilfælde, hvor opgørelsedataene er udarbejdet på en måde, der er uforenelig med vejledningerne i UNFCCC eller EU-reglerne, jf. artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 525/2013, kan bestå i:
 - a) en detaljeret gennemgang af opgørelsесoverslagene, herunder de metodologier, medlemsstaten har benyttet til at udarbejde opgørelserne
 - b) en detaljeret analyse af medlemsstatens opfølging af anbefalingerne vedrørende forbedring af opgørelsесoverslagene som anført enten i den seneste rapport fra UNFCCC om årlige revisioner, som medlemsstaten havde adgang til inden den indsendte den opgørelse, der er ved at blive revideret, eller i den endelige revisionsrapport som omhandlet i artikel 35, stk. 2; hvis anbefalingerne ikke er fulgt, en detaljeret analyse af medlemsstatens begrundelse for ikke at have fulgt dem
 - c) en nøje vurdering af konsekvensen inden for tidsserierne i overslagene over drivhusgasemissioner
 - d) en nøje vurdering af, om en medlemsstats genberegninger i en given indsendt opgørelse sammenholdt med den foregående er rapporteret på gennemsigtig måde og foretaget i overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006
 - e) en opfølging af resultaterne af kontrollerne i artikel 29 og alle øvrige supplerende oplysninger, som den reviderede medlemsstat har givet som svar på forespørgsler fra revisionsgruppen af tekniske eksperter, og andre relevante kontroller.

2. En medlemsstat, som ønsker at blive kontrolleret som anført i stk. 1, skal underrette Kommissionen herom senest den 31. oktober i året forud for det år, hvor den pågældende revision finder sted.

Artikel 33

Samlet revision

1. Den samlede revision, som er omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 525/2013, omfatter kontrollerne i artikel 29 og 32 i nærværende forordning for hele opgørelsen.
2. I den samlede revision kan der indgå kontrol af, om problemer, der er påvist for én medlemsstat ved UNFCCC- eller EU-revisionen, også gør sig gældende for andre medlemsstater.

Artikel 34

Tekniske ændringer

1. Det anses for påkrævet at foretage en teknisk ændring som omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 525/2013, hvis et for lavt eller for højt overslag overskrider bagatelgrænsen i artikel 31 i nærværende forordning. Kun de påkrævede tekniske ændringer tages med i den endelige revisionsrapport, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2, og ledsages af en dokumenteret grundelse.
2. Hvis en teknisk ændring er større end bagatelgrænsen i mindst ét år af den opgørelse, der er under revision, men ikke for alle årene i tidsserien, beregnes den tekniske ændring for alle de øvrige år, som revisionen omfatter, således at der sikres konsekvens inden for tidsserien.

Artikel 36

Samarbejde med medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne skal
 - a) medvirke i alle trin af revisionen efter tidsplanen i bilag XVI
 - b) udpege et nationalt kontaktpunkt for EU-revisionen
 - c) i nært samarbejde med sekretariatet deltage i og lette tilrettelæggelsen af et eventuelt påkrævet besøg på stedet
 - d) besvare forespørgsler, give supplerende oplysninger og fremsætte bemærkninger til revisionsrapporterne efter behov.
2. En medlemsstats bemærkninger til revisionsresultaterne medtages på medlemsstatens forlangende i den endelige revisionsrapport.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne om, hvorledes revisionsgruppen af tekniske eksperter er sammensat.

Artikel 37**Tidsplan for revisionerne**

Den samlede revision og de årlige revisioner finder sted efter tidsplanen i bilag XVI.

*Bilag I***Oversigtstabell over rapporteringskrav og innsendelse av rapporter**

(Artikel i)) denne forordning	Disse oplysninger skal gives i rapporten om den nationale opgørelse (sæt kryds)	Disse oplysninger skal gives i et særskilt bilag til rapporten om den nationale opgørelse (sæt kryds)	Henvisning til kapitel i rapporten om den nationale opgørelse eller i et særskilt bilag (angiv kilde)
Artikel 6 Rapportering om nationale opgørelses-systemer	Obligatorisk	Ikke relevant	
Artikel 7 Rapportering om indbyrdes overensstemmelse i indberetede data om luftforurenende stoffer	Eventuelt	Eventuelt	I rapporten om den nationale opgørelse: kapitlet i rapporten om den nationale opgørelse om »kvalitetssikring, kvalitetskontrol og verifikationsplan«
Artikel 9, stk. 1 Rapportering om opfølgning af anbefalinger og justeringer	Obligatorisk	Ikke relevant	Kapitlet om genberegninger og forbedringer i rapporten om den nationale opgørelse
Artikel 9, stk. 2 Rapportering om opfølgning af anbefalinger og justeringer	Ikke relevant	Obligatorisk	
Artikel 10, stk. 1 Rapportering om overensstemmelse mellem rapporterede emissioner og data fra emissionshandels-systemet	Ikke relevant	Obligatorisk	
Artikel 10, stk. 2 Rapportering om overensstemmelse mellem rapporterede emissioner og data fra emissionshandels-systemet	Eventuelt	Eventuelt	I rapporten om den nationale opgørelse: I de relevante afsnit i rapporten om den nationale opgørelse.
Artikel 11 Rapportering om indbyrdes overensstemmelse i indberetede data om fluorholdige drivhusgasser	Ikke relevant	Obligatorisk	

(Artikel i){{}} denne forordning	Disse oplysninger skal gives i rapporten om den nationale opgørelse (sæt kryds)	Disse oplysninger skal gives i et særskilt bilag til rapporten om den nationale opgørelse (sæt kryds)	Henvisning til kapitel i rapporten om den nationale opgørelse eller i et særskilt bilag (angiv kilde)
Artikel 12 Rapportering om overensstemmelse med energidata	Eventuelt	Eventuelt	I rapporten om den nationale opgørelse: I de relevante afsnit i rapporten om den nationale opgørelse.
Artikel 13 Rapportering om ændringer i beskri- velsen af nationale opgø- relsessystemer eller registre	Obligatorisk	Ikke relevant	I de relevante kapitler i rapporten om den nationale opgørelse
Artikel 14 Rapportering om usikkerhed og fuldstændighed	Obligatorisk	Ikke relevant	I tabel 9 i det fælles rap- porteringsformat (CRF) og i de respektive kapitler i rapporten om den nationale opgørelse
Artikel 15, stk. 1 Rapor- tering om andre elemen- ter, der er nødvendige for udarbejdelsen af rap- porten om Unionens drivhusgasopgørelse	Obligatorisk	Ikke relevant	I de relevante kapitler i rapporten om den nationale opgørelse
Artikel 15, stk. 3 Rapor- tering om andre elemen- ter, der er nødvendige for udarbejdelsen af rap- porten om Unionens drivhusgasopgørelse	Obligatorisk	Ikke relevant	I de respektive kapitler af rapporten om den nationale opgørelse
Artikel 16 Rapportering om større ændringer i metodebeskrivelser	Eventuelt	Eventuelt	I rapporten om den nationale opgørelse: I kapitlet om genbere- ninger og forbedringer i rapporten om den nationale opgørelse

Format til rapportering af oplysninger om indberettede data om luftforurenende stoffer i henhold til artikel 7

Forurenende stof:	Emissioner af forurenende stof X indberettet i opgørelsen til direktiv 2001/81/EF (NEC), indsendelsesversion X (GHG) (kt)	Emissioner af forurenende stof X indberettet i henhold til UNECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (CLRTAP), indsendelsesversion X (kt)	Numerisk difference i kt ¹	Relativ difference i % ²	Numerisk difference i kt ³	Relativ difference i % ⁴	Begrundelser for difference
EMISSIONSKATEGORIER							
B. Biologisk behandling af affald							
C. Forbrænding og åben afbrænding af affald							
D. Spildevandsbehandling og -fortskaffelse							
E. Andet							
6. <i>Andet</i>							

¹ Emissioner rapportert i drivhusgasopgørelsen minus emissioner rapportert i opgørelsen over de nationale emissjonslofter (NEC) og CLRTAP.

² Difference i kt divideret med emissioner rapportert i drivhusgasopgørelsen.

³ Emissioner rapportert i drivhusgasopgørelsen minus emissioner rapportert i opgørelsen over de nationale emissjonslofter (NEC) og CLRTAP.

⁴ Difference i kt divideret med emissioner rapportert i drivhusgasopgørelsen.

* Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier.

Bilag III

Format til rapportering om genberegninger i henhold til artikel 8

D.	Landbrugsjord
E.	Foreskrevet afbrænding af savanner
F.	Markafbrænding af rester af landbrugssager
G.	Kalkning
H.	Udbringning af urin
I.	Anden kultustofholdig godning
J.	Andet
4.	Arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovring (netto) ⁷
A.	Skove
B.	Dyrkede arealer
C.	Græsjord
D.	Vådområder
E.	Boligonråder
F.	Andre landonråder
G.	Hostede treprodukter
H.	Andet
5.	Afjald
A.	Deponering af fast affald
B.	Biologisk behandling af fast affald
C.	Forbrænding og åben afbrænding af affald
D.	Spildevandsbehandling og -bortskeffelse
E.	Andet
6.	Andet (g. oversigt 1.A)
<i>Memorandumspost:</i>	
<i>Internationale bunkers</i>	
Luftfart	
Sofart	
<i>Multilaterale aktiviteter</i>	
CO ₂ -emissioner fra biomasse	
Omsamlet CO ₂	
<i>Længsigtet lagring af CO₂ på affaldsdeponeier</i>	
Indirekte N ₂ O	
Indirekte CO ₂	
<i>F-gasser; Fysiske emissioner i alt</i>	
2.B.9. Fluorkemisk fremstilling	

2.B.10.Andet
2.C.3.Fremstilling af aluminium
2.C.4.Fremstilling af magnesium
2.C.7.Andet
2.E.1.Integregert kredsløb og halvleder
2.E.2.TFT-fladskærn
2.E.3.Fotovoltaik
2.E.4.Varmetransporterende væske
2.E.5.Andet (jf. tabel 2(II))
2.F.1.Køle- og luftkonditioneringudsætter
2.F.2.Midler til opblæsning af skum
2.F.3.Brandbeskyttelse
2.F.4.Aerosoler
2.F.5.Opløsningsmidler
2.F.6.Andre anvendelses
2.G.1.Elektrisk udstyr
2.G.2.SF6 Og PFC fra andre produkter
2.G.4.Andet
2.H. Andet (<i>angiv venligst:</i>)

1 Den procentvis ændring ansås som følge af genberetning i forhold til den forrige indberetning (procentvis ændring = $100 \times [(SF_1) / FI_1]$, hvor SI_1 = seneste indberetning og FI_1 = forrige indberetning. Alle genberetninger af det an-

slæde resultat i kategorierne for kilder og dran skal betandles og begrundes i rapporten om den nationale opgørelse.

2 De samlede emissioner omfatter de samlede aggregerede drivhusgasemissioner udtrykt i CO₂-ekvivalenter, når drivhusgasser fra LULUCF-sektoren ikke medregnes. Beregningens indvirking på de samlede emissioner beregnes som følger; virkningen af genberetningen (%) = $100 \times [(kilde (SI) — kilde (FI)) / samlede emissioner (SI)]$, hvor SI = seneste indberetning og FI = forrige indberetning.

3 De samlede emissioner omfatter de samlede aggregerede drivhusgasemissioner udtrykt i CO₂-ekvivalenter, når drivhusgasser fra LULUCF-sektoren medregnes. Beregningens indvirking på de samlede emissioner beregnes som følger; virkningen af genberetningen (%) = $100 \times [(kilde (SI) — kilde (FI)) / samlede emissioner (SI)]$, hvor SI = seneste indberetning og FI = forrige indberetning.

4 Den procentvis ændring ansås som følge af genberetning i forhold til den forrige indberetning (procentvis ændring = $100 \times [(SF_1) / FI_1]$, hvor SI_1 = seneste indberetning og FI_1 = forrige indberetning.

5 De samlede emissioner omfatter de samlede aggregerede drivhusgasemissioner udtrykt i CO₂-ekvivalenter, når drivhusgasser fra LULUCF-sektoren ikke medregnes. Beregningens indvirking på de samlede emissioner beregnes som følger; virkningen af genberetningen (%) = $100 \times [(kilde (SI) — kilde (FI)) / samlede emissioner (SI)]$, hvor SI = seneste indberetning og FI = forrige indberetning.

6 De samlede emissioner omfatter de samlede aggregerede drivhusgasemissioner udtrykt i CO₂-ekvivalenter, når drivhusgasser fra LULUCF-sektoren medregnes. Beregningens indvirking på de samlede emissioner beregnes som følger; virkningen af genberetningen (%) = $100 \times [(kilde (SI) — kilde (FI)) / samlede emissioner (SI)]$, hvor SI = seneste indberetning og FI = forrige indberetning.

7 Nettoemissioner/-optag af CO₂ skal rapporteres.

Bilag IV

Format til rapportering af oplysninger om opfølging af anbefalingen og justeringer i henhold til artikel 9

Kategori/enne i det fælles rapporteringsformat	Arbejding af revision	Revisionsrapport/afslut	Medlemsstaternes svar/ status for gennemførelsen	Kapitel/afsnit i rapporten om den nationale opgørelse
--	-----------------------	-------------------------	--	---

Bilag V

Format til rapportering om overensstemmelse mellom rapporterte emissioner og data fra emissionshandelssystemet i henhold til artikl 10

Tildeling af de kontrollerede emissioner, som rapporteres af anlag og operatører under direktiv 2003/87/EF for kildekategorier i den nationale drivhusgasopgørelse

Medlemsstat:

Rapporteringsår:

Datagrundlag: kontrollerede ETS-emissioner og drivhusgasemissioner som rapporteres i den indberette opgørelse for året X-2

Kategori ⁵	Samlede emissioner (CO ₂ ækv.)		Kvotet % (kontrollede emissioner under direktiv 2003/87/EF (kt CO ₂ ækv.)) ¹²	Kontrollede emissioner under direktiv 2003/87/EF (kt CO ₂ ækv.)) ¹³	Kvotet % (kontrollede emissioner under direktiv 2003/87/EF (kt CO ₂ ækv.)) ¹⁴	Kontrollede emissioner under direktiv 2003/87/EF (kt CO ₂ ækv.)) ¹⁵	Bemærkninger ¹⁰		
	Emissioner i henhold til drivhusgasopgørelse (kt CO ₂ ækv.)) ¹	CO ₂ -emissioner							
Kategori ¹¹									
N ₂ O-emissioner									
PFC-emissioner									
<i>Drivhusgasemissioner (de samlede emissioner, når der ikke medregnes LULUCF i drivhusgasopgørelsen, og når der ikke medregnes emissioner fra »I.A.3. A civil luftfart«, de samlede emissioner fra anleg under artikl 3 h i direktiv 2003/87/EF)</i>									
<i>CO₂-emissioner (de samlede CO₂-emissioner, når der ikke medregnes LULUCF i drivhusgasopgørelsen, og når der ikke medregnes emissioner fra »I.A.3. A civil luftfart«, de samlede emissioner fra anleg under artikl 3 h i direktiv 2003/87/EF)</i>									
1.A <i>Brensesforbrændingsaktiviteter, i alt</i>									
1.A.1 <i>Brensesforbrændingsaktiviteter, stationær forbrenning</i>									
1.A.1.a <i>Energiindustri</i>									
1.A.1.b <i>Offentlig kraft/varmeproduktion</i>									
1.A.1.c <i>Fremstilling af faste brændsler og andre energiindustrier</i>									
Jern og stål (med hensyn til de i drivhusgasopgørelsen kombinerede kategorier 1.A.2.A+ 2.C.1 + 1.A.1.C i henhold til det fælles rapporteringsformat og andre relevante kategorier i henhold til det fælles rapporteringsformat, som omfatter emissioner fra jern og stål (f.eks. 1.A.1.a, 1.B.1) ²⁰⁾									
1.A.2 <i>Fremstilings- og anlægsindustri</i>									

1.A.2.a	Jern og stål
1.A.2.b	Ikke-jernholdige metaller
1.A.2.c	Kemiske stoffer
1.A.2.d	Papirmasse, papir og gratiske produkter
1.A.2.e	Levnedsmidler, drikkevarer og tobak
1.A.2.f	Ikke-metallholdige mineralske produkter
1.A.2.g	Andet
1.A.3.	Transport
1.A.3.e	Andre transportformer (transport i forledning)
1.A.4	Andre sektorer
1.A.4.a	Handel/institutioner
1.A.4.c	Landbrug/skovbrug/fiskeri
1.B	Flygtige uleddning fra brændstof
1.C	Transport og opbringning af CO ₂
1.C.1	Transport af CO ₂
1.C.2	Injektion og opbringning
1.C.3	Andet
2.A	Mineralprodukter
2.A.1.	Fremstilling af cement
2.A.2.	Fremstilling af kalk
2.A.3.	Fremstilling af glas
2.A.4.	Anden procesavendelse af karbonater
2.B	Kemisk industri
2.B.1.	Fremstilling af ammoniak
2.B.3.	Fremstilling af adipinsyre (CO ₂)
2.B.4.	Fremstilling af caprolactam, glyoxal og glyoxylyre
2.B.5.	Fremstilling af karbid
2.B.6	Fremstilling af titandioxid
2.B.7	Soda, fremstilling
2.B.8	Fremstilling af petrokemiske stoffer og carbon black
2.C	Fremstilling af metal
2.C.1.	Fremstilling af jern og stål
2.C.2	Fremstilling af jernlegeringer
2.C.3	Fremstilling af aluminium
2.C.4	Fremstilling af magnesium
2.C.5	Fremstilling af bly

2.C.6	Fremstilling av zink
2.C.7	Fremstilling av andre metaller
2.B.2.	Fremstilling av salpetersyre
2.B.3.	Fremstilling av adipinsyre
2.B.4.	Fremstilling av caprolactam, glyoxal og glyoxylsyre
2.C.3	Fremstilling av aluminium

1 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 2 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 3 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 4 Feltet »bemerkninger» anvendes til at give et kort sammendrag af de kontroller, der er udført, og hvis en medlemsstat ønsker at fremle gge yderligere begrundelser for den rapporterede tildeling.
 5 Tildeling af kontrollerede emissioner til firecifrede opgørelseskategorier rapporteres, hvis denne tildeling af kontrollerede emissioner er mulig, og der forekommer emissioner i den respektive kategori i det fælles rapporteringsformat, men mængden udgør < 5 % af kategorien.
 6 Tildeling af kontrollerede emissioner til firecifrede opgørelseskategorier rapporteres, hvis denne tildeling af kontrollerede emissioner er mulig, og der forekommer emissioner i den respektive kategori i det fælles rapporteringsformat, men mængden udgør < 5 % af kategorien.
 7 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 8 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 9 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 10 Feltet »bemerkninger» anvendes til at give et kort sammendrag af de kontroller, der er udført, og hvis en medlemsstat ønsker at fremle gge yderligere begrundelser for den rapporterede tildeling.
 11 Tildeling af kontrollerede emissioner til firecifrede opgørelseskategorier rapporteres, hvis denne tildeling af kontrollerede emissioner er mulig, og der forekommer emissioner i den respektive kategori i det fælles rapporteringsformat, men mængden udgør < 5 % af kategorien.
 12 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 13 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 14 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 15 Feltet »bemerkninger» anvendes til at give et kort sammendrag af de kontroller, der er udført, og hvis en medlemsstat ønsker at fremle gge yderligere begrundelser for den rapporterede tildeling.

16 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 17 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 18 Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-verdier
 19 Feltet »bemerkninger» anvendes til at give et kort sammendrag af de kontroller, der er udført, og hvis en medlemsstat ønsker at fremle gge yderligere begrundelser for den rapporterede tildeling.
 20 Udfyldes på baggrund af de kombinerede kategorier i henhold til det fælles rapporteringsformat, som er omfattet af »jern og stål«, og som skal fastsætts individuelt af hver enkelt medlemsstat. Den angivne formel er blot ment som et eksempel.

Kode: x = rapporteringsår

Bilag VI

Format til rapportering af oplysninger om overensstemmelse med energidata i henhold til artikel 12

Brændstoftyper			Synligt forbrug rapporteret i drivhusgasopgørelsen nr. 1099/2008 (TJ) ³	Synligt forbrug rapporteret ved hjælp af data rapporteret i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008 (TJ) ⁴	Absolut difference ¹ (TJ) ⁵	Relativ difference ² %	Begrundelser for differencer
Flydende fossile brændstoffer	Primære brændstoffer	Råolie					
		Ornulsion					
		Naturligt forekommende flydende gas					
	Sekundære brændstoffer	Benzin					
		Jetpetroleum					
		Andet petroleum					
		Skiferolie					
		Benzin/dieselolie					
		Restbrandsejolie					
		Flaskegas (LPG)					
		Ethan					
		Nafta					
		Bitumen					
		Smøremidler					
		Oliekoks					
		Råmaterialer til raffinaderier					
		Anden olie					
Andre flydende fossile brændstoffer							
Fossile brændstoffer i alt	Faste fossile brændstoffer	Primære brændstoffer	Antracit	Kokstrenstillingsegnet kul			
				Andre bituminøse kul			
				Subbituminøse kul			
				Brunkul			
				Olieskifer og asfalsand			
	Sekundære brændstoffer	Brunkulsbriketter og brikker		Koksøvnskul/gaskoks			
				Stenkulstjære			

Brændstoftyper	Synligt forbrug beregnet ved hjælp af data rapporteret i drivhusgasopgørelsen nr. 1099/2008 (TJ) ³	Synligt forbrug rapporteret i drivhusgasopgørelsen nr. 1099/2008 (TJ) ⁴	Absolut difference ¹ (TJ) ⁵	Relativ difference ² %	Begrundelser for differencer
Andre faste fossile brændstoffer					
Faste fossile brændstoffer i alt					
Fossile brændstoffer i gasform	Naturgas (tor)				
Andre fossile brændstoffer i gasform					
Fossile brændstoffer i gasform i alt					
Affald (fra andet end biomasse)					
Andre fossile brændstoffer					
Tørv					
<i>I alt</i>					

¹ Synligt forbrug rapporteret i drivhusgasopgørelsen minus synligt forbrug ved hjælp af data rapporteret i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008.

² Absolut difference divideret med synligt forbrug rapporteret i drivhusgasopgørelsen.

³ Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-værdier.

⁴ Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-værdier.

⁵ Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-værdier.

⁶ Data rapporteres med op til en decimal for kt og %-værdier.

Bilag VII

Format til rapportering af oplysninger om usikkerhed i henhold til artikel 14

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
IPCC-kategori	Gas	Emissioner og optag, basissår	Emissioner og optag, år x	Usikkerhed, aktivitetsdata	Usikkerhed, estimationsfaktor/estimeringsparameter	Kombineret usikkerhed	Bidrag til varians fordelet på kategori i år x	Type A-sensitivitet	Type B-sensitivitet	Usikkerhed med hensyn til tendens i nationale emisjoner, der skyldes usikkerhed vedrørende emissionsfaktor/estimeringsparameter	Usikkerhed med hensyn til tendens i nationale emisjoner, der skyldes usikkerhed vedrørende aktivitetsdata	Usikkerhed, der er opstået med henbrygning til tendens i samlede nationale emissioner
Inddata	Inddata	Inddata Note A	Inddata Note A	$\sqrt{E^2 + F^2}$	$\frac{(G*D)^2}{(\sum D)^2}$	Note B	$\left \frac{D}{\sum C} \right $	$I * F$ Note C	$J * E * \sqrt{2}$ Note D	K2 + L2		
Eeks. 1A.1. Energibrandstof 1	CO ₂	Drivhusgas udtrykt i CO ₂ -ekvivalenter	%	%	%	%	%	%	%			
Eeks. 1A.1. Energibrandstof 2	CO ₂											
osv.											
I alt		$\sum C$	$\sum D$			$\sum H$	$\sqrt{\sum H}$			$\sum M$	$\sqrt{\sum M}$	Usikkerhed, tendens:

Kilde: »2006 IPCC guidelines, Volume 1«, tabel 3.2 »Approach 1 uncertainty calculation«.

Format til rapportering af oplysninger om større ændringer i metodebeskrivelser i henhold til artikel 16

Drivhusgasemissioner: kategorier for kilder og dræn	Metodebeskrivelse	Gennemgøring	Reference
		Sæt kryds, hvor den seneste rapport om den nationale opgørelse omfatter væsentlige ændringer i metodebeskrivelserne sammenholdt med det foregående års rapport om den nationale opgørelse.	Hvis feltet afkrydses, henvises der til det relevante afsnit eller de (n) relevante side(r) i rapporten om den nationale opgørelse og, hvis dette er relevant, fremlægges der flere detaljerede oplysninger, som f.eks. hvilken underkategori eller gas ændringen af beskrivelsen omhandlede.
<i>I alt (nettoemissioner)</i>			
1. Energi			
A. Brendstofforbrænding (sektorbaseret tilgang)			
1. Energihand industri			
2. Frenstillings- og anlægsindustri			
3. Transport			
4. Andre sektorer			
5. Andet			
B. Flygtige emissioner fra brændsler			
1. Fast brændsel			
2. Olie og naturgas og andre emissioner fra energiproduktion			
C. Transport og opslagring af CO ₂			
2. Industriprocesser og produkter			
A. Mineralindustri			
B. Kemisk industri			
C. Metalindustri			
D. Ikke-energiproducter fra anvendelse af brændstoffer og oplosningsmidler			
E. Elektronikindustri			
F. Anvendelse af produkter som ersatning for ODS			
G. Anden produktfremstilling eller -anvendelse			
H. Andet			
3. Landbrug			
A. Tarmgæring			
B. Håndtering af husdyrgødning			
C. Risdyrkning			
D. Landbrugsjord			

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030

Drivhusgasemisjoner: kategorier for kilder og dræn	Metodebeskrivelse	Gennemgøring	Reference
	Sæt kryds, hvor den seneste rapport om den nationale opgørelse omfatter væsentlige ændringer i metodebeskrivelsen sammenholdt med det foregående års rapport om den nationale opgørelse.	Hvis felet afkrydses, henvises der til det relevante afsnit eller de (n) relevante side(r) i rapporten om den nationale opgørelse og, hvis dette er relevant, fremlægges der flere detaljerede oplysninger, som f.eks. hvilken underkategorie eller gas ændringen afhænger af.	
E. Foreskrevet afbrænding af savanner			
E. Markafbrænding af rester af landbrugsafløsninger			
G. Kalkning			
H. Udbringning af urin			
I. Anden kulstofholdig gødning			
J. Andet			
4. <i>Arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og sløvhøje</i>			
A. Skovarealer			
B. Dyrkede arealer			
C. Gresjord			
D. Vådområder			
E. Boligområder			
F. Andre landområder			
G. Høstede træprodukter			
H. Andet			
5. <i>Affald</i>			
A. Deponering af fast affald			
B. Biologisk behandling af fast affald			
C. Forbrænding og åben abbrænding af affald			
D. Spildevandsbehandling og bortskaftelse			
E. Andet			
6. <i>Andet (jf. oversigt 1.A)</i>			
KP for LULUCF			
Aktiviteter jf. artikel 3, stk. 3			
Skovrejsning/skovegenplantning			
Skovrydning			
Aktiviteter jf. artikel 3, stk. 4			

Drivhusgasemissioner: kategorier for kilder og dræn	Metodebeskrivelse	Gennemgøring	Reference
	Sæt kryds, hvor den seneste rapport om den nationale opgørelse omfatter væsentlige ændringer i metodebeskrivelsen sammenholdt med det foregående års rapport om den nationale opgørelse.	Set kryds, hvor dette ligeledes afspejler sig i gennemgangen, hvilket sammenholdt med det forrige års rapport om den nationale opgørelse.	Hvis feltet afkrydses, henvises der til det relevante afsnit eller de (n) relevante side(r) i rapporten om den nationale opgørelse og, hvis dette er relevant, fremlægges der flere detaljerede oplysninger, som f.eks. hvilken underkategori eller gas ændringen afbeskrivesen omhandlede.
Skovforvaltning			
Forvaltning af dyrkede arealer (hvis valgt)			
Forvaltning af græsningssarealer (hvis valgt)			
Fornyelse af vegetationen (hvis valgt)			
Afvandning og genoprettning af vådområder (hvis valgt)			

Kapitel i rapporten om den nationale opgørelse	Beskrivelse	Reference
Kapitel 1.2 Beskrivelse af nationale opgørelsesordninger	Sæt kryds, hvor den seneste rapport om den nationale opgørelse omfatter væsentlige ændringer i beskrivelsen sammenholdt med det foregående års rapport om den nationale opgørelse	Hvis feltet afkrydses, fremlægges der mere detaljerede oplysninger, som f.eks. henvisning til sider i rapporten om den nationale opgørelse

Bilag XVI

Tabell 3.1 Tidsplan for samlet revision i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 525/2013/EF

Aktivitet	Beskrivelse av aktivitet	Tidspunkt
Første trin i revisionen og meddelelsen af resultaterne heraf til medlemsstaterne	Sekretariatet gennemfører kontroller med henblik på at verificere gennemsigtighed, nojagtighed, konsekvens, fuldstændighed og sammenlignelighed i medlemsstaternes opgørelser i henhold til artikel 29 i denne forordning på grundlag af de pr. 15. januar indsendte oplysninger og tilsender medlemsstaterne resultaterne af det første trin i revisionen.	15. januar–28. februar
Svar vedrørende resultaterne af det første trin i revisionen	Medlemsstaterne tilsender sekretariatet deres svar vedrørende resultaterne af det første trin i revisionen.	Senest den 15. marts
Opfolgning på resultatet af det første trin i revisionen og meddelelse af opfølgningsresultaterne til medlemsstaterne	Sekretariatet evaluerer medlemsstaternes svar vedrørende resultaterne af det første trin i revisionen og sender evalueringssresultaterne og andre udestående spørsmål til medlemsstaterne.	15. marts–31. mars
Svar vedrørende opfølgningsresultaterne	Medlemsstaterne fremsætter deres bemærkninger til sekretariatet om opfølgningsresultaterne og andre udestående spørsmål.	Senest den 7. april
Udarbejdelse af revisionsmateriale til TERT	Sekretariatet udarbejder materiale til den samlede revision på grundlag af de oplysninger, som foreligger fra medlemsstaterne pr. 15. april.	15. april–25. april
Skrivebordsrevision	TERT foretager kontroller i henhold til artikel 32 i denne forordning, kompilerer indledende spørsmål til medlemsstaterne på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 15. april.	25. april–13. maj
Fremsendelse af indledende spørsmål	Sekretariatet tilsender medlemsstaterne indledende spørsmål.	Senest den 13. maj
Svar	Medlemsstaterne tilsender sekretariatet besvarelser af de indledende spørsmål.	13. maj–27. maj
Central ekspertrunde	TERT afholder møde med henblik på drøftelse af medlemsstaternes svar, identifikation af tværgående emner, sikring af overensstemmelse mellem konkusioner på tværs af medlemsstaterne, opnåelse af enighed om anbefalinger, udarbejdelse af udkast til tekniske korrektoner osv. Der udarbejdes supplerende spørsmål, som fremsendes til medlemsstaterne i denne periode.	28. maj–7. juni
Svar	Medlemsstaterne tilsender sekretariatet svar på spørsmål og eventuelle tekniske korrektoner i løbet af den centrale revision.	28. maj–7. juni
Meddelelse af tekniske korrektoner	Sekretariatet tilsender medlemsstaterne udkast til tekniske korrektoner.	Senest den 8. juni
Svar	Medlemsstaterne tilsender sekretariatet bemærkninger til udkastet til tekniske korrektoner.	Senest den 22. juni
Udarbejdelse af udkast til revisionsrapporter	TERT udarbejder udkast til revisionsrapporter, herunder eventuelle uløste spørsmål og udkast til anbefalinger og, hvor dette er relevant, nærmere oplysninger om og begrundelse for udkast til tekniske korrektoner.	8–29. juni
Potentielle landebesøg	I ekstraordinære situationer, hvor der er vedvarende betydelige problemer ned hensyn til kvaliteten af medlemsstaternes opgørelser, eller TERT ikke får tilstrækkelig svær på spørsmål, kan et landebesøg finde sted.	29. juni–9. august
Udkast til revisionsrapporter	Sekretariatet tilsender medlemsstaterne udkast til revisionsrapporter.	Senest den 29. juni
Bemærkninger	Medlemsstaterne tilsender sekretariatet bemærkninger til udkastet til revisionsrapporter, herunder eventuelle bemærkninger, som medlemsstaterne ønsker medtaget i den endelige revisionsrapport.	Senest den 9. august
Ferdiggørelse af revisionsrapporter	TERT færdiggør revisionsrapporterne. Uformel kommunikation med medlemsstaterne om opfølging på eventuelle udestående spørsmål, hvis dette er nødvendigt. Sekretariatet kontrollerer revisionsrapporterne.	9. august–23. august
Fremsendelse af endelige revisionsrapporter	Sekretariatet tilsender Kommissionen og medlemsstaterne de endelige revisionsrapporter.	Senest den 30. august

Vedlegg 4

**Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/841
af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner
og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse
og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og
om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse
nr. 529/2013/EU (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPAÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommisionen,

etter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvælg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

etter den almindelige lovgivningsprocedure³,
og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd godkendte i sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken et bindende mål for en national reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 % for økonomien som helhed i 2030 i forhold til 1990, og dette mål blev bekræftet i Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. marts 2016.
- (2) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør emissionsreduktionsmålet på mindst 40 % nås kollektivt af Unionen på den mest omkostningseffektive måde med reduktioner i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (»EU ETS«) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁴ og i ikke-ETS-sektorer svarende til henholdsvis 43 % og 30 % i 2030 sammenlignet med 2005, idet indsatsen forde-

les på grundlag af det relative BNP pr. indbygger.

- (3) Denne forordning er et led i gennemførelsen af Unionens forpligtelser i henhold til Parisaftalen⁵, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»UNFCCC«). Parisaftalen blev indgået på Unionens vegne den 5. oktober 2016 ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841⁶. Unionens forpligtelse til at opnå emissionsreduktioner for økonomien som helhed var fastsat i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som Unionen og dens medlemsstater forelagde for sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015 med henblik på Parisaftalen. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016. Unionen bør fortsætte med at mindske sine drivhusgasemissioner og øge optaget i overensstemmelse med Parisaftalen.
- (4) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Skove, landbrugsjord og vådområder vil spille en central rolle i opfyldelsen af dette mål. I Parisaftalen anerkender parterne ligeledes

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁵ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁶ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

¹ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

² EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

³ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentligjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

- den grundlæggende prioritering af fødevaresikkerhed og af at udrydde hungersnød inden for rammerne af bæredygtig udvikling og indsatsen for at udrydde fattigdom samt fødevareproduktionssystemers særlige sårbarhed over for de skadelige virkninger af klimaændringer, således at modstandsdygtigheden over for klimaændringer og en udvikling med lave drivhusgasemissioner fremmes på en måde, der ikke er til fare for fødevareproduktionen. For at nå målene i Parisaftalen bør parterne styrke deres kollektive bestræbelser. Parterne bør udarbejde, meddele og opretholde successive nationalt bestemte bidrag. Parisaftalen erstatter fremgangsmåden i Kyotoprotokollen fra 1997, som ikke fortsættes efter 2020. I Parisaftalen opfordres også til, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås en balance mellem menneskeskabte emissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn af drivhusgasser, og til, at parterne træffer foranstaltninger til at bevare og i givet fald forøger dræn og reserveroirer for drivhusgasser, herunder skove.
- (5) Sektoren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (»LULUCF«) har potentielle til at bibringe langsigtede klimafordele og derved bidrage væsentligt til opfyldelsen af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner samt til de langsigtede klimamål i Parisaftalen. LULUCF-sektoren leverer også biomaterialer, der kan erstatte fossil- eller kulstofintensive materialer, og spiller derfor en vigtig rolle ved overgangen til en økonomi med lave drivhusgasemissioner. Da LULUCF-optag er reversibel, bør de behandles som en særskilt søjle i Unionens klimapolitiske ramme.
- (6) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør de forskellige målsætninger for landbrugs- og arealanvendelsessektoren med deres mindre reduktionspotentiale samt behovet for at sikre sammenhæng mellem Unionens mål for fødevaresikkerhed og klimaændringer anerkendes. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at undersøge, hvordan en bæredygtig intensivering af fødevareproduktion bedst kan fremmes, samtidig med at sektorens bidrag til en reduktion af drivhusgasemissioner og kulstofbinding, herunder ved skovplantning optimeres, og til at udarbejde en politik for, hvordan »LULUCF« kan medtages i 2030-rammen for modvirkning af drivhusgasemissioner, så snart de tekniske betingelser

tillader det og under alle omstændigheder inden 2020.

- (7) En bæredygtig forvaltningspraksis i LULUCF-sektoren kan bidrage til modvirkning af klimaændringerne på flere forskellige måder, navnlig ved at reducere emissioner og bevare og forbedre dræn og kulstoflagre. For at foranstaltninger, der navnlig sigter mod at øge kulstofbindingen, kan være effektive, er kulstofpuljers langsigtede stabilitet og tilpasningsevne af afgørende betydning. Desuden kan en bæredygtig forvaltningspraksis oprettholde LULUCF-sektorens produktivitet, regenereringsevne og vitalitet og derved fremme den økonomiske og sociale udvikling og samtidig reducere denne sektors CO₂-aftryk og økologiske fodaftsky.
- (8) Udviklingen af bæredygtig og innovativ praksis og teknologi, herunder agroøkologi og agroskovbrug, kan øge LULUCF-sektorens rolle i forbindelse med modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og tillige styrke denne sektors produktivitet og modstandsdygtighed. Da LULUCF-sektoren er karakteriseret ved lange tidsrammer for afkast, er langsigtede strategier vigtige for at øge forskningsmidlerne til udvikling af og investering i bæredygtig og innovativ praksis og teknologi. Investeringer i forebyggende foranstaltninger som f.eks. bæredygtig forvaltningspraksis kan mindske de risici, der er forbundet med naturlige forstyrrelser.
- (9) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 22.-23. juni 2017 Unionens og dens medlemsstater fulde engagement i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som bl.a. sigter mod at sikre, at skovforvaltningen er bæredygtig.
- (10) Foranstaltninger til reduktion af skovrydning og skovforringelse og til fremme af bæredygtig skovforvaltning i udviklingslandene er vigtige. I denne sammenhæng mindede Rådet i sine konklusioner af 21. oktober 2009 og 14. oktober 2010 om Unionens mål om at nedbringe bruttorydningen af tropisk skov med mindst 50 % i 2020 i sammenligning med de nuværende niveauer og standse tabet af jordens skovdække senest i 2030.
- (11) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU⁷ er der fastsat regnskabsregler, der gælder for emissioner og optag fra LULUCF-sektoren, og den har dermed bidraget til den udvikling af politikker, der har ført til en medtagelse af LULUCF-sektoren i Unionens emissionsreduktionsforpligtelse. Denne

forordning bør bygge på de eksisterende regnskabsregler, idet de opdateres og forbedres for perioden fra 2021 til 2030. Den bør fastsætte medlemsstaterne forpligtelser til at gennemføre disse regnskabsregler, og den bør også kræve, at medlemsstaterne sikrer, at den samlede LULUCF-sektor ikke genererer nettoemissioner og bidrager til formålet om at forbedre dræn på lang sigt. Den bør ikke fastsætte regnskabs- eller rapporteringsforpligtelser for private parter, herunder landbrugere og skovbrugere.

- (12) LULUCF-sektoren, herunder landbrugsjord, har en direkte og væsentlig indvirkning på biodiversiteten og økosystemtjenester. Derfor er det et vigtigt mål for politikker, der berører denne sektor, at sikre, at der er overensstemmelse med Unionens biodiversitetsstrategimål. Der bør træffes foranstaltninger til at gennemføre og støtte aktiviteter i denne sektor til både afbødning og tilpasning. Der bør også sørges for sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og denne forordning. Alle sektorer skal yde deres rimelige andel til reduktionen af drivhusgasemissionerne.
- (13) Vådområder er effektive økosystemer for opbevaring af kulstof. Beskyttelse og genoprettelse af vådområder vil derfor kunne reducere drivhusgasemissionerne i LULUCF-sektoren. Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringerens (»IPCC«) finjustering af IPPC-retningslinjerne for de nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 vedrørende vådområder bør tages i betragtning i denne sammenhæng.
- (14) For at sikre LULUCF-sektorens bidrag til opfyldelsen af Unionens mål for reduktion af emissioner på mindst 40 pct. og til de langsiddede mål i Parisaftalen er det nødvendigt med et robust regnskabssystem. For at opnå nøjagtige opgørelser af emissioner og optag i overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne for de nationale drivhusgasopgørelser fra 2006 (»IPCC-retningslinjer«) bør de årlige rapporterede værdier i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013⁸ for arealanvendelseskategorier og omlægningen mellem kategorier for arealanvendelser benyttes, hvorved de anvendte

metode i henhold til UNFCCC og Kyotoprotokollen strømlines. Arealer, der omlægges til en anden arealanvendelseskategori, bør anses for at være i overgang til denne kategori i den standardperiode på 20 år, der refereres til i IPCC-retningslinjerne. Medlemsstaterne bør alene kunne fravige denne standardperiode for skovrejsningsarealer og alene under begrænsede omstændigheder, der retfærdiggøres af IPCC-retningslinjerne. Ændringer af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, bør i relevant omfang afspejles i rapporteringskravene, der er fastsat i nærværende forordning.

- (15) Det anføres i de internationale aftalte IPCC-retningslinjer, at emissioner fra forbrændingen af biomasse kan opgøres som nul i energisektoren på den betingelse, at sådanne emissioner medregnes i LULUCF-sektoren. I Unionen opgøres emissioner fra biomasseforbrænding p.t. som nul i henhold til artikel 38 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012⁹ og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 525/2013, hvorfor overensstemmelse med IPCC-retningslinjerne kun ville blive sikret, hvis sådanne emissioner afspejles korrekt i nærværende forordning.
- (16) Emissioner og optag fra skovarealer afhænger af en række naturlige omstændigheder, dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika samt af nuværende og tidligere forvalningspraksis, der varierer betydeligt mellem medlemsstaterne. Anvendelsen af et basisår gør det ikke muligt at afspejle disse faktorer og heraf følgende cykliske virkninger på eller variationerne mellem forskellige år af emissioner og optag. De relevante regnskabsregler bør i stedet indeholde referenceniveauer, således at der ses bort fra virkningerne af naturlige og landespecifikke karakteristika. Skovreferenceniveauerne bør tage høje for eventuelle skæve aldersstrukturer i skovene og bør ikke unødig begrænse fremtidig skovforvalningsintensitet således at langsigtede

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU af 21. maj 2013 om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 80).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

⁹ Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

- kulstofdræn kan blive fastholdt eller forbedret. I betragtning af Kroatiens særlige historiske situation vil dets skovreferenceniveau også kunne tage hensyn til besættelsen af dets territorium, og krigstids- og efterkrigsomstændigheder, der påvirkede skovforvaltningen i referenceperioden. De relevante regnskabsregler tager hensyn til principperne for bæredygtig skovforvaltning, som vedtaget på ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa (»Forest Europe«).
- (17) Medlemsstaterne bør indgive nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder skovreferenceniveauer til Kommissionen. I mangel af en international revision under UNFCCC eller Kyotoprotokollen bør der indføres en kontrolprocedure for at sikre gennemsigtighed og forbedring af regnskabskvaliteten i denne kategori af forvaltede skovarealer.
- (18) Når Kommissionen vurderer de nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder de heri foreslæde skovreferenceniveauer, bør den bygge på god praksis og erfaring i forbindelse med eksperternes revision under UNFCCC, herunder deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne. Kommissionen bør sikre, at eksperter fra medlemsstaterne inddrages i den tekniske vurdering af, hvorvidt de foreslæde skovreferenceniveauer er blevet fastsat i overensstemmelse med de kriterier og krav, der er fastsat i denne forordning. Resultaterne af den tekniske vurdering bør til information videresendes til den stående skovbrugskomite, der blev nedsat ved Rådets beslutning 89/367/EØF¹⁰. Kommissionen bør også konsultere interesserter og civilsamfundet. De nationale regnskabsplaner for skovbrug bør offentliggøres i overensstemmelse med den relevante lovgivning.
- (19) Den øgede bæredygtige anvendelse af høstede træprodukter kan i væsentlig grad begrænse emissionerne gennem substitutionsvirkningen og øge optaget af drivhusgasser fra atmosfæren. Regnskabsreglerne bør sikre, at medlemsstaterne i deres LULUCF regnskaber angiver nøjagtigt og på en gennemsigtig måde ændringer i kulstofpuljen af høstet træ, når sådanne ændringer sker, for at anerkende og give incitament til øget brug af høstede træprodukter med lang livscyklus. Kommissionen bør vejlede om metodologiske

spørgsmål, der er relateret til regnskabet for høstede træprodukter.

- (20) Naturlige forstyrrelser, såsom skovbrande, insekt- og sygdomsangreb, ekstremt vejr og geologiske forstyrrelser, som er uden for medlemsstaternes kontrol, og som disse ikke har nogen indflydelse på, kan medføre drivhusgasemissioner af midlertidig karakter i LULUCF-sektoren eller reversering af tidlige optag. Eftersom en sådan reversering også kan skyldes forvaltningsbeslutninger, såsom beslutninger om at høste eller plante træer, bør denne forordning sikre, at menneskeskabt reversering af optag altid afspejles nøjagtigt i LULUCF-regnskaberne. Desuden bør denne forordning give medlemsstaterne en begrænset mulighed for at udelukke emissioner fra forstyrrelser, der er uden for deres kontrol, fra deres LULUCF-opgørelser. Den måde, hvorpå medlemsstaterne administrerer disse bestemmelser, bør dog ikke føre til uretmæssigt lave regnskabsopgørelser.
- (21) Afhængigt af nationale præferencer bør medlemsstaterne kunne vælge hensigtsmæssige nationale politikker til opfyldelsen af deres forpligtelser i LULUCF-sektoren, herunder muligheden for at veje emissioner fra én arealopgørelseskategori op imod optag fra en anden arealopgørelseskategori. De bør også være i stand til at kumulere nettooptag i perioden fra 2021 til 2030. Overførsler mellem medlemsstaterne bør fortsat være tilgængeligt som en ekstra mulighed, og medlemsstaterne bør kunne anvende de årlige emissionstildelinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842¹¹ med henblik på at overholde kravene i nærværende forordning. Brugen af fleksibilitet fastsat i nærværende forordning vil ikke bringe det overordnede ambitionsniveau for Unionens drivhusgasreduktionsmål i fare.
- (22) Skove, der forvaltes på en bæredygtig måde, udgør normalt dræn, der bidrager til at modvirke klimaændringer. I referenceperioden fra 2000 til 2009 var det rapporterede årlige gennemsnitlige optag gennem dræn fra skovarealer 372 mio. ton CO₂-äkvivalenter pr. år for Unionen som helhed. Medlemsstaterne bør sørge for at dræn og reservoirer, herunder

¹⁰ Rådets beslutning 89/367/EØF af 29. maj 1989 om nedsættelse af en stående skovbrugskomite (EFT L 165 af 15.6.1989, s. 14).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (se side 26 i denne EUT)

- fra skove, bevares eller om nødvendigt forøges med henblik på at opfylde Parisaftalens formål og nå Unionens ambitiøse mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2050.
- (23) Optag fra forvaltede skovarealer bør regnskabsføres i forhold til et fremadrettet skovreferenceniveau. Det projekterede fremtidige optag af dræn bør baseres på en fremskrivning af skovforvaltningspraksissen og intensiteten fra en referenceperiode. En reduktion af et dræn i forhold til referenceniveauet bør opgøres som emissioner. Særlige nationale forhold og særlig national praksis, f.eks. en lavere skovningsintensitet end normalt eller aldrende skove i referenceperioden, bør tages i betragtning.
- (24) Medlemsstaterne bør have en vis fleksibilitet til midlertidigt at øge deres skovningsintensitet i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltningspraksis, som er forenelig med målet i Parisaftalen, forudsat at de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i LULUCF-sektoren. I medfør af en sådan fleksibilitet bør alle medlemsstater tildeles en basismængde af kompensation, der beregnes på grundlag af en faktor udtrykt som en procentdel af deres rapporterede dræn i perioden fra 2000 til 2009, for at kompensere for de emissioner fra forvaltede skovarealer det har opgjort. Det bør sikres, at medlemsstaterne kun kan kompenseres op til det niveau, hvor deres skove ikke længere udgør dræn.
- (25) Medlemsstater med meget stort skovdække sammenlignet med EU-gennemsnittet, navnlig mindre medlemsstater med stort skovdække er mere afhængige end andre medlemsstater af forvaltede skovarealer for at opveje emissioner i andre arealopgørelseskategorier og vil derfor i højere grad blive berørt og vil have begrænsede muligheder for at øge deres skovdække. Kompensationsfaktoren bør derfor hæves på grundlag af skovdækket og landarealet, således at medlemsstater med et meget lille landareal og et meget stort skovdække sammenlignet med EU-gennemsnittet tildeles den højeste kompensationsfaktor i referenceperioden.
- (26) Rådet anerkendte i sine konklusioner af 9. marts 2012 de særlige forhold, som gør sig gældende i lande med store skovområder. Sådanne særlige forhold vedrører især de begrænsede muligheder for at skabe balance mellem emissioner og optag. I betragtning af at Finland er den medlemsstat, der har de største skovområder, og under hensyntagen til sine særlige geografiske forhold, står Finland over for særlige vanskeligheder i denne henseende. Finland bør derfor indrømmes begrænset yderligere kompensation.
- (27) For at overvåge medlemsstaternes fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning og for at sikre, at oplysninger om emissioner og optag er gennemsigtige, nøjagtige, konsekvente, fuldstændige og sammenlignelige, bør medlemsstaterne give Kommissionen de relevante data i drivhusgasopgørelsen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 525/2013, og kontrol af overholdelsen i henhold til nærværende forordning bør tage disse rapporteringer i betragtning. Hvis en medlemsstat har til hensigt at anvende fleksibiliteten vedrørende forvaltede skovarealer fastsat i nærværende forordning, bør den i rapporten om overholdelsen angive den kompensationsmængde, som den agter at anvende.
- (28) Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen efter behov i overensstemmelse med agenturets årlige arbejdsprogram med systemet for årlig rapportering af drivhusgasemissioner og optag, vurderingen af oplysninger om politikker og foranstaltninger samt nationale fremskrivninger, evaluering af planlagte supplerende politikker og foranstaltninger og kontrol af overholdelsen, der udføres af Kommissionen i henhold til denne forordning.
- (29) For at sikre korrekt regnskabsføring af transaktioner i henhold til denne forordning, herunder anvendelse af fleksibilitet og sporing, og fremme øget brug af træprodukter med lang livscyklus bør beføjelsen til at vedtage rettsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår teknisk tilpasning af definitioner, herunder minimumsværdier for definitionen af skove, lister over drivhusgasser og kulstofpuljer, fastsættelsen af medlemsstaterne skovreferenceniveauer for perioderne henholdsvis fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030, medtagelsen af nye kategorier af høstede træprodukter, revisionen af metode og oplysningskrav vedrørende naturlige forstyrrelser for at afspejle ændringerne i IPPC-retningslinjerne, og regnskabsføring af transaktioner gennem EU-registret. De nødvendige bestemmelser om regnskabsføring af transaktioner bør være indeholdt i et enkelt instrument, der

- kombinerer regnskabsbestemmelserne i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, forordning (EU) 2018/842, nærværende forordning og direktiv 2003/87/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹². For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (30) Kommissionen bør også som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 vurdere resultatet af den forberedende dialog i 2018 under UNFCCC (»Talanoa-dialogen«). Nærværende forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den generelt fungerer. Ved denne revision bør der lægges vægt på resultaterne af den Talanoa-dialogen og den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Rammen for perioden efter 2030 bør være i overensstemmelse med de langsigtede mål og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen.
- (31) For at sikre en effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og optag samt rapportering af enhver anden nødvendige oplysning til vurdering af overholdelsen af medlemsstaternes forpligtelser bør der indsættes rapporteringskrav i forordning (EU) nr. 525/2013.
- (32) For at lette dataindsamlingen og metodeforbedringen bør arealanvendelse opgøres og rapporteres ved hjælp af geografisk sporing af hvert areal svarende til nationale dataindsamlingssystemer og EU-dataindsamlingssystemer. Eksisterende EU- og medlemsstatsprogrammer og -undersøgelser, herunder systemet til overvågning af arealanvendelse (LUCAS), Unionens jordobservations- og jordovervågningsprogram Copernicus og det europæiske satellitnavigationssystem Galileo

til dataindsamling, bør udnyttes bedst muligt. Datastyring, herunder deling med henblik på rapportering, genbrug og formidling, bør være i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF¹³.

- (33) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (34) Afgørelse nr. 529/2013/EU bør fortsat finde anvendelse på regnskabs- og rapporteringsforpligtelserne i regnskabsperioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020. Denne forordning finder anvendelse på regnskabsperioderne fra den 1. januar 2021.
- (35) Afgørelse nr. 529/2013/EU bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (36) Målene for denne forordning, navnlig fastsættelsen af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende LULUCF sektoren, der bidrager til opnåelse af målene i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner for perioden fra 2021 til 2030, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten af Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter medlemsstaternes forpligtelser for sektorerne arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (»LULUCF«), som bidrager til opnåelse af målsætningerne i Parisaftalen og opfyldelse af Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for perioden fra 2021 til 2030. Denne forordning fastlægger også reglerne om regnskabsføring af emissioner og af optag fra LULUCF og om kontrol af medlemsstaternes opfyldeelse af disse forpligtelser.

¹² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

Artikel 2**Anvendelsesområde**

1. Denne forordning finder anvendelse på emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder:
 - a) I perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030:
 - i) nyplantede arealer: arealanvendelse rapporteret som dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer, der er omlagt til skovarealer
 - ii) »ryddede arealer«: arealanvendelse rapporteret som skovarealer omlagt til dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer
 - iii) »forvaltede dyrkede arealer«: arealanvendelse rapporteret som:
 - dyrkede arealer, der bevares som dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til dyrkede arealer, eller dyrkede arealer omdannet til vådområder, bebyggelse eller andre arealer
 - iv) »forvaltede græsarealer«: arealanvendelse rapporteret som:
 - græsarealer, der bevares som græsarealer, dyrkede arealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer omlagt til græsarealer, eller

- græsarealer omlagt til vådområder, bebyggelse eller andre arealer
- v) »forvaltede skovarealer«:
 - a) Fra og med 2026: »forvaltede vådområder«: arealanvendelse rapporteret som:
 - vådområder, der bevares som vådområder,
 - bebyggelse eller andre arealer omlagt til vådområder, eller
 - vådområder omlagt til bebyggelse eller andre arealer.
 - b) En medlemsstat kan i perioden fra 2021 til 2025 medtage emissioner og optag i anvendelsesområdet for dens forpligtelse i henhold til artikel 4 af de drivhusgasser, der er anført i denne forordnings bilag I, afsnit A, som rapporteret i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og som forekommer i areaalopgørelseskategorien forvaltede vådområder, på dens område. Nærværende forordning finder også anvendelse på sådanne emissioner og optag, som medtages af en medlemsstat.
 - c) Hvis en medlemsstat har til hensigt i henhold til stk. 2 at medtage forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelse, underretter den Kommissionen herom senest den 31. december 2020.
 - d) Hvis det er nødvendigt i lyset af de indhøstede erfaringer med anvendelsen af IPCC's finjustering af IPCC-retningslinjerne, kan Kommissionen fremsætte et forslag om at udskyde den obligatoriske opgørelse for forvaltede vådområder med en yderligere periode på fem år.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

1) »dræn«:

enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som optager en drivhusgas, en aerosol eller et forstadie til en drivhusgas fra atmosfæren

2) »kilde«:

enhver proces, aktivitet eller mekanisme, som frigiver en drivhusgas, en aerosol eller et forstadie til en drivhusgas til atmosfæren

3) »kulstofpulje«:

et helt eller en del af et biogeokemisk element eller system inden for en medlemsstats territorium, og hvori kulstof, ethvert forstadie til en drivhusgas indeholdende kulstof eller enhver drivhusgas indeholdende kulstof er oplagret

4) »kulstoflager«:

den masse af kulstof, som er oplagret i en kulstofpulje

5) »høstet træprodukt«:

ethvert produkt fra træhøstning, som har forladt det område, hvor træet høstes

6) »skov«:

et landareal defineret ved minimumsværdierne for arealstørrelse, trækronedækningsgrad eller tilsvarende vedmasse og potentiel træhøjde, når de er udvokset, på træernes voksested som anført for hver medlemsstat i bilag II. Det omfatter områder med træer, herunder grupper af unge naturlige træer i vækst, eller beplantninger, som endnu ikke har opnået minimumsværdierne for trækronedækningsgrad eller en tilsvarende vedmasse eller minimumstræhøjde som anført i bilag II, herunder ethvert område, som normalt udgør en del af skovområdet, men på hvilket der midlertidigt ikke er træer som følge af menneskets indgraben, såsom høstning, eller som følge af naturlige årsager, men som kan forventes at blive til skov igen

7) »skovreferenceniveau«:

et skøn udtrykt i ton CO₂-äkvivalenter pr. år over de gennemsnitlige årlige nettoemissioner eller -optag fra forvaltede skovarealer inden for en medlemsstats område i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 ud fra kriterierne fastsat i denne forordning

8) »halveringstid«:

det antal år, som det tager, før mængden af kulstofindhold, der er oplagret i en kategori af høstede træprodukter, er faldet til det halve af sin oprindelige værdi

9) »naturlige forstyrrelser«:

alle ikke-menneskeskabte begivenheder eller omstændigheder, som forårsager betydelige emissioner i skove, og hvis opståen den pågældende medlemsstat ikke har indflydelse på, og hvis virkninger for emissionerne medlemsstaten objektivt set er ude af stand til væsentligt at begrænse, selv efter at de er indtruffet

10) »øjeblikkelig oxidation«:

en regnskabsmetode, som antager, at frigivelsen til atmosfæren af hele den mængde kulstof, som er oplagret i høstede træprodukter, sker på høsttidspunktet.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 16 for at ændre eller slette definitionerne i nærværende artikels stk. 1 eller for at tilføje nye definitioner deri med henblik på at tilpasse dette stykke til den videnskabelige udvikling eller de tekniske fremskridt og for at sikre overensstemmelse mellem disse definitioner og eventuelle ændringer af relevante definitioner i IPCC's retningslinjer som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 4

Forpligtelser

For perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 og under hensyntagen til den i artikel 12 og 13 omhandlende fleksibilitet skal hver medlemsstat sikre, at emissionerne ikke overstiger optag, beregnet som summen af de samlede emissioner og samlede optag på dens område i samtlige de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2, som regnskabsført i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Generelle regnskabsregler

1. Hver medlemsstat udarbejder og opretholder regnskaber, som nøjagtigt afspejler emissioner og optag i forbindelse med arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2. Medlemsstaterne sikrer, at deres regnskaber og

- andre data fremsendt i henhold til denne forordning er nøjagtige, fuldstændige, konsistente, sammenlignelige og gennemsigtige. Medlemsstaterne betegner emissioner med et plustegn (+) og optag med et minustegn (-).
2. Medlemsstaterne forhindrer enhver dobbelttælling af emissioner eller af optag, navnlig ved at sikre, at emissioner og optag ikke medregnes i mere end én arealopgørelseskategori.
 3. Når arealanvendelse omlægges, ændrer medlemsstaterne, 20 år efter datoén for den pågældende omlægning, kategoriseringen af skovarealer, dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse og andre arealer fra sådanne arealer, der er omlagt til en anden arealtype, til sådanne arealer, der forbliver samme arealtype.
 4. Medlemsstaterne medtager enhver ændring i kulstoflageret af kulstofpuljer opført i bilag I, afsnit B, for hver arealopgørelseskategori i deres regnskaber. Medlemsstater kan vælge ikke at medtage ændringer i kulstoflagre af kulstofpuljer i deres regnskaber, forudsat kulstofpuljen ikke er en kilde. Denne mulighed for ikke at medtage ændringer i kulstoflagre i regnskaberne skal dog ikke finde anvendelse for kulstofpuljer fra overjordisk biomasse, dødt ved og høstede træprodukter i arealopgørelseskategorien forvaltede skovarealer.
 5. Medlemsstaterne opretholder en fuldstændig og nøjagtig registrering af alle data, der anvendes i udarbejdelsen af deres regnskaber.
 6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag I for at afspejle ændringer i IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 6

Regnskabsføring af nyplantede arealer og ryddede arealer

1. Medlemsstaterne regnskabsfører emissioner og optag fra nyplantede arealer og ryddede arealer som værende de samlede emissioner og samlede optag for hvert af årene i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030.
2. Uanset artikel 5, stk. 3, kan en medlemsstat, når arealanvendelse omlægges fra dyrkede arealer, græsarealer, vådområder, bebyggelse eller andre arealer til skovareal, ændre kategoriseringen af sådant et areal fra »areal omlagt til skovareal« til »skovareal, der bevares som

skovareal«, 30 år efter datoén for den pågældende omlægning, såfremt det er behørigt begrundet på baggrund af IPCC-retningslinjerne.

3. Når emissioner og optag fra nyplantede arealer og ryddede arealer beregnes, fastlægger hver enkelt medlemsstat skovarealet ved hjælp af de parametre, der er angivet i bilag II.

Artikel 7

Regnskabsføring af forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer og forvaltede vådområder

1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede dyrkede arealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
2. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede græsarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede græsarealer i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
3. I perioden fra 2021 til 2025 skal hver medlemsstat, der i henhold til artikel 2, stk. 2, medtager forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for dens forpligtelse, og i perioden fra 2026 til 2030 skal alle medlemsstater regnskabsføre emissioner og optag fra forvaltede vådområder, der beregnes som emissioner og optag i de respektive perioder minus den værdi, der fås ved at gange medlemsstatens gennemsnitlige årlige emissioner og optag fra forvaltede vådområder i dens basisperiode fra 2005 til 2009 med fem.
4. I perioden fra 2021 til 2025 skal medlemsstater, der i henhold til artikel 2, stk. 2, har valgt ikke at medtage forvaltede vådområder i anvendelsesområdet for deres forpligtelser, dog aflægge rapport til Kommissionen om emissioner og optag fra arealanvendelse rapporteret som:
 - a) vådområder, der bevares som vådområder,
 - b) bebyggelse eller andre arealer omlagt til vådområder, eller
 - c) vådområder omlagt til bebyggelse eller andre arealer.

Artikel 8**Regnskabsføring af forvaltede skovarealer**

1. Hver medlemsstat regnskabsfører emissioner og optag fra forvaltede skovarealer, der beregnes som emissioner og optag i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 minus den værdi, der fås ved at gange den pågældende medlemsstats skovreferenceniveau med fem.
2. Hvis resultatet af den beregning, der er omhandlet i stk. 1, er negativt i forhold til en medlemsstats skovreferenceniveau, skal den pågældende medlemsstat medtage et samlet nettooptag, som højst svarer til 3,5 % af denne medlemsstats emissioner i dens basisår eller periode som anført i bilag III ganget med fem, i sit regnskab over forvaltede skovarealer. Nettooptag fra kulstofpuljerne af dødt ved og høstede træprodukter, bortset fra kategorien »papir« som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), i arealopgørelseskategorien forvaltede skovarealer er ikke omfattet af denne begrænsning.
3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale regnskabsplaner for skovbrug, herunder et foreslægt skovreferenceniveau, senest den 31. december 2018 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. juni 2023 for perioden fra 2026 til 2030. Den nationale regnskabsplaner for skovbrug skal indeholde alle de elementer, der er anført i bilag IV, afsnit B, og offentliggøres, herunder via internettet.
4. Medlemsstaterne fastlægger deres skovreferenceniveau på grundlag af kriterierne i bilag IV, afsnit A. For Kroatien kan skovreferenceniveauet ud over kriterierne i bilag IV, afsnit A, også tage hensyn til besættelsen af dets territorium, og krigstids- og efterkrigsomstændigheder, der påvirkede skovforvaltningen i referenceperioden.
5. Skovreferenceniveauet baseres på en videreførelse af den bæredygtige skovforvalningspraksis som dokumenteret i perioden fra 2000 til 2009 med hensyn til dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika i nationale skove ved anvendelse af de bedste data, der er til rådighed.

Skovreferenceniveauer, som fastlagt i henhold til første afsnit, skal tage hensyn til de fremtidige konsekvenser af dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika for at undgå at begrænse skovforvalningsintensiteten unødig og som et kernelement i den bæredygtige skovforvalningspraksis med henblik på at

fastholde eller forbedre langsigtede kulstofdræn.

Medlemsstaterne påviser sammenhængen mellem de metoder og data, der anvendes til at fastlægge det foreslægte skovreferenceniveau i den nationale regnskabsplaner for skovbrug og dem, der anvendes i rapporteringen af forvaltede skovarealer.

6. Kommissionen foretager i samråd med eksperter, som medlemsstaterne har udpeget, en teknisk vurdering af de nationale regnskabsplaner for skovbrug, som medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, med henblik på at vurdere, i hvilket omfang de foreslægte skovreferenceniveauer er blevet fastlagt i overensstemmelse med principperne og kravene i denne artikels stk. 4 og 5 og i artikel 5, stk. 1. Kommissionen konsulterer også interesserter og civilsamfundet. Kommissionen offentliggør en sammenfatning af det udførte arbejde, herunder de synspunkter, som eksperterne udpeget af medlemsstaterne har givet udtryk for, og konklusionerne heraf.
7. Kommissionen udsender om nødvendigt tekniske anbefalinger til medlemsstaterne, som afspejler konklusionerne af den tekniske vurdering, for at lette den tekniske revision af de foreslægte skovreferenceniveauer. Kommissionen offentliggør disse tekniske anbefalinger.
8. Medlemsstaterne meddeler, om nødvendigt på grundlag af de tekniske vurderinger og i givet fald af de tekniske anbefalinger, deres reviderede forslægte skovreferenceniveauer til Kommissionen senest den 31. december 2019 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. juni 2024 for perioden fra 2026 til 2030. Kommissionen offentliggør de foreslægte skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har meddelt den.
9. Kommissionen vedtager på grundlag af de foreslægte skovreferenceniveauer, som medlemsstaterne har indgivet, af den tekniske vurdering, der er foretaget i henhold til denne artikels stk. 6 og, såfremt det er relevant, af det reviderede foreslægte skovreferenceniveau, der er indgivet i henhold til denne artikels stk. 7, delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilke skovreferenceniveauer der skal anvendes af medlemsstaterne for perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030.

9. Hvis en medlemsstat ikke indgiver sit skovreferenceniveau til Kommissionen senest på de datoer, der er angivet i denne artikels stk. 3 og i givet fald denne artikels stk. 7, vedtager Kommissionen delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag IV med henblik på fastsættelse af, hvilket skovreferenceniveau der skal anvendes af den pågældende medlemsstat for perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030, i lyset af en eventuel teknisk vurdering, der er foretaget i henhold til nærværende artikels stk. 6.
10. De delegerede rettsakter, der er omhandlet i stk. 8 og 9, skal vedtages senest den 31. oktober 2020 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 30. april 2025 for perioden fra 2026 til 2030.
11. For at sikre sammenhæng som omhandlet i denne artikels stk. 5, indgiver medlemsstaterne senest på de datoer, der er anført i artikel 14, stk. 1, om nødvendigt tekniske korrektioner, som ikke kræver ændringer af de delegerede rettsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 8 eller 9, til Kommissionen.

Artikel 9

Regnskabsføring af høstede træprodukter

1. Medlemsstaterne afspejler i deres regnskaber, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, vedrørende høstede træprodukter emissioner og optag fra ændringer i kulstofpuljen af høstede træprodukter, som henhører under følgende kategorier, ved brug af førsteordensnedbrydningsfunktion, metoder og standardhalveringstiderne i bilag V:
 - a) papir
 - b) træplader
 - c) savskåret træ.
2. Kommissionen vedtager delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af høstede træprodukter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.
3. Medlemsstaterne kan angive de træbaserede materielle produkter, herunder bark, der falder inden for de eksisterende og nye kategorier, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som

vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, forudsat at de tilgængelige data er gennemsigtige og verificerbare.

Artikel 10

Regnskabsføring af naturlige forstyrrelser

1. I slutningen af hver af perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 kan medlemsstaterne udelade drivhusgasemissioner fra nyplantede arealer og forvaltede skovarealer som følge af naturlige forstyrrelser, og som overstiger de gennemsnitlige emissioner forårsaget af naturlige forstyrrelser i perioden fra 2001 til 2020, i deres regnskaber, med undtagelse af statistisk stærkt afvigende værdier, (»baggrunds niveau«). Dette baggrunds niveau beregnes i henhold til denne artikel og bilag VI.
2. Når en medlemsstat anvender stk. 1, skal den:
 - a) forelægge Kommissionen oplysninger om baggrunds niveauet for de arealopgørelsес-kategorier, der er omhandlet i stk. 1, og om de data og metoder, der anvendes i henhold til bilag VI til Kommissionen, og
 - b) udelukke alle efterfølgende optag på arealer, der påvirkes af naturlige forstyrrelser fra regnskaberne, indtil 2030.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag VI for at revidere kravene til metode og oplysninger i dette bilag for at afspejle ændringer i IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen.

Artikel 11

Fleksibilitet

1. En medlemsstat kan anvende:
 - a) den generelle fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 12, og
 - b) fleksibiliteten for forvaltede skovarealer, der er fastsat i artikel 13, for at opfylde forpligtelsen i artikel 4.
2. Hvis en medlemsstat ikke opfylder overvåningskravene fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra da), i forordning (EU) nr. 525/2013, forbyder den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20 i direktiv 2003/87/EF (»den centrale administrator«), midlertidigt, at medlemsstaten overfører eller henlægger til reserver i henhold til artikel 12, stk. 2 og 3 i

nærværende forordning, eller anvender fleksibiliteten for forvaltede skovarealer i henhold til artikel 13 i nærværende forordning.

Artikel 12

Generel fleksibilitet

1. Hvis de samlede emissioner overstiger det samlede optag i en medlemsstat, og denne medlemsstat har valgt at anvende sin fleksibilitet og har anmodet om at slette årlige emissionstildelinger i henhold til forordning (EU) 2018/842, skal mængden af slettede emissionstildelinger tages i betragtning i forbindelse med medlemsstatens opfyldelse af dens forpligtelse i henhold til nærværende forordnings artikel 4.
2. I det omfang de samlede optag overstiger de samlede emissioner i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat efter fraträkning af enhver mængde, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, overføre den resterende mængde af optag til en anden medlemsstat. Den overførte mængde skal tages i betragtning ved vurderingen af den modtagende medlemsstats opfyldeelse af sin forpligtelse i henhold til nærværende forordnings artikel 4.
3. I det omfang de samlede optag overstiger de samlede emissioner i en medlemsstat i perioden fra 2021 til 2025, kan den pågældende medlemsstat efter fraträkning af enhver mængde, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842 eller overføres til en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikels stk. 2, henlægge den resterende mængde af optag til reserver i henhold til nærværende artikels stk. 2 og 3.
4. For at undgå dobbelttælling skal mængden af nettooptag, der tages i betragtning i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/842, trækkes fra den mængde, som den pågældende medlemsstat kan overføre til en anden medlemsstat eller kan henlægge til reserver i henhold til nærværende artikels stk. 2 og 3.

Artikel 13

Fleksibilitet for forvaltede skovarealer

1. Hvis de samlede emissioner overstiger det samlede optag i en medlemsstat i de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i artikel 2, som regnskabsført i overensstemmelse med denne forordning, kan den pågældende medlemsstat anvende fleksibiliteten for forvaltede

skovarealer som fastsat i nærværende artikel med henblik på at overholde artikel 4.

2. Hvis resultatet af den beregning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, er et positivt tal, er den pågældende medlemsstat berettiget til at kompensere for disse emissioner, forudsat at:
 - a) medlemsstaten i sin strategi, der er indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013, har medtaget igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af dræn og reservoirer fra skove, og
 - b) de samlede emissioner i Unionen ikke overstiger det samlede optag i de arealopgørelseskategorier, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, i den periode, for hvilken medlemsstaten har til hensigt at anvende kompensation. Når Kommissionen vurderer, om de samlede emissioner i Unionen overstiger det samlede optag, sørger den for, at dobbelttælling undgås af medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med udøvelse af fleksibiliteten der er fastsat i denne forordning og forordning (EU) 2018/842.
3. For så vidt angår kompensationsmængden, kan den pågældende medlemsstat alene kompensere for:
 - a) dræn regnskabsført som emissioner i forhold til dens skovreferenceniveau, og
 - b) op til den maksimale kompensationsmængde for denne medlemsstat fastsat i bilag VII for perioden fra 2021 til 2030.
4. Finland kan kompensere for op til 10 mio. ton CO₂-äkvivalente emissioner, forudsat at betingelserne anført i stk. 2, litra a) og b), opfyldes.

Artikel 14

Kontrol af overholdelsen

1. Senest den 15. marts 2027 for perioden fra 2021 til 2025 og senest den 15. marts 2032 for perioden fra 2026 til 2030 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om overholdelsen, der indeholder balancen for de samlede emissioner og det samlede optag for den relevante periode for hver arealopgørelseskategori, der er angivet i artikel 2, under anvendelse af regnskabsreglerne i denne forordning.

En sådan rapport skal også indeholde, såfremt det er relevant, detaljerede oplysninger vedrørende hensigten om at anvende fleksibiliteten omhandlet i artikel 11 og de tilknyttede

- mængder eller om anvendelsen af en sådan fleksibilitet og de tilknyttede mængder.
2. Kommissionen foretager en omfattende gennemgang af rapporterne om overholdelse, fremlagt i medfør af denne artikels stk. 1, med henblik på at vurdere overholdelsen af artikel 4.
 3. Kommissionen aflægger i 2027 en rapport for perioden fra 2021 til 2025 og i 2032 for perioden fra 2026 til 2030 om Unionens samlede emissioner og samlede optag af drivhusgasser for hver af de arealopgørelsесskategorier, der er omhandlet i artikel 2, beregnet som de samlede emissioner og det samlede rapporterede optag for den periode minus den værdi, der fås ved at gange Unionens gennemsnitlige rapporterede årlige emissioner og optag i perioden fra 2000 til 2009 med fem.
 4. Det Europæiske Miljøagentur bistår Kommissionen i gennemførelsen af overvågnings- og overholdelsesreglerne i henhold til denne artikel og i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram.

Artikel 15

Register

1. Kommissionen vedtager delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning for at fastsætte regler for regnskabsføring af mængden af emissioner og optag for hver arealopgørelsесskategori i den enkelte medlemsstat og at sikre, at regnskabsføringen gennemført i forbindelse med udøvelse af fleksibiliteten i henhold til denne forordnings artikel 12 og 13 via det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013, er korrekt.
2. Den centrale administrator fører en automatiseret kontrol med hver transaktion i henhold til denne forordning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder.
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gøres tilgængelige for offentligheden.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede rettsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede rettsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8,

stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiftende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede rettsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret rettsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret rettsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret rettsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 6, artikel 8, stk. 8 og 9, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 15, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen om den pågældende rettsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen.

På grundlag af konklusionerne i den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 14, stk. 3, og resultaterne af den vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 13, stk. 2, litra b), fremsætter Kommissionen, når det er relevant, forslag for at sikre at integriteten af Unionens overordnede mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen respekteres.

2. Kommissionen aflægger en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest seks måneder efter hver global statusopgørelse som aftalt under Parisaftalens artikel 14 om anvendelsen af denne forordning, herunder, når det er relevant, en vurdering af virkningerne af den fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 11 såvel som om denne forordnings bidrag til Unionens overordnede mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger, herunder en ramme for tiden efter 2030, med henblik på den nødvendige forøgelse af drivhusgasemissionsreduktioner og -optag i Unionen, og fremsætter forslag, når det er relevant.

Artikel 18

Ændringer af forordning (EU) nr. 525/2013

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) Følgende litra indsættes:
 - »da) fra 2023 deres emissioner og optag, der er omfattet af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841¹⁴ i overensstemmelse med metoderne angivet i bilag IIIa til denne forordning«
 - b) Følgende afsnit tilføjes:

»En medlemsstat kan anmode Kommissionen om at blive undtaget fra litra da) i første afsnit for at anvende en anden metode end den, der er angivet i bilag IIIa, hvis den påkrævede metodeforbedring ikke kan opnås i tide til, at forbedringen kan tages i betragtning i drivhusgasopgørelserne for

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

perioden fra 2021 til 2030, eller hvis omkostningerne ved metodeforbedringen ville være uforholdsmaessigt høje i forhold til fordelene ved at anvende en sådan metode for at forbedre bogføringen af emissioner og af optag som følge af den ringe betydning af emissioner og af optag fra de pågældende kulstofpuljer. Medlemsstater, der ønsker at drage fordel af denne undtagelse, skal indgive en begrundet anmodning til Kommissionen senest den 31. december 2020 med angivelse af, hvornår metodeforbedringen kan gennemføres, den alternative metode, der foreslås, eller begge samt en vurdering af de potentielle konsekvenser for nøjagtigheden af bogføringen. Kommissionen kan anmode om, at der fremsendes yderligere oplysninger inden for en nærmere angivet rimelig frist. Hvis Kommissionen mener, at anmodningen er berettiget, skal der gives dispensation. Hvis Kommissionen afviser anmodningen, skal den begrunde sin afgørelse.«

- 2) I artikel 13, stk. 1, litra c), tilføjes følgende nummer:

»viii) fra 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at opfylde deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/841 og oplysninger om supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at begrænse drivhusgasemissioner eller forøgede dræn ud over deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning«.
- 3) I artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra:

»ba) fra 2023 fremskrivninger over samlede drivhusgasemissioner og separate estimerter for de formodede drivhusgasemissioner og optag, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841.«.
- 4) Følgende bilag indsættes:

»BILAG IIIA
Metoder til overvågning og rapportering omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra da)

Tilgang 3: Geografiske data over omlægning af arealanvendelse efter IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Niveau 1-metoden efter IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Ved emissioner og optag til en kulstofpulje, der tegner sig for mindst 25–30 % af emissioner eller optag i en kilde- eller drænkategori, som er prioriteret i en medlemsstats nationale opgørelsessystem, fordi dens estimat har en betyde-

lig indflydelse på et lands samlede opgørelse af drivhusgasser hvad angår det absolutte niveau af emissioner og optag, udviklingen i emissioner og optag, eller usikkerheden i emissioner og optag i arealanvendelseskategorierne, benyttes som minimum niveau 2-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.

Medlemsstaterne tilskyndes til at bruge Niveau 3-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.«

Artikel 19

Ændring af afgørelse nr. 529/2013/EU

I afgørelse nr. 529/2013/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 2, udgår første afsnit.
- 2) I artikel 6 udgår stk. 4.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

Bilag 1

Drivhusgasser og kulstofpuljer

A. Drivhusgasser omhandlet i artikel 2:

- a) kuldioxid (CO_2)
- b) metan (CH_4)
- c) dinitrogenoxid (N_2O)

Sådanne drivhusgasser, udtrykkes i ton CO_2 -ækvivalenter og fastsættes i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013

B. Kulstofpuljer omhandlet i artikel 5, stk. 4:

- a) overjordisk biomasse
- b) underjordisk biomasse
- c) førne
- d) dødt ved
- e) organisk kulstof i jorden
- f) høstede træprodukter i arealopgørelseskategorier for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer.

*Bilag II***Minimumsværdier for arealstørrelse, trækronedækningsgrad og træhøjde parametre**

Medlemsstat	Areal (ha)	Trækronedækningsgrad (%)	Træhøjde (m)
Belgien	0,5	20	5
Bulgarien	0,1	10	5
Tjekkeit	0,05	30	2
Danmark	0,5	10	5
Tyskland	0,1	10	5
Estland	0,5	30	2
Irland	0,1	20	5
Grækenland	0,3	25	2
Spanien	1,0	20	3
Frankrig	0,5	10	5
Kroatien	0,1	10	2
Italien	0,5	10	5
Cypern	0,3	10	5
Letland	0,1	20	5
Litauen	0,1	30	5
Luxembourg	0,5	10	5
Ungarn	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nederlandene	0,5	20	5
Østrig	0,05	30	2
Polen	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Rumænien	0,25	10	5
Slovenien	0,25	30	2
Slovakiet	0,3	20	5
Finland	0,5	10	5
Sverige	0,5	10	5
Det Forenede Kongerige	0,1	20	2

*Bilag III***Basisår eller -periode med henblik på beregning af loftet i henhold til artikel 8, stk. 2**

Medlemsstat	Basisår/-periode
Belgien	1990
Bulgarien	1988
Tjekkiet	1990
Danmark	1990
Tyskland	1990
Estland	1990
Irland	1990
Grækenland	1990
Spanien	1990
Frankrig	1990
Kroatien	1990
Italien	1990
Cypern	1990
Letland	1990
Litauen	1990
Luxembourg	1990
Ungarn	1985–1987
Malta	1990
Nederlandene	1990
Østrig	1990
Polen	1988
Portugal	1990
Rumænien	1989
Slovenien	1986
Slovakiet	1990
Finland	1990
Sverige	1990
Det Forenede Kongerige	1990

Bilag IV

National regnskabsplan for skovbrug, der indeholder en medlemsstats skovreferenceniveau

A. Kriterier og vejledning for fastlæggelse af skovreferenceniveau

En medlemsstats skovreferenceniveau fastsættes efter følgende kriterier:

- a) referenceniveauet skal være i overensstemmelse med målet om, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås balance mellem menneskeskabte drivhusgasemissioner fordelt på kilder og optag gennem dræn, herunder ved at øge det potentielle optag gennem aldrrende skovlagre, der ellers kan vise gradvist faldende dræn
- b) referenceniveauet skal sikre, at den blotte tilstedeværelse af kulstoflagre ikke medtages i regnskabet
- c) referenceniveauet bør sikre robust og troverdig regnskabsføringssystem, der sikrer, at emissioner og optag fra biomasse regnskabsføres behørigt
- d) referenceniveauet skal omfatte kulstofpuljen fra høstede træprodukter, idet det hermed gøres muligt at foretage en sammenligning mellem antagelsen om øjeblikkelig oxidation og anvendelsen af førsteordens nedbrydningsfunktionen og halveringstider
- e) et konstant forhold mellem fast udnyttelse og energiudnyttelse af skovbiomasse som dokumenteret i perioden 2000–2009 lægges til grund
- f) referenceniveauet bør være i overensstemmelse med målet om at bidrage til bevarelse af biodiversitet samt bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, som anført i EU-skovbrugsstrategien, medlemsstatens nationale skovpolitikker og EU-biodiversitetsstrategien
- g) referenceniveauet skal stemme overens med de nationale fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn rapporteret i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013
- h) referenceniveauet skal være i overensstemmelse med drivhusgasopgørelser og relevante historiske data og skal baseres på gennemsigtige, komplette, konsistente, sammenlignelige og nøjagtige oplysninger. Navnlig skal den model, der anvendes til at konstruere referenceniveauet, kunne reproducere historiske data fra den nationale drivhusgasopgørelse.

B. Elementer af de nationale regnskabsplaner for skovbrug

Den nationale regnskabsplan for skovbrug, der forelægges i henhold til artikel 8, skal indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af, hvordan skovreferenceniveauet er fastlagt, og en beskrivelse af, hvordan kriterierne i denne forordning blev taget i betragtning
- b) identifikation af de kulstofpuljer og drivhusgasser, som er inkluderet i skovreference niveauet, årsagerne til at udelukke en kulstofpulje fra skovreferenceniveaufastlæggelsen samt påvisning af sammenhængen mellem de kulstofpuljer, der er inkluderet i skovreferenceniveauet
- c) en beskrivelse af tilgange, metoder og modeller, herunder kvantitative oplysninger, som er anvendt i fastlæggelsen af skovreferenceniveauet, og som stemmer overens med den seneste indgivne nationale opgørelsесrapport og en beskrivelse af dokumenterede oplysninger om bæredygtige skovforvaltningspraksisser og intensitet såvel som vedtagne nationale politikker
- d) oplysninger om, hvordan høstrater forventes at udvikle sig under forskellige politisk-scenarier
- e) en beskrivelse af, hvordan hvert af følgende elementer blev undersøgt, da fastlæggelsen af skovreferenceniveauet:
 - i) område under skovforvaltning
 - ii) emissioner og optag fra skove og høstede træprodukter som vist i drivhusgasopgørelser samt relevante historiske data
 - iii) skovkarakteristika, herunder dynamiske aldersrelaterede skovkarakteristika, tilvækst, rotationslængde og anden information om skovforvaltningsaktiviteter under »normale tilstande«
 - iv) historiske og fremtidige høstrater opdelt efter energirelaterede og ikke-energirelaterede anvendelser.

Bilag V

Førsteordensnedbrydningsfunktion, metoder og standardhalveringstider for høstede træprodukter

Metodologiske spørgsmål

- Hvis det ikke er muligt at skelne mellem høstede træprodukter i arealopgørelseskategorier for nyplantede arealer og forvaltede skovarealer, kan en medlemsstat vælge at gøre rede

for høstede træprodukter ved at antage, at alle emissioner og optag har fundet sted på forvaltede skovarealer.

- Høstede træprodukter i deponeringsanlæg for fast affald samt høstede træprodukter, der blev høstet til energiformål, regnskabsføres på grundlag af den øjeblikkelige oxidation.
- Importerede høstede træprodukter medtages uanset deres oprindelse ikke af den importrende medlemsstat (»produktionsmetoden»).
- Ved eksporterede høstede træprodukter refererer landespecifikke data til landespecifikke halveringstider og brug af høstede træprodukter i importlandet.
- Landespecifikke halveringstider for høstede træprodukter, der markedsføres i Unionen, bør ikke afvige fra de halveringstider, der anvendes af den importerende medlemsstat.
- Medlemsstaterne kan, alene til orientering, i deres indsendte regnskaber give oplysninger om andelen af træ anvendt til energiproduktion, der er importeret fra et land uden for Unionen, samt oprindelseslandet for sådant træ.

Medlemsstaterne kan bruge landespecifikke metoder og halveringstider i stedet for de metoder og standardhalveringstider, der er fastsat i dette bilag, under forudsætning af, at sådanne metoder og værdier er bestemt på grundlag af gennemsikrige og verificerbare data, og at de anvendte metoder er mindst lige så detaljerede og nøjagtige som de, der er angivet i dette bilag.

Standardhalveringstider:

»Halveringstid« er det antal år, det tager, før mængden af kulstofindhold, der er oplagret i en kategori af høstede træprodukter, er faldet til det halve af sin oprindelige værdi.

Standardhalveringstider er som følger:

- a) 2 år for papir
- b) 25 år for træplader
- c) 35 år for savskåret træ.

Medlemsstaterne kan angive de træbaserede materielle produkter, herunder bark, der falder ind under de i litra a), b) og c) omhandlede kategorier, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, forudsat at de tilgængelige data er gennemsikrige og verificerbare. Medlemsstaterne kan også anvende landespecifikke underkategorier af enhver af disse kategorier.

Bilag VI

Beregning af baggrunds niveauer for naturlige forstyrrelser

1. Ved beregningen af baggrunds niveauet skal følgende oplysninger angives:
 - a) historiske emissionsniveauer som følge af naturlige forstyrrelser
 - b) type(r) af naturlige forstyrrelser, der er medtaget i vurderingen
 - c) vurderingerne af de samlede årlige emissioner for typer af naturlige forstyrrelser for perioden fra 2001 til 2020, opført efter arealopgørelseskategori
 - d) en påvisning af overensstemmelse i tidsserien for alle relevante parametre, herunder minimumsområde, emissionsvurderingsmetoder og dækning af kulstofpuljer og gasser.
2. Baggrunds niveauet er beregnet som gennemsnittet af årrækken 2001–2020 undtagen alle år, for hvilke der er registreret abnorme emissionsniveauer, dvs. at der ses bort fra alle statistisk stærkt afvigende værdier. Identifikationen af statistisk stærkt afvigende værdier skal ske som følger:
 - a) beregning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen fra den fuldstændige tidsserie for perioden 2001–2020
 - b) udeladelse fra tidsserien af alle de år, for hvilke de årlige emissioner ikke svarer til to gange standardafvigelsen i forhold til gennemsnittet
 - c) genberegning af det aritmetiske gennemsnit og standardafvigelsen for tidsserien for perioden 2001–2020 minus de i litra b) udeladte år
 - d) gentagelse af litra b) og c), indtil der ikke kan identificeres statistisk stærkt afvigende værdier.
3. Efter beregning af baggrunds niveauet i henhold til punkt 2 i dette bilag kan den mængde emissioner, som overstiger baggrunds niveauet, blive undtaget i henhold til artikel 10, hvis emissionerne i et særligt år i perioderne fra 2021 til 2025 og fra 2026 til 2030 overstiger baggrunds niveauet plus en marge. Margenen skal være lig med et sandsynlighedsniveau på 95 %.
4. Følgende emissioner udelukkes ikke:
 - a) emissioner, der skyldes høst og efterskovningsaktiviteter, der fandt sted på arealer, og som fandt sted efter, at der var forekommet naturlige forstyrrelser

- b) emissioner, der stammer fra kontrolleret afbrænding, der fandt sted på arealer i et hvilket som helst år i perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030
- c) emissioner på arealer, hvor rydning er foretaget, efter at der forekom naturlige forstyrrelser.
5. Oplysningskravene i henhold til artikel 10, stk. 2, omfatter følgende:
- identifikation af alle arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser i det bestemte år, inklusive deres geografiske beliggenhed, perioden og type af naturlige forstyrrelser
 - bevis for, at ingen rydning har fundet sted i den resterende del af perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030 på arealer, der var påvirket af naturlige forstyrrelser og for hvilke emissioner ikke er medtaget i regnskabet
 - en beskrivelse af verificerbare metoder og kriterier, der anvendes til at identificere rydning på disse arealer i de efterfølgende år af perioden fra 2021 til 2025 eller fra 2026 til 2030
 - hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at forebygge eller begrænse virkningerne af disse naturlige forstyrrelser
 - hvor det er muligt, en beskrivelse af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at genoprette de landarealer, der blev berørt af de naturlige foranstaltninger.

*Bilag VII***Maksimal kompensationsmængde, der står til rådighed i henhold til fleksibilitet for forvaltede skovarealer som omhandlet i artikel 13, stk. 3, litra b)**

Medlemsstat	Det rapporterede gennemsnitlige optag fra dræn fra skov arealer for perioden fra 2000 til 2009 i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter pr. år	Kompensationsgrænse udtrykt i mio. tons CO ₂ -ækvivalent i perioden 2021–2030
Belgien	-3,61	-2,2
Bulgarien	-9,31	-5,6
Tjekkiet	-5,14	-3,1
Danmark	-0,56	-0,1
Tyskland	-45,94	-27,6
Estland	-3,07	-9,8
Irland	-0,85	-0,2
Grækenland	-1,75	-1,0
Spanien	-26,51	-15,9
Frankrig	-51,23	-61,5
Kroatien	-8,04	-9,6
Italien	-24,17	-14,5
Cypern	-0,15	-0,03
Letland	-8,01	-25,6
Litauen	-5,71	-3,4
Luxembourg	-0,49	-0,3
Ungarn	-1,58	-0,9
Malta	0,00	0,0

Medlemsstat	Det rapporterede gennemsnitlige optag fra dræn fra skov arealer for perioden fra 2000 til 2009 i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter pr. år	Kompensationsgrænse udtrykt i mio. tons CO ₂ -ækvivalent i perioden 2021–2030
Nederlandene	-1,72	-0,3
Østrig	-5,34	-17,1
Polen	-37,50	-22,5
Portugal	-5,13	-6,2
Rumænien	-22,34	-13,4
Slovenien	-5,38	-17,2
Slovakiet	-5,42	-6,5
Finland	-36,79	-44,1
Sverige	-39,55	-47,5
Det Forenede Kongerige	-16,37	-3,3

Vedlegg 5

Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPAÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommisionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvælg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd godkendte i sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken et bindende mål for en national reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 % for økonomien som helhed i 2030 i forhold til 1990, og dette mål blev bekræftet i Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. marts 2016.
- (2) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør emissionsreduktionsmålet på mindst 40 % nås kollektivt af Unionen på den mest omkostningseffektive måde med reduktioner i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (»EU ETS«) fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁴ og i sektorer uden for ETS på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005. Alle sektorer i økonomien bør

bidrage til at nå disse reduktioner af drivhusgasemissionerne, og alle medlemsstater bør deltage i denne indsats, idet der sikres balance mellem retfærdigheds- og solidaritetshensyn. Metoden til fastsættelse af de nationale reduktionsmål for sektorerne uden for ETS under hensyntagen til alle de elementer, der anvendes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF⁵, bør videreføres indtil 2030, idet indsatsen fordeles på grundlag af det relative BNP pr. indbygger. Alle medlemsstater bør bidrage til den samlede EU-reduktion i 2030 med mål fra 0 % til – 40 % i forhold til 2005. De nationale mål for gruppen af medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet bør justeres forholdsmaessigt for at afspejle omkostningseffektivitet på en retfærdig og afbalanceret måde. Opnåelsen af disse reduktioner af drivhusgasemissionerne bør øge effektiviteten og innovationen i EU-økonomien og bør navnlig føre til forbedringer inden for byggeri, landbrug, affaldshåndtering og transport, for så vidt de falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning.

- (3) Denne forordning er et led i gennemførelsen af Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen⁶, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

⁶ Parisaftalen (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

¹ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

² EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

³ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

- klimaændringer (»UNFCCC«). Parisaftalen blev indgået på Unionens vegne den 5. oktober 2016 ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841⁷. Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien var indeholdt i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som Unionen og dens medlemsstater i lyset af Parisaftalen forelagde sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016 og afløser tilgangen i Kyotoprotokollen fra 1997, der ikke videreføres efter 2020.
- (4) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2°C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til $1,5^{\circ}\text{C}$ over det førindustrielle niveau. Den understreger også betydningen af at tilpasse sig til de skadelige virkninger af klimaændringerne og af at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling. I Parisaftalen opfordres der også til, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås en balance mellem menneskeskabte emissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn af drivhusgasser, og til at parterne træffer foranstaltninger til at bevare eller eventuelt forøge dræn og reservoarer for drivhusgasser, herunder skove.
- (5) Det Europæiske Råd støttede i sine konklusioner af 29.-30. oktober 2009 et EU-mål om i forbindelse med de nødvendige reduktioner, som ifølge Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) skal foretages af de udviklede lande i fællesskab, at reducere deres drivhusgasemissioner med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990.
- (6) De nationalt bestemte bidrag for parterne i Parisaftalen skal afspejle deres størst mulige ambition og udgøre et fremskridt over tid. Derudover bør parterne i Parisaftalen stræbe efter at formulere og kommunikere langsigtede udviklingsstrategier med henblik på at opnå lave drivhusgasemissioner under hensyntagen til målsætningerne i Parisaftalen. I Rådkonklusionerne af 13. oktober 2017 anerkendes betydningen af de langsigtede mål og de femårige cyklusser til gennemgang af gen-

nemførelsen af Parisaftalen og fremhæves betydningen af langsigtede udviklingsstrategier for lave drivhusgasemissioner som et politikredskab til udvikling af pålidelige tilgange og de langsigtede politikændringer, der er nødvendige for at nå målene i Parisaftalen.

- (7) Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter på tværs af det politiske spektrum. Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, der kan leve sikker, vedvarende, konkurrencedygtig og billig energi til sine borgere. For at opnå dette kræves, at den ambitiøse klimainsats videreføres ved hjælp af denne forordning, og at der gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik«.
- (8) En række EU-foranstaltninger styrker medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimaforpligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse foranstaltninger omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, bygnings energimæssige ydeevne, vedvarende energi, energieffektivitet og den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.
- (9) Det Europæiske Råd noterede sig i sine konklusioner af 19.-20. marts 2015, at Unionen er fast besluttet på at opbygge en energiunion med en fremadrettet klimapolitik på grundlag af Kommissionens rammestrategi, hvis fem dimensioner er tæt forbundne og styrker hinanden genseidigt. Begrænsning af energiefterspørgslen er en af de fem dimensioner i denne energiunionsstrategi. Forbedring af energieffektiviteten kan give væsentlige reduktioner af drivhusgasemissionerne. Det kan også være til gavn for miljø og sundhed, forbedre energisikkerheden, mindske energiomkostningerne for husstande og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og skabe øget beskæftigelse og økonomisk aktivitet i økonomien som helhed. Foranstaltninger, der bidrager til en øget udbredelse af energibesparende teknologier i bygninger og inden for industri og transport, kan være en omkostningseffektiv måde til at hjælpe med-

⁷ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- lemsstaterne med at nå deres mål i henhold til denne forordning.
- (10) Anvendelse og udvikling af bæredygtige og innovative praksisser og teknologier kan styrke landbrugssektorens rolle med hensyn til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig ved at reducere drivhusgasemissioner og bevare og forbedre dræn og kulstoflagre. For at reducere landbrugssektorens CO₂-aftryk og økologiske fodaftaryk og samtidig bevare dens produktivitet, gendannelsesevne og vitalitet er det vigtigt at øge indsatsen for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt forskningsstøtten til udvikling af og investeringer i bæredygtige og innovative praksisser og teknologier.
- (11) Landbrugssektoren har direkte og betydelig indvirkning på biodiversiteten og økosystemerne. Det er derfor vigtigt at sikre sammenhæng mellem målet for denne forordning og Unionens øvrige politikker og målsætninger, såsom den fælles landbrugspolitik og målsætningerne i forbindelse med biodiversitetsstrategien, skovbrugsstrategien og strategien for den cirkulære økonomi.
- (12) Transportsektoren tegner sig for næsten en fjerdedel af Unionens drivhusgasemissioner. Det er derfor vigtigt også efter 2020 at reducere de drivhusgasemissioner og risici, der er forbundet med afhængighed af fossile brændstoffer i transportsektoren, gennem en samlet tilgang med henblik på at fremme reduktioner af drivhusgasemissioner og energieffektivitet på transportområdet, elektrisk transport, omstilling til mere bæredygtige transportformer samt bæredygtige og vedvarende energikilder på transportområdet. Omstillingen til lavemissionsmobilitet som led i den bredere omstilling til en sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi kanlettes ved at indføre gunstige betingelser og stærke incitamenter samt langsigtede strategier, der kan øge investeringerne.
- (13) Virkningen af Unionens og medlemsstaternes politikker og foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vurderes i overensstemmelse med overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013⁸.
- (14) Uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser, bør metoden til integrering af klimaaspektet, som blev indført under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, hvor det er relevant, videreføres og forbedres med henblik på at tackle udfordringerne og investeringsbehovet i forbindelse med klimaindsatsen fra 2021 og fremefter. EU-støtten bør være i tråd med målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og de langsigtede målsætninger, der fremgår af Parisaftalen, med henblik på at sikre, at de offentlige midler anvendes effektivt. Kommissionen bør udarbejde en rapport om virknin gerne af EU-støtte ydet via EU-budgettet eller på anden måde i henhold til EU-retten om drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af denne forordning eller direktiv 2003/87/EF.
- (15) Nærværende forordning bør omfatte drivhusgasemissioner fra IPCC-kategorierne energi, industripotasser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
- (16) De oplysninger, der i dag indrapporteres i de nationale drivhusgasopgørelser og i de nationale registre og Unionens register, er ikke tilstrækkelige til, at man for de enkelte medlemsstater kan fastsætte de CO₂-emissioner fra civil luftfart på nationalt plan, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Når Unionen vedtager rapporteringsforpligtelser, bør den ikke pålægge medlemsstaterne eller små og mellemstore virksomheder (SMV'er) byrder, der er uforholdsmaessige i forhold til de fulgte målsætninger. CO₂-emissioner fra luftfart, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, udgør kun en meget begrænset del af de samlede drivhusgasemissioner, og det ville være urimeligt byrdefuldt at indføre et rapporteringssystem for disse emissioner i lyset af de eksisterende krav for sektoren som helhed i henhold til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »A.3.A civil luftfart« med henblik på denne forordning behandles som lig nul.
- (17) Hver enkelt medlemsstats reduktion af drivhusgasemissionerne i 2030 bør fastsættes i forhold til dens evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af verificerede drivhusgasemissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev omfattet af EU ETS efter

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

2005. De årlige emissionstildelinger fra 2021 til 2030 bør fastsættes på grundlag af oplysninger, der indgives af medlemsstaterne og evalueres af Kommissionen.

- (18) Fremgangsmåden i beslutning nr. 406/2009/EU med årligt bindende nationale løfter bør fortsat anvendes i perioden fra 2021 til 2030. Reglerne for fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for hver enkelt medlemsstat som fastlagt i denne forordning bør følge samme metode som for medlemsstater med negative løfter i henhold til nævnte beslutning, men således at beregningen af forløbet begynder fem tolvtedele inde i perioden fra 2019 til 2020 eller i 2020 på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i perioden 2016-2018, og at forløbet slutter ved det loft for 2030, der er fastsat for hver enkelt medlemsstat. For at sikre passende bidrag til Unionens reduktionsmål for drivhusgasemissioner i perioden fra 2021 til 2030 bør startdatoen for forløbet for hver enkelt medlemsstat fastsættes på grundlag af, hvilken af disse datoer, der resulterer i den laveste tildeling. Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EU og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2013/162/EU⁹ og Kommissionens gennemførelsesaftørelse 2013/634/EU¹⁰, bør få den årlige emissionstildeling i 2021 tilpasset for at afspejle den øgede drivhusgasemissionskapacitet i de pågældende år.

Der bør indføres en yderligere tilpasning for visse medlemsstater, der er i den særlige situation, at de både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EU og enten de laveste drivhusgasemissioner pr. indbygger i henhold til nævnte beslutning eller den laveste andel af drivhusgasemissioner fra sektorer, der ikke er omfattet af nævnte beslutning, i forhold til deres samlede drivhusgasemissioner. Denne yderligere tilpasning bør kun dække en del af de reduktioner af drivhusgasemissionerne, der er nødvendige i perioden fra 2021 til 2029, for at fastholde incitamenterne til yder-

⁹ Kommissionens afgørelse 2013/162/EU af 26. marts 2013 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EU (EUT L 90 af 28.3.2013, s. 106).

¹⁰ Kommissionens gennemførelsesaftørelse 2013/634/EU af 31. oktober 2013 om tilpasning af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EU (EUT L 292 af 1.11.2013, s. 19).

ligere reduktioner af drivhusgasemissioner og for ikke at påvirke opfyldelsen af målet for 2030, idet der tages hensyn til brugen af andre tilpasnings- og fleksibilitetsmuligheder fastsat i denne forordning.

- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger, bør Kommissionen tillægges gennemførelselsbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹¹.
- (20) I sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 erklærede Det Europæiske Råd, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv kollektiv EU-indsats og en indbyrdes tilnærmede af drivhusgasemissionerne pr. indbygger senest i 2030. For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af de samlede reduktioner bør medlemsstaterne have mulighed for at henlægge og låne en del af deres årlige emissionstildelinger. De bør også have mulighed for at overføre en del af deres årlige emissionstildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler bør være gennemsigtige, og de bør udføres på en måde, der passer alle parter, herunder ved hjælp af auktionering, ved brug af mellemmænd, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler. Enhver sådan overførsel kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og finansieres af den modtagende medlemsstat. Medlemsstaterne bør desuden have mulighed for at tilskynde til oprettelsen af offentlig-private partnerskaber i forbindelse med projekter som omhandlet i artikel 24a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

- (21) Der bør indføres en fleksibilitetsmulighed af engangskarakter for at gøre det lettere for medlemsstater, hvis nationale reduktionsmål ligger væsentligt over både EU-gennemsnittet og deres omkostningseffektive reduktionspotentiale, og for medlemsstater, der ikke har tildelt gratis EU ETS-kvoter til industrianlæg i 2013, at nå deres mål. Af hensyn til målet med

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelselsbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- markedsstabilitetsreserven oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814¹² om at håndtere strukturelle ubalancer mellem udbud og efterspørgsel i EU ETS bør de EU ETS-kvoter, der tages i betragtning i forbindelse med fleksibilitetsmuligheden af engangskarakter, betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning ved fastsættelsen af det samlede antal EU ETS-kvoter i omsætning i et givet år. Kommissionen bør i sin første revision i henhold til nævnte afgørelse vurdere, om kvoterne fortsat skal betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841¹³ fastsætter regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (»LULUCF«). Aktiviteter, der hører under nævnte forordnings anvendelsesområde, bør ikke være omfattet af nærværende forordning. Eftersom det miljømæssige resultat i medfør af denne forordning, hvad angår de opnåede niveauer af reduktioner af drivhusgasemissioner, påvirkes, når der tages højde for en mængde på op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer og på visse betingelser forvaltede skovområder samt, når det kræves i henhold til forordning (EU) 2018/841, forvaltede vådområder som defineret i nævnte forordning, bør en LULUCF-fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 mio. ton CO₂-äkvivalenter til dette optag fordelt på medlemsstaterne medtages i nærværende forordning som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. I denne samlede mængde og fordelingen heraf på medlemsstaterne bør der tages højde for landbrugs- og arealanvendelsessektorens mindre modvirkningspotentiale og et passende bidrag fra denne sektor til modvirkning af drivhusgas-

emissioner og kulstofbinding. Hertil kommer, at frivilligt afkald på årlige emissionstildelinger i henhold til nærværende forordning bør give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurdering af medlemsstaternes overholdelse af kravene i forordning (EU) 2018/841.

- (23) Den 30. november 2016 fremlagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forvaltning af energiunionen (»forvaltningsforslaget«), der pålægger medlemsstaterne at udarbejde integrede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den strategiske planlægning af energi- og klimapolitikken vedrørende alle energiunionens fem nøgledimensioner. I henhold til forvaltningsforslaget skal de nationale planer for perioden fra 2021 til 2030 spille en central rolle i medlemsstaternes planlægning af deres overholdelse af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/841. Med henblik herpå skal medlemsstaterne fastsætte politikker og foranstaltninger for at opfylde forpligtelserne i nærværende forordning og forordning (EU) 2018/841 med blik til det langsigtede mål om at opnå en balance mellem drivhusgasemissioner og optag i overensstemmelse med Parisaftalen. Disse planer skal også indeholde en vurdering af virkniningerne af de politikker og foranstaltninger, der er planlagt for at opfylde målsætningerne. Ifølge forvaltningsforslaget bør Kommissionen have mulighed for at angive i sine henstiller om udkastene til nationale planer, om ambitionsniveauet og den efterfølgende gen nemførelse af politikker og foranstaltninger er passende. Den mulige anvendelse af LULUCF-fleksibiliteten til at overholde nærværende forordning bør tages i betragtning ved udarbejdelsen af disse planer.
- (24) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at understøtte den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af miljøet ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur bør, hvor det er relevant, bistå Kommissionen i overensstemmelse med agenturets årlige arbejdsprogram.
- (25) Eventuelle tilpasninger af inddragelsen som fastsat i artikel 11, 24, 24a og 27 i direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en tilsvarende tilpasning af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne for-

¹² Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (se side 1 i denne EUT).

ordning. Når medlemsstaterne inddrager yderligere drivhusgasemissioner fra anlæg, der tidligere var omfattet af direktiv 2003/87/EU, i deres forpligtelser efter denne forordning, bør disse medlemsstater således gennemføre yderligere politikker og foranstaltninger i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, for at reducere disse drivhusgasemissioner.

- (26) I anerkendelse af den indsats, som de medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger på under EU-gennemsnittet, har gjort siden 2013, bør der oprettes en begrænset sikkerhedsreserve til særlige formål svarende til op til 105 mio. ton CO₂-ækvivalenter, samtidig med at denne forordnings miljømæssige integritet og incitamenter til, at medlemsstaterne træffer tiltag ud over mindstebidragene efter denne forordning, opretholdes. Sikkerhedsreserven bør være til gavn for medlemsstater, hvis BNP pr. indbygger var under EU-gennemsnittet i 2013, hvis drivhusgasemissioner forbliver under deres årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020, og som har vanskeligt ved at nå deres drivhusgasemissionsmål for 2030, selv om de gør brug af andre fleksibilitetsmuligheder efter denne forordning. En sikkerhedsreserve af denne størrelse vil dække en væsentlig del af disse medlemsstaters estimerede samlede underskud i perioden fra 2021 til 2030 uden yderligere politikker, samtidig med at incitamenterne til yderligere tiltag fastholdes. Sikkerhedsreserven bør være til rådighed for de pågældende medlemsstater i 2032 på visse betingelser, og forudsat at anvendelsen heraf ikke undergraver opfyldelsen af Unionens reduktionsmål for drivhusgasemissioner på 30 % for 2030 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning.
- (27) For at tage hensyn til udviklingen inden for rammerne af forordning (EU) 2018/841 samt for at sikre en passende opgørelse efter nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår tilladelse til at anvende arealopgørelseskategorierne forvaltede skovarealer og forvaltede vådområder efter LULUCF-fleksibiliteten og med hensyn til opgørelsen af transaktioner efter nærværende forordning, herunder anvendelse af fleksibilitetsmuligheder, udførelsen af kontrol af overholdelsen og den korrekte udnyttelse af sikkerheds-

reserven, via det register, der er indført i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013 (»EU-registret«). Oplysninger vedrørende opgørelser i henhold til denne forordning bør være offentligt tilgængelige. De nødvendige bestemmelser om opgørelse af transaktioner bør være indeholdt i et enkelt instrument, der kombinerer regnskabsbestemmelserne i forordning (EU) nr. 525/2013, forordning (EU) 2018/841, nærværende forordning og direktiv 2003/87/EU. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører hensigtsmæssige høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁴. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemssternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (28) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt, navnlig for så vidt angår behovet for at stramme Unionens politikker og foranstaltninger. Revisionen bør bl.a. tage højde for udviklingen i de nationale forhold og baseres på resultaterne af den forberedende dialog i 2018 under UNFCCC (»Talanoa-dialogen«) og den globale statusopgørelse efter Parisaftalen. Som led i revisionen bør balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger også vurderes for at sikre, at forpligtelserne i denne forordning er tilstrækkelige. Endvidere bør Kommissionen som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 senest den 31. oktober 2019 vurdere resultaterne af Talanoa-dialogen. Revisionen for perioden efter 2030 bør være i overensstemmelse med de langsigtede målsætninger og forpligtelserne i Parisaftalen og bør med henblik herpå afspejle en udvikling over tid.
- (29) For at sikre en effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre oplysninger, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes

¹⁴ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

årige emissionstildelinger, bør kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til nærværende forordning kombineres med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013. Nævnte forordning bør også sikre, at medlemsstaterne fremskridt med at reducere drivhusgasemissionerne fortsat evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsmål samt medlemsstaterne forventede fremskridt med at opfylde deres forpligtelser. Anvendelsen af nedsættelser bør dog kun overvejes hvert femte år, så der kan tages hensyn til det potentielle bidrag fra nyplantede arealser, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer i medfør af forordning (EU) 2018/841. Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til nærværende forordning, eller Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.

(30) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(31) Målene for denne forordning, navnlig at fastsætte forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om at reducere sine drivhusgasemissioner og med henblik på at bidrage til at nå målsætningerne i Parisaftalen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfylles af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprin-

cippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål.

(32) Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordnings artikel 2, med 30 % i forhold til niveauet i 2005 og bidrager til at opfylde målsætningerne i Parisaftalen. Denne forordning fastsætter også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaterne fremskridt med hensyn til opnåelsen af deres minimumsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

- Denne forordning finder anvendelse på drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
- Uden at det berører nærværende forordnings artikel 7 og artikel 9, stk. 2, finder nærværende forordning ikke anvendelse på drivhusgasemissioner og -optag, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841.
- Med henblik på nærværende forordning behandles CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.A civil luftfart« som lig nul.

Artikel 3**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »drivhusgasemissioner«:
emissioner i ton CO₂-äkvivalenter af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC'er), perfluorcarboner (PFC'er), nitrogentrifluorid (NF₃) og svovlhexafluorid (SF₆) i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, og som er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde
- 2) »årlige emissionstildelinger«:
de maksimalt tilladte drivhusgasemissioner for hvert år mellem 2021 og 2030 i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 10
- 3) »EU ETS-kvote«:
en »kvote« som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 4**Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030**

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i bilag I, i forhold til sine drivhusgasemissioner i 2005 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3.
2. Med forbehold af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, og tilpasningen i henhold til nærværende forordnings artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner i hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af drivhusgasemissionerne i 2016, 2017 og 2018 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i bilag I. En medlemsstats lineære forløb begynder enten fem tolvtedele inde i tidsrummet fra 2019 til 2020 eller i 2020, alt efter hvad der resulterer i en lavere tildeling til den pågældende medlemsstat.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesrettsakter om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for årene fra 2021 til 2030 i ton CO₂-äkvivalenter som anført i nærværende artikels stk. 1 og 2. Med henblik på disse gennem-

førelsesrettsakter foretager Kommissionen en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016-2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013.

Disse gennemførelsesrettsakter skal angive den værdi for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005, som anvendes til at fastsætte de årlige emissionstildelinger angivet i stk. 1 og 2.

4. Disse gennemførelsesrettsakter skal på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 6, stk. 3, også angive de samlede mængder, der kan tages i betragtning med henblik på en medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis summen af alle medlemsstaters samlede mængder overstiger den samlede fælles mængde på 100 millioner, reduceres hver enkelt medlemsstats samlede mængde pro rata, således at den samlede fælles mængde ikke overstiges.
5. Disse gennemførelsesrettsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14.

Artikel 5**Fleksibilitetsmuligheder i form af lån, henlægelse og overførsel**

1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.
2. For årene 2026-2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.
3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til denne artikel og artikel 6 ligger under den årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan:
 - a) for året 2021 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til de efterfølgende år frem til 2030, og
 - b) for årene 2022-2029 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling i en størrelsesorden på op til 30 % af sine årlige emissionstildelinger frem til det pågældende år til de efterfølgende år frem til 2030.
4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til

- 10 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.
5. En medlemsstat, hvis reviderede drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til nærværende artikels stk. 1-4 og artikel 6 ligger under medlemsstatens årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan overføre den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.
 6. Medlemsstaterne kan anvende indtægterne fra overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 til at håndtere klimaændringer i Unionen eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tiltag, der træffes i henhold til nærværende stykke.
 7. En eventuel overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og betales af den modtagende medlemsstat, forudsat at dobbelttælling undgås, og at sporbarhed sikres.
 8. Medlemsstaterne kan anvende kreditter udstedt til projekter i henhold til artikel 24a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 i denne forordning uden nogen kvantitativ begrænsning, og forudsat at dobbelttælling undgås.

Artikel 6

Fleksibilitetsmulighed for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter

1. De medlemsstater, der er opført i nærværende forordnings bilag II, kan få en begrænset annullering af op til højst 100 millioner EU ETS-kvoter taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning. En sådan annullering sker fra den pågældende medlemsstats auktionsmængder i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/87/EF.
2. De EU ETS-kvoter, der efter nærværende artikels stk. 1 tages i betragtning, betragtes som

EU ETS-kvoter i omsætning med henblik på artikel 1, stk. 4, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Kommissionen overvejer i sin første evaluering efter nævnte afgørelses artikel 3, om opgørelsesmetoden fastsat i nærværende artikels første afsnit skal bibeholdes.

3. De medlemsstater, der er opført i bilag II, underretter senest den 31. december 2019 Kommissionen om deres eventuelle hensigt om at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2021 til 2030 for hver berørt medlemsstat med henblik på dens overholdelse i henhold til artikel 9.

De medlemsstater, der er opført i bilag II, kan beslutte at nedjustere den procentdel, der er givet underretning om, én gang i 2024 og én gang i 2027. I så fald underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom senest den 31. december 2024 henholdsvis senest den 31. december 2027.

4. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, (»den centrale administrator«) tage hensyn til en mængde op til den samlede mængde som fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, med henblik på den pågældende medlemsstats overholdeelse i henhold til denne forordnings artikel 9. En tiendedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021-2030 for den pågældende medlemsstat.
5. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3 har underrettet Kommissionen om sin beslutning om at nedjustere den tidlige indberettede procentdel, annulleres en tilsvarende mindre mængde EU ETS-kvoter for den pågældende medlemsstat for henholdsvis hvert år fra 2026 til 2030 eller fra 2028 til 2030.

Artikel 7

Yderligere anvendelse af op til 280 mio. ton nettooptag fra LULUCF

1. I det omfang en medlemsstats drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger for et givet år, herunder eventuelle henlagte årlige emissionstildelinger, jf. nærværende forordnings artikel 5, stk. 3, kan en mængde op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kom-

binerede arealopgørelsесkategorier nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer samt med forbehold af delegerede rettsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 2 forvaltede skovarealer og forvaltede vådområder, jf. artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2018/841, tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til nærværende forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:

- a) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden fra 2021 til 2030 ikke overstiger den maksimale mængdesamlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III
 - b) denne mængde overstiger kravene for den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/841
 - c) medlemsstaten ikke fra andre medlemsstater har modtaget flere nettooptag i henhold til forordning (EU) 2018/841, end den har overført
 - d) medlemsstaten har overholdt forordning (EU) 2018/841, og
 - e) medlemsstaten har forelagt en beskrivelse af den påtænkte anvendelse af fleksibilitetsmuligheden i nærværende stykke i henhold til artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 525/2013.
2. Kommissionen vedtager delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 13 for at ændre overskriften på bilag III for så vidt angår arealopgørelsесkategorierne med henblik på at:
 - a) tage hensyn til bidraget fra arealopgørelsесkategorien forvaltede skovarealer under overholdelse af den maksimale mængdesamlede nettooptag for hver medlemsstat som omhandlet i nærværende forordnings bilag III, når delegerede rettsakter, der fastlægger skovreferenceniveauerne, er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 8 eller 9, i forordning (EU) 2018/841, og
 - b) tage hensyn til bidraget fra arealopgørelsесkategorien forvaltede vådområder under overholdelse af den maksimale mængdesamlede nettooptag for hver medlemsstat som omhandlet i nærværende forordnings bilag III, når alle medlemsstater er forpligtet til at opgøre denne kategori i henhold til forordning (EU) 2018/841.

Artikel 8

Korrigerende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigende handlingsplan, der omfatter:
 - a) yderligere foranstaltninger, som medlemsstaten skal gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser efter artikel 4 gennem nationale politikker og foranstaltninger og ved at gennemføre Unionens tiltag
 - b) en stram tidsplan for gennemførelsen af sådanne tiltag, som gør det muligt at foretage en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.
2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigende handlingsplaner.
3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revide sine korrigende handlingsplaner i overensstemmelse hermed.

Artikel 9

Kontrol af overholdelsen

1. Hvis en medlemsstats evaluerede drivhusgasemissioner i 2027 og 2032, når der tages hensyn til nærværende artikels stk. 2 og de fleksibilitetsmuligheder, der er anvendt i henhold til artikel 5, 6 og 7, overstiger medlemsstatens årlige emissionstildeling for et hvilket som helst givet år i perioden, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
 - a) til medlemsstatens drivhusgasemissionstal for det efterfølgende år lægges en mængde svarende til mængden i ton CO₂-äkvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 i overens-

stemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 12, og

- b) medlemsstaten forbydes midlertidigt at overføre en del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den overholder artikel 4.

Den centrale administrator indfører det i første afsnit, litra b), omhandlede forbud i EU-registeret.

2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner enten i perioden fra 2021 til 2025 eller i perioden fra 2026 til 2030 som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2018/841 overstiger optaget som fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 12, nedsætter den centrale administrator medlemsstatens årlige emissionstildelinger med en mængde svarende til disse overskydende drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvalenter for de pågældende år.

Artikel 10

Tilpasninger

1. Kommissionen tilpasser de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat i henhold til artikel 4, så de tager hensyn til:
 - a) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som følge af en ændring i de kilder, der er omfattet i henhold til nævnte direktiv, i overensstemmelse med Kommissionens afgørelser vedtaget i medfør af nævnte direktiv om den endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012
 - b) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter eller -kreditter, der er udstedt i henhold til henholdsvis artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for reduktioner af drivhusgasemissioner i en medlemsstat, og
 - c) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er udelukket fra EU ETS i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, for det tidsrum, hvori de er udelukket.
2. Den mængde, der er angivet i bilag IV, lægges til den årlige emissionstildeling for året 2021 for hver af de medlemsstater, der er opført i dette bilag.
3. Kommissionen offentliggør de tal, der følger af sådanne tilpasninger.

Artikel 11

Sikkerhedsreserve

1. Der fastsættes en sikkerhedsreserve svarende til en mængde på op til 105 mio. ton CO₂-ækvalenter i EU-registret med forbehold af opfyldelsen af Unionens mål i artikel 1. Sikkerhedsreserven skal være tilgængelig ud over de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.
 2. En medlemsstat kan drage fordel af sikkerhedsreserven, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dens BNP pr. indbygger i markedspriser i 2013 som offentliggjort af Eurostat i april 2016 lå under EU-gennemsnittet
 - b) dens kumulative drivhusgasemissioner for årene fra 2013 til 2020 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, er lavere end dens kumulative årlige emissionstildelinger for årene fra 2013 til 2020, og
 - c) dens drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030, selv om
 - i) den har opbrugt fleksibilitetsmulighederne i artikel 5, stk. 2 og 3,
 - ii) den har gjort størst mulig brug af nettooptag i henhold til artikel 7, selv om denne mængde ikke når op på det niveau, der er fastsat i bilag III, og
 - iii) den ikke har foretaget nogen nettooverførsler til andre medlemsstater i henhold til artikel 5.
 3. En medlemsstat, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, modtager en yderligere mængde fra sikkerhedsreserven, der maksimalt må dække dens underskud, og som skal anvendes med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9. Denne mængde må ikke overstige 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020.
- Hvis den deraf følgende fælles mængde, der skal modtages af alle de medlemsstater, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, overstiger det samlede loft, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, nedsættes den mængden, der skal modtages af hver af disse medlemsstater pro rata.
4. Enhver mængde, der resterer i sikkerhedsreserven efter fordelingen i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, fordeles blandt de i nævnte afsnit omhandlede medlemsstater proportionalt i forhold til deres resterende underskud, men må ikke overstige det. Denne mængde kan for hver af disse medlemsstater

supplere den i nævnte afsnit omhandlede procentdel.

5. Efter afslutningen af den revision, der er omhandlet i artikel 19 i forordning (EU) nr. 525/2013, for året 2020, offentliggør Kommissionen for hver medlemsstat, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), de maengder, der svarer til 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020 som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, første afsnit.

Artikel 12

Register

1. Kommissionen vedtager delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 13 til supplerings af denne forordning for at sikre en korrekt opgørelse i henhold til denne forordning via EU-registeret med hensyn til:
 - a) årlige emissionstildelinger
 - b) fleksibilitetsmuligheder udøvet i henhold til artikel 5, 6 og 7
 - c) kontrol af overholdelsen i henhold til artikel 9
 - d) tilpasninger i henhold til artikel 10, og
 - e) sikkerhedsreserven i henhold til artikel 11.
2. Den centrale administrator foretager en automatisk kontrol af alle transaktioner i EU-registret som følge af denne forordning og blokkerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke er nogen uregelmæssigheder.
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), og i stk. 2, skal være offentligt tilgængelige.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede rettsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede rettsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til

enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede rettsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret rettsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret rettsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret rettsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende rettsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 15

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. udviklingen i de nationale forhold, måden hvorpå alle sektorer i økonomien bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner, den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå Parisaftalens langsigtede målsætninger.
2. Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forord-

ning, herunder balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger, samt om denne forordnings bidrag til Unionens samlede reduktionsmål for drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for supplerende EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på Unionens og dens medlemsstaters nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner, herunder en ramme for perioden efter 2030., og den kan, hvis det er passende, fremsætte forslag.

I disse rapporter tages der hensyn til de strategier, der er udviklet i medfør af artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013 med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af en langsigtet EU-strategi.

Artikel 16

Ændring af forordning (EU) nr. 525/2013

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

1) i artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) følgende litra indsættes:

»aa) fra 2023 deres menneskeskabte drivhusgasemissioner som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842¹⁵ for året X-2 i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav«

b) andet afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne underretter i deres rapporter årligt Kommissionen om deres intentioner om at gøre brug af fleksibilitetsmulighederne fastsat i artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 7 i forordning (EU) 2018/842 samt om anvendelsen af indtægterne i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, stk. 6. Senest tre måneder efter modtagelsen af sådanne oplysninger fra medlemsstaterne stiller Kommissionen oplysningerne til rådighed for det udvalg, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 26.«

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

2) i artikel 13, stk. 1, litra c), indsættes følgende nummer:

»ix) fra 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at overholde forpligtelserne i forordning (EU) 2018/842, og oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over forpligtelserne i nævnte forordning«

3) i artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra:

»f) fra 2023 fremskrivninger over de samlede drivhusgasemissioner og separate estimer for de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842 og af direktiv 2003/87/EF.«

4) i artikel 21, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»c) forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/842. I vurderingen tages der hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne. Hvert andet år omfatter vurderingen også Unionens forventede fremskridt i retning af at gennemføre sit nationalt bestemte bidrag til Parisaftalen, som indeholder Unionens forpligtelse til reduktioner af drivhusemissioner for hele økonomien, samt medlemssternes forventede fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.«

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

*Bilag I***Medlemsstaternes reduksjoner av drivhusgasemissioner i henhold til artikel 4, stk. 1**

Medlemsstaternes reduksjoner af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til deres niveau i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3	
Belgien	-35 %
Bulgarien	-0 %
Tjekkiet	-14 %
Danmark	-39 %
Tyskland	-38 %
Estland	-13 %
Irland	-30 %
Grækenland	-16 %
Spanien	-26 %
Frankrig	-37 %
Kroatien	-7 %
Italien	-33 %
Cypern	-24 %
Letland	-6 %
Litauen	-9 %
Luxembourg	-40 %
Ungarn	-7 %
Malta	-19 %
Nederlandene	-36 %
Østrig	-36 %
Polen	-7 %
Portugal	-17 %
Rumænien	-2 %
Slovenien	-15 %
Slovakiet	-12 %
Finland	-39 %
Sverige	-40 %
Det Forenede Kongerige	-37 %

*Bilag II***Medlemsstater, som i henhold til artikel 6 kan få en begrænset annullering af EU ETS-kvoter taget i betragtning med henblik på overholdelse**

Maksimal procentdel af drivhusgasemissionerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3	
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxembourg	4 %
Malta	2 %
Nederlandene	2 %
Østrig	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

*Bilag III***Samlet nettooptag fra nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, som medlemsstaterne i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), kan tage i betragtning med henblik på overholdelse i perioden 2021-2030**

Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter	
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjekkiet	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grækenland	6,7
Spanien	29,1
Frankrig	58,2
Kroatien	0,9

	Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter
Italien	11,5
Cypern	0,6
Letland	3,1
Litauen	6,5
Luxembourg	0,25
Ungarn	2,1
Malta	0,03
Nederlandene	13,4
Østrig	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumænien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakiet	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9
Det Forenede Kongerige	17,8
Maksimal mængde i alt:	280

*Bilag IV***Tilpasningsmængde i henhold til artikel 10, stk. 2**

	Ton CO ₂ -ækvivalenter
Bulgarien	1602912
Tjekkiet	4440079
Estland	145944
Kroatien	1148708
Letland	1698061
Litauen	2165895
Ungarn	6705956
Malta	774000
Polen	7456340
Portugal	1655253
Rumænien	10932743
Slovenien	178809
Slovakiet	2160210

Vedlegg 6

Europa-parlamentets og rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophevelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EØS-relevant tekst)

Kapitel 1**Almindelige bestemmelser****Artikel 2****Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »politikker og foranstaltninger«: alle instrumenter, der bidrager til at opfylde målsætningerne for de integrerede nationale energi- og klimaplaner og/eller til at gennemføre forpligtelserne i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i UNFCCC, hvilket kan omfatte instrumenter, der ikke har begrænsning og reduktion af drivhusgasemissioner eller ændring af energisystemet som deres primære målsætning
- 2) »eksisterende politikker og foranstaltninger«: gennemførte politikker og foranstaltninger og vedtagne politikker og foranstaltninger
- 3) »gennemførte politikker og foranstaltninger«: politikker og foranstaltninger, som på datoen for forelæggelsen af den integrerede nationale energi- og klimaplan eller den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport opfylde en eller flere af følgende betingelser: de er omfattet af umiddelbart gældende EU-ret, der er indgået en eller flere frivillige aftaler, der er afsat budgetmidler hertil, eller der er tilvejebragt menneskelige ressourcer
- 4) »vedtagne politikker og foranstaltninger«: politikker og foranstaltninger, for hvilke der på datoen for forelæggelsen af den integrerede

nationale energi- og klimaplan eller den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport er truffet en officiel beslutning på regeringsplan, og for hvilke der er en klar forpligtelse til at gå videre med gennemførelse

- 5) »planlagte politikker og foranstaltninger«: handlemuligheder, der er til drøftelse, og som har en realistisk mulighed for at blive godkendt og ført ud i livet efter datoen for forelæggelsen af den integrerede nationale energi- og klimaplan eller den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport
- 6) »system for politikker, foranstaltninger og fremskrivninger«: et system af institutionelle, retlige og proceduremæssige ordninger oprettet til rapportering om politikker, foranstaltninger og fremskrivninger vedrørende menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn samt vedrørende energisystemet, bl.a. som påkrævet i artikel 39
- 7) »fremskrivninger«: prognoser over menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn eller over udviklinger i energisystemet, der som minimum omfatter kvantitative estimer for en sekvens af fire fremtidige år, der ender på 0 eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret
- 8) »fremskrivninger uden foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der ikke omfatter virkningerne af alle politikker og foranstaltninger, der planlægges, vedtages eller gennemføres efter det år, der

- vælges som udgangspunkt for den relevante fremskrivning
- 9) »fremskrivninger med foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, der omfatter virkningerne i form af reducerede drivhusgasemissioner eller udviklinger i energisystemet af vedtagne og gennemførte politikker og foranstaltninger
- 10) »fremskrivninger med supplerende foranstaltninger«: fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn eller af udviklinger i energisystemet, der omfatter virkningerne i form af reducerede drivhusgasemissioner af politikker og foranstaltninger, som er vedtaget og gennemført for at modvirke klimaændringer eller opfylde energimålsætninger, samt politikker og foranstaltninger, som er planlagt med henblik herpå
- 12) »nationalt opgørelsessystem«: et system af institutionelle, retlige og proceduremæssige ordninger i en medlemsstat til estimering af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn samt til rapportering og arkivering af opgørelsesoplysninger
- 13) »indikator«: en kvantitativ eller kvalitativ faktor eller variabel, der bidrager til bedre forståelse af fremskridt for så vidt angår gennemførelse
- 15) »tekniske korrektioner«: justeringer af estimatorne i de nationale drivhusgasopgørelser, der foretages i forbindelse med revisionen i henhold til artikel 38, når de indsendte opgørelsesdata er ufuldstændige eller udarbejdet på en måde, som ikke er i overensstemmelse med relevante internationale regler eller EU-regler eller -retningslinjer, og som skal erstatte de oprindeligt indsendte estimatorer
- 16) »kvalitetssikring«: et planlagt system af revisionsprocedurer, der skal sikre, at målsætningerne for datakvalitet overholdes, og at der rapporteres de bedst mulige estimatorer og oplysninger for at bidrage til effektivitet i kvalitetskontrolprogrammet og for at bistå medlemsstaterne
- 17) »kvalitetskontrol«: et system af rutinemæssige tekniske aktiviteter til måling af og kontrol med kvaliteten af de indsamlede oplysninger og estimator med henblik på at sikre dataintegritet, -korrekthed og -fuldstændighed, identificere og afhjælpe fejl og mangler, dokumentere og arkivere data og andet anvendt materiale samt registrere alle kvalitetssikringsaktiviteter

Kapitel 4

Rapportering

Afdeling 1

Toårige statusrapporter og opfølgning heraf

Artikel 18

Integreret rapportering om politikker og foranstaltninger angående drivhusgasemissioner og fremskrivninger

- Senest den 15. marts 2021 og hvert andet år derefter rapporterer medlemsstaterne oplysninger til Kommissionen om:
 - deres nationale politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger som fastlagt ved bilag VI, og
 - deres nationale fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, opdelt på gas eller gruppe af gasser (hydrofluorcarboner og perfluorcarboner) som angivet i bilag V, del 2. Nationale fremskrivninger tager hensyn til eventuelle politikker og foranstaltninger, som vedtages på EU-niveau, og indeholder de i bilag VII angivne oplysninger.
- Medlemsstaterne rapporterer de mest ajourførte fremskrivninger, som de har til rådighed. Hvis en medlemsstat ikke indsender fuldstændige fremskrivningsestimater inden den 15. marts hvert andet år, og Kommissionen har fastslået, at den underopfyldelse i forhold til estimatorne, der er identificeret gennem Kommissionens kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer, ikke kan afhjælpes af denne medlemsstat, kan Kommissionen i samråd med den berørte medlemsstat udarbejde de estimatorer, der er nødvendige for at kompilere EU-fremskrivningerne.
- Senest den 15. marts i det år, der følger efter den foregående rapport, meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver væsentlig ændring, som er indtruffet i rapporteringsperiodens første år, i de oplysninger, der er rapporteret i henhold til stk. 1.
- Medlemsstaterne offentliggør i elektronisk form deres nationale fremskrivninger i medfør af stk. 1 og eventuelt relevant vurdering af omkostningerne ved og virkningerne af de nationale politikker og foranstaltninger til gennemførelse af Unionens politikker af relevans for begrænsning af drivhusgasemissionerne tillige med alle relevante understøttende tekniske rapporter. Disse fremskrivninger og vurderinger bør omfatte beskrivelser af de

anvendte modeller og metoder, definitioner og underliggende hypoteser.

Afdeling 2

Årlig rapportering

Artikel 26

Årlig rapportering

2. Senest den 31. juli 2021 og derefter hvert år (år X) tilsender medlemsstaterne Kommissionen deres tilnærmede drivhusgasopgørelser for året X-1.

Med henblik på dette stykke kompilerer Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes tilnærmede drivhusgasopgørelser, eller på grundlag af sine egne estimer, hvis en medlemsstat ikke har meddelt sine tilnærmede opgørelser inden denne dato, hvert år en tilnærmet drivhusgasopgørelse for Unionen. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden senest den 30. september hvert år.

3. Fra 2023 skal medlemsstaterne opgøre og aflægge rapport til Kommissionen om de endelige data i drivhusgasopgørelsen senest den 15. marts hvert år (år X) og foreløbige data senest den 15. januar hvert år, herunder om de drivhusgasser og opgørelsесoplysnin-ger, der er anført i bilag V. Rapporten om de endelige data i drivhusgasopgørelsen indeholder også en fyldestgørende og ajourført national opgørelsесrapport. Senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne stiller Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i bilag V, del 1, litra n), til rådighed for det i artikel 44, stk. 1, litra a), omhandlede Udvælg for Klimaændringer.
4. Senest den 15. april hvert år forelægger medlemsstaterne UNFCCC's sekretariat nationale opgørelser med de oplysninger om endelige data i drivhusgasopgørelsen, der i henhold til stk. 3 er forelagt Kommissionen. Kommissionen kompilerer hvert år i samarbejde med medlemsstaterne en EU-drivhusgasopgørelse og udarbejder en rapport om EU-drivhusgasopgørelsen og forelægger disse dokumenter for UNFCCC's sekretariat senest den 15. april hvert år.
5. Senest den 15. januar henholdsvis den 15. marts i år 2027 og 2032 forelægger medlems-

staterne Kommissionen henholdsvis foreløbige data og endelige data, som er udarbejdet til deres LULUCF-regnskaber med henblik på rapporterne om overholdelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/841.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 med henblik på at:
 - a) ændre bilag V, del 2, ved at tilføje eller fjerne stoffer fra listen over drivhusgasser i overensstemmelse med de relevante beslutninger, der er truffet af organerne under UNFCCC eller Parisaftalen
 - b) supplere denne forordning ved at vedtage værdier for globalt opvarmningspotentiale og præcisere retningslinjerne for opgørelser, som skal anvendes i overensstemmelse med de relevante beslutninger, der er truffet af organerne under UNFCCC eller Parisaftalen.
7. Kommissionen vedtager, bistået af det i artikel 44, stk. 1, litra a), omhandlede Udvælg for Klimaændringer, gennemførelsесretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, tekniske enkelheder, formatet og processen for medlemsstaternes forelæggelse af tilnærmede drivhusgasopgørelser i henhold til nærværende artikels stk. 2, drivhusgasopgørelser i henhold til nærværende artikels stk. 3 og bogførte drivhusgasemissioner og -optag i overensstemmelse med artikel 5 og 14 i forordning (EU) 2018/841.

Når Kommissionen foreslår sådanne gennemførelsесretsakter, skal den tage hensyn til UNFCCC's og Parisaftalens tidsfrister for overvågning og rapportering af disse oplysninger og de relevante beslutninger, der er truffet af UNFCCC's eller Parisaftalens organer for at sikre, at Unionen overholder sine rapporteringsforpligtelser som part i UNFCCC og Parisaftalen. Disse gennemførelsесretsakter skal også fastsætte tidsplaner for samarbejde og samordning mellem Kommissionen og medlemsstaterne for så vidt angår udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse.

De pågældende gennemførelsесretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 44, stk. 6.

Kapitel 5

Samlet vurdering af fremskridt og politiske løsninger med henblik på at sikre Unionens målopfyldelse — Kommissionens overvågning

Artikel 29

Vurdering af fremskridt

5. Senest den 31. oktober 2021 og hvert år derefter vurderer Kommissionen, navnlig på grundlag af de oplysninger, som rapporteres i henhold til denne forordning, om Unionen og dens medlemsstater har gjort tilstrækkelige fremskridt i retning af at opfylde følgende krav:
 - b) forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/842 og artikel 4 i forordning (EU) 2018/841

Kapitel 6

EU-systemer og nationale systemer angående drivhusgasemissioner og optag gennem dræn

Artikel 37

EU-opgørelsessystem og nationale opgørelses-systemer

1. Senest den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne indføre, drive og øge løbende at forbedre nationale opgørelsessystemer for at estimere menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af de drivhusgasser, der er opført i bilag V, del 2, til denne forordning og for at sikre rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i deres drivhusgasopgørelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente opgørelsesmyndigheder har adgang til de oplysninger, der er anført i bilag XII til denne forordning, at de gør brug af rapporteringssystemer oprettet i henhold til artikel 20 i forordning (EU) nr. 517/2014 for at forbedre estimatet af fluorholdige gasser i de nationale drivhusgasopgørelser og er i stand til at gennemføre de årlige konsekvenskontroller, der er omhandlet i bilag V, del 1, litra i) og j), til nærværende forordning.
3. Der oprettes hermed et EU-opgørelsessystem med henblik på at sikre rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i de nationale opgørelser med henblik på Unionens drivhusgasopgørelse. Kommissionen forvalter, ved-

ligeholder og søger løbende at forbedre dette system, som skal indeholde et program for kvalitetssikring og -kontrol, hvori kvalitetsmålsætninger opstilles, og der udformes en plan for kvalitetssikring og kvalitetskontrol af opgørelsen, procedurer for udarbejdelse af emissionestimater med henblik på kompilering af EU-opgørelsen i medfør af denne artikels stk. 5 og de revisioner, der er omhandlet i artikel 38.

4. Kommissionen udfører en første kontrol af nøjagtigheden af de foreløbige data i drivhusgasopgørelsen, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 26, stk. 3. Den sender resultaterne af denne kontrol til medlemsstaterne senest seks uger efter indsendelsesfristen. Medlemsstaterne skal svare på relevante spørgsmål som følge af den første kontrol senest den 15. marts samtidig med indsendelsen af den endelige opgørelse for år X-2.
5. Indsender en medlemsstat ikke de opgørelses-data, der er nødvendige for kompileringen af EU-opgørelsen inden den 15. marts, kan Kommissionen udarbejde estimator for at supplere de af medlemsstaten indsendte data i samråd og tæt samarbejde med den pågældende medlemsstat. Til dette formål anvender Kommissionen de gældende retningslinjer for udarbejdelse af de nationale drivhusgasopgørelser.
6. Bistået af Udvælget for Klimaændringer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen gennemførelsesrettsakter for at fastsætte regler for strukturen, formatet og indsendelsesprocessen for oplysninger om nationale opgørelsessystemer og om krav til etableringen, driften og funktionen af nationale opgørelsessystemer.

Når den foreslår sådanne gennemførelsesrettsakter, tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante beslutninger, der er truffet vedtaget af UNFCCC's eller Parisaftalens organer.

Disse gennemførelsesrettsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 44, stk. 6.

7. Kommissionen vedtager delegerede rettsakter i overensstemmelse med artikel 43 med henblik på at supplere denne forordning gennem fastsættelse af regler om kravene til etableringen, driften og funktionen af EU-opgørelsessystemet. Når den foreslår sådanne delegerede rettsakter, tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante beslutninger, der er truffet af UNFCCC's eller Parisaftalens organer.

Artikel 38**Revision af opgørelsen**

1. For at overvåge medlemsstaternes reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner i henhold til artikel 4, 9 og 10 i forordning (EU) 2018/842 og deres reduktioner af emissioner og forbedring af optag gennem dræn i henhold til artikel 4 og 14 i forordning (EU) 2018/841 og eventuelle andre mål for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner i henhold til EU-retten foretager Kommissionen i 2027 og 2032 en omfattende gennemgang af de nationale opgørelsесdata, som medlemsstaterne indsender i henhold til artikel 26, stk. 4, i nærværende forordning. Medlemsstaterne deltager fuldt ud i denne proces.
2. Den i stk. 1 nævnte samlede revision skal omfatte:
 - a) kontroller af de rapporterede oplysningers gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed
 - b) kontroller med henblik på at afdække tilfælde, hvor opgørelsесdata udarbejdes på en måde, der er uforenelig med UNFCCC's vejledninger eller EU-regler
 - c) kontroller med henblik på at afdække tilfælde, hvor LULUCF-regnskaber føres på en måde, der ikke er i overensstemmelse med UNFCCC's vejledninger eller EU-regler, og
 - d) eventuelt beregning af de resulterende nødvendige tekniske korrektioner i samråd med medlemsstaterne.
3. Bistået af Udvælget for Klimaændringer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen gennemførelsesrettsakter med henblik på at fastlægge tidsplaner og procedurer for udførelse af den samlede revision, herunder opgaverne i nærværende artikels stk. 2, og sikre passende høring af medlemsstaterne hvad angår revisionernes konklusioner.
- Disse gennemførelsesrettsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 44, stk. 6.
4. Kommissionen beregner ved hjælp af en gennemførelsesrettsakt den samlede emissionsmængde for det relevante år i henhold til de korrigerede opgørelsесdata for hver medlemsstat efter afslutningen af revisionen opdelt efter emissionsdata af relevans for artikel 9 i forordning (EU) 2018/842 og emissionsdata som omhandlet i bilag V, del 1, litra c), i nærværende forordning, tillige med den samlede

emissionsmængde og -optag af relevans for artikel 4 i forordning (EU) 2018/841.

5. Dataene for de enkelte medlemsstater, der findes i de registre, som er oprettet i henhold til artikel 15 i forordning (EU) 2018/841 fire måneder efter datoен for offentliggørelse af en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 4, anvendes til kontrol af overensstemmelsen med artikel 4 i forordning (EU) 2018/841, herunder ændringer af disse data som følge af, at den pågældende medlemsstat udnytter fleksibiliteten i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2018/841.
6. Dataene for de enkelte medlemsstater, der findes i de registre, som er oprettet i henhold til artikel 12 i forordning (EU) 2018/842 to måneder efter datoen for kontrol af overensstemmelse med forordning (EU) 2018/841 som nævnt i nærværende artikels stk. 5, anvendes til kontrol af overensstemmelsen i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2018/842 i 2021 og 2026. Kontrollen af overensstemmelsen i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2018/842 for hvert af årene 2022 til 2025 og 2027 til 2030 skal foretages på en dato, der ligger én måned efter datoen for kontrollen med overensstemmelse for det foregående år. Denne kontrol omfatter ændringer af disse data som følge af, at den pågældende medlemsstat udnytter fleksibiliteten i henhold til artikel 5, 6 og 7 i forordning (EU) 2018/842.

Artikel 39**EU-systemet og nationale systemer for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger**

1. Senest den 1. januar 2021 skal medlemsstaterne og Kommissionen drive og løbende søge at forbedre såvel de nationale systemer som EU-systemet for rapportering om politikker og foranstaltninger og for rapportering om fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn. Disse systemer omfatter de relevante institutionelle, juridiske og proceduremæssige ordninger inden for en medlemsstat og Unionen til politikevaluering og udarbejdelse af fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber rettidighed, gennemsigtighed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed for de rapporterede oplysninger om politikker og foranstaltninger og fremskrivnin-

ger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn, jf. artikel 18, herunder brug og anvendelse af data, metoder og modeller, samt gennemførelse af kvalitetsikrings- og kvalitetskонтrolaktiviteter og følsomhedsanalyser.

3. Bistået af Udvalget for Klimaændringer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen gennemførelsесretsakter om strukturen, formatet og indsendelsesprocesen for oplysninger om nationale systemer og EU-systemer for politikker og foranstaltninger og fremskrivninger i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2 og artikel 18.

Når Kommissionen foreslår sådanne gennemførelsесretsakter, skal den tage hensyn til de relevante beslutninger, der er truffet af UNFCCC's eller Parisaftalens organer, herunder internationalt aftalte rapporteringskrav og tidsfrister for overvågning og rapportering af disse oplysninger.

Disse pågældende gennemførelsесretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 44, stk. 6.

Artikel 40

Oprettelse og drift af registre

1. Unionen og medlemsstaterne opretter og vedligeholder registre for at kunne foretage nøjagtige opgørelser over nationalt bestemte bidrag i medfør af Parisaftalens artikel 4, stk. 13, og for internationalt overførte modvirkningsresultater i medfør af nævnte aftales artikel 6.
2. Unionen og medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.
3. Data i de i stk. 1 nævnte registre stilles til rådighed for den centrale administrator, der er udpeget i medfør af artikel 20 i direktiv 2003/87/EF.
4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 for at supplere denne forordning ved at oprette de i nærværende artikels stk. 1 nævnte registre og ved hjælp af Unionens og medlemsstaternes registre at sørge for den nødvendige tekniske gennemførelse af relevante beslutninger, der er truffet af UNFCCC's eller Parisaftalens organer, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

Kapitel 7

Samarbejde og støtte

Artikel 41

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Unionen

1. Medlemsstaterne samarbejder og koordinerer indbyrdes og med Unionen i forbindelse med forpligtelser i henhold til denne forordning, navnlig vedrørende:
 - a) processen for udarbejdelse, vedtagelse, meddelelse og evaluering af de integrerede nationale energi- og klimaplaner i medfør af artikel 9-13
 - b) processen for udarbejdelse, vedtagelse, meddelelse og evaluering af den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport i medfør af artikel 17 og den årlige rapportering i medfør af artikel 26
 - c) processen vedrørende Kommissionens henstillinger og opfølgning på disse henstillinger i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, artikel 17, stk. 6, artikel 30, stk. 1, artikel 31, stk. 1, og artikel 32, stk. 1 og 2
 - d) kompileringen af Unionens drivhusgasopgørelse og udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse i medfør af artikel 26, stk. 4
 - e) udarbejdelsen af Unionens nationale meddelelse i henhold til artikel 12 i UNFCCC og Unionens rapport hvert andet år i henhold til beslutning 2/CP.17 eller efterfølgende relevante beslutninger, der er truffet af UNFCCC's organer
 - f) revisions- og overholdelsesprocedurer i henhold til UNFCCC og Parisaftalen i overensstemmelse med gældende beslutninger i henhold til UNFCCC samt Unionens procedure for revision af medlemsstaternes drivhusgasopgørelser omhandlet i artikel 38
 - g) eventuelle justeringer efter den i artikel 38 omhandlede revisionsproces eller andre ændringer af opgørelser og rapporter over opgørelser, som allerede er indsendt eller skal indsendes til UNFCCC's sekretariat
 - h) kompileringen af Unionens tilnærmede drivhusgasopgørelser i medfør af artikel 26, stk. 2.
2. Kommissionen kan yde teknisk bistand til medlemsstaterne i forbindelse med forpligtelser efter denne forordning efter anmodning fra en medlemsstat.

Artikel 42**Det Europæiske Miljøagenturs rolle**

Det Europæiske Miljøagentur bistår Kommissionen i dens arbejde med dimensionerne dekarbonisering og energieffektivitet for at efterkomme artikel 15-21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 og 41 i overensstemmelse med dets årlige arbejdsprogram. Dette omfatter fornøden bistand til:

- a) kompilering af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer om politikker, foranstaltninger og fremskrivninger
- b) gennemførelse af kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer for oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer om fremskrivninger, politikker og foranstaltninger
- c) udarbejdelse af estimer eller supplering af de estimer, som Kommissionen har adgang til, over data om fremskrivninger, som medlemsstaterne ikke har rapporteret
- d) kompilering af data som påkrævet til den rapport om status over energiunionen, som Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet, idet dataene — for så vidt som de foreligger og er tidsmæssigt relevante — hentes fra europæiske statistikker
- e) formidling af oplysninger indsamlet under denne forordning, herunder vedligeholdelse og ajourføring af en database over medlemssternes modvirkningspolitikker og -foranstaltninger og den europæiske klimatilpasningsplatform om virkninger, sårbarheder og tilpasning til klimaændringer
- f) gennemførelse af kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer med henblik på forberedelsen af Unionens drivhusgasopgørelse
- g) kompilering af Unionens drivhusgasopgørelse og udarbejdelse af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse
- h) udarbejdelse af estimer for data, der ikke er rapporteret gennem de nationale drivhusgasopgørelser
- i) gennemførelse af revisionen som omhandlet i artikel 38
- j) kompilering af Unionens tilnærmede drivhusgasopgørelse.

Kapitel 8**Afsluttende bestemmelser****Artikel 44****Udvalg**

1. Kommissionen bistås af:

- a) et udvalg om klimaændringer, hvad angår gennemførelsen af de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 19, stk. 5, artikel 26, stk. 7, artikel 37, stk. 6, artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 3, og
2. Disse udvalg er udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Udvalget om Klimaændringer, jf. denne artikels stk. 1, litra a), afløser det udvalg, der er nedsat ved artikel 26 i forordning (EU) nr. 525/2013.
6. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 57**Ophævelse**

Forordning (EU) nr. 525/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021 med forbehold af overgangsbestemmelserne i nærværende forordnings artikel 58, med undtagelse af artikel 26, stk. 1, i forordning (EU) nr. 525/2013, som ophæves med virkning fra den 24. december 2018. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIII.

Artikel 58**Overgangsbestemmelser**

Uanset denne forordnings artikel 57 finder artikel 7 og artikel 17, stk. 1, litra a) og d), i forordning (EU) nr. 525/2013 fortsat anvendelse på rapporter indeholdende data, som kræves i henhold til disse artikler for årene 2018, 2019 og 2020.

Artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 525/2013 finder fortsat anvendelse for så vidt angår den anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen.

Artikel 19 i forordning (EU) nr. 525/2013 finder fortsat anvendelse på revisionen af opgørelsesdata over drivhusgasser for årene 2018, 2019 og 2020.

Artikel 22 i forordning (EU) nr. 525/2013 finder fortsat anvendelse på forelæggelsen af den rapport, som kræves i henhold til nævnte artikel.

Af hensyn til sammenhængen og retssikkerheden er intet i nærværende forordning til hinder for anvendelsen af undtagelserne i henhold til den relevante sektorbestemte EU-ret på elektricitets- og elektricitetsberedskabsområdet.

Bilag V**Oplysninger om drivhusgasemissionsopgørelser****Del 1**

Oplysninger, der skal medtages i de i artikel 26, stk. 3, omhandlede rapporter:

- a) deres menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som er opført på listen i del 2 i dette bilag, og de menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2018/842, for året X-2
- b) data om deres menneskeskabte emissioner af kulfæld (CO₂), svovldioxid (SO₂), nitrogenoxid (NO_x) og flygtige organiske forbindelser, jf. de data, der allerede er rapporteret for året X-2 i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2016/2284
- c) deres menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og CO₂-optag gennem dræn, som følge af LULUCF, for året X-2, i overensstemmelse med de metoder, der er angivet i del 3 i dette bilag. Disse data skal også være relevante for den rapport om overholdelse, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) 2018/841
- d) eventuelle ændringer i de i litra a), b) og c) nævnte oplysninger for årene mellem det relevante basisår eller den relevante basisperiode og året X-3, med angivelse af årsagerne til disse ændringer
- e) oplysninger om indikatorer, jf. del 4 i dette bilag, for året X-2
- f) sammenfattende oplysninger om gennemførte overførslør i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2018/842 og artikel 12 og 13 i forordning (EU) 2018/841 for året X-1
- g) oplysninger om de skridt, der er taget for at forbedre opgørelsesestimater, navnlig på de områder af opgørelsen, der har været genstand for justeringer eller anbefalinger som følge af eksperimentrevisioner
- h) den faktiske eller skønnede tildeling af de kontrollerede emissioner, som rapporteres af driftsledere under direktiv 2003/87/EF for kildekategorier i den nationale drivhusgasopgørelse, og disse kontrollerede emissioners andel af de samlede rapporterede drivhusgasemissioner inden for disse kildekategorier for året X-2
- i) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne af overensstemmelsen af de emissioner, der er rapporteret i drivhusgasopgørelserne for året X-2, med de kontrollerede emissioner, som er rapporteret under direktiv 2003/87/EF

- j) hvor det er relevant, resultaterne af kontrollerne overensstemmelsen af de data, der er anvendt til at estimere emissioner med henblik på udarbejdelse af drivhusgasopgørelserne for året X-2, med:
 - i) de data, der er anvendt til at udarbejde opgørelser over luftforurenende stoffer i henhold til direktiv (EU) 2016/2284
 - ii) de data, der er rapporteret i henhold til artikel 19, stk. 1, i og bilag VII til forordning (EU) nr. 517/2014
 - iii) de energidata, der er rapporteret i henhold til artikel 4 i og bilag B til forordning (EF) nr. 1099/2008
- k) en beskrivelse af eventuelle ændringer i det nationale opgørelsessystem
- l) en beskrivelse af eventuelle ændringer i det nationale register
- m) oplysninger om deres plan for kvalitetssikring og kvalitetskontrol, en generel usikkerhedsvurdering, en generel vurdering af fuldstændigheden og eventuelt andre elementer i den nationale drivhusgasopgørelsesrapport, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporten om Unionens drivhusgasopgørelse.
- n) oplysninger om medlemsstatens intentioner om at gøre brug af de fleksible bestemmelser i artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) 2018/842 og om brugen af indtægter i henhold til artikel 5, stk. 6, i nævnte forordning.

En medlemsstat kan anmode om at blive undtaget fra litra c) i første afsnit for at anvende en anden metode end den, der er angivet i del 3 i dette bilag, hvis den påkrævede metodeforbedring ikke kan opnås i tide til, at forbedringen kan tages i betragtning i drivhusgasopgørelserne for perioden fra 2021 til 2030, eller hvis omkostningerne ved metodeforbedringen ville være uforholdsmæssigt høje i forhold til fordelene ved at anvende en sådan metode for at forbedre bogføringen af emissioner og optag som følge af den ringe betydning af emissioner og optag fra de pågældende kulstofpuljer. Medlemsstater, der ønsker at drage fordel af denne undtagelse, skal indgive en begrundet anmodning til Kommissionen senest den 31. december 2020 med angivelse af, hvornår metodeforbedringen kan gennemføres, den alternative metode, der foreslås, eller begge samt en vurdering af de potentielle konsekvenser for nøjagtigheden af bogføringen. Kommissionen kan anmode om, at der fremsendes yderligere oplysninger inden for en nærmere angivet rimelig tidsfrist. Hvis Kommissionen mener, at anmodningen

er berettiget, skal der gives dispensation. Hvis Kommissionen aviserer anmodningen, skal den begrunde sin afgørelse.

Del 2

De drivhusgasser, der skal omfattes, er:

Kuldioxid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dinitrogenoxid (N_2O)

Svovlhexafluorid (SF_6)

Nitrogentrifluorid (NF_3)

Hydrofluorcarboner (HFC'er):

- HFC-23 CHF_3
- HFC-32 CH_2F_2
- HFC-41 CH_3F
- HFC-125 CHF_2CF_3
- HFC-134 CHF_2CHF_2
- HFC-134a CH_2FCF_3
- HFC-143 CH_2FCHF_2
- HFC-143a CH_3CF_3
- HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$
- HFC-152a CH_3CHF_2
- HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$
- HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHFCF}_3$
- HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$
- HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$
- HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$
- HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$
eller ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Perfluorcarboner (PFC'er):

- PFC-14, Perfluorometan, CF_4
- PFC-116, Perfluoroethan, C_2F_6

- PFC-218, Perfluoropropan, C_3F_8
- PFC-318, Perfluorocyclobutan, $\text{c-C}_4\text{F}_8$
- Perfluorocyclopropan $\text{c-C}_3\text{F}_6$
- PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C_4F_{10}
- PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C_5F_{12}
- PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C_6F_{14}
- PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

Del 3

Metoder til overvågning og rapportering i LULUCF-sektoren

Geografiske data over omlægning af arealanvendelse i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Niveau 1-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Ved emissioner og optag til en kulstofpulje, der tegner sig for mindst 25-30 % af emissioner eller optag i en kilde- eller drænkategori, som er prioritert i en medlemsstats nationale opgørelsessystem, fordi dens estimat har en betydelig indflydelse på et lands samlede opgørelse af drivhusgasser hvad angår det absolute niveau af emissioner og optag, udviklingen i emissioner og optag, eller usikkerheden i emissioner og optag i arealanvendelseskategorierne, benyttes som minimum niveau 2-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.

Medlemsstaterne tilskyndes til at bruge niveau 3-metoden i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser.

Del 4**Opgørelsесindikatorer**

Indikatorbetegnelse	Indikator
TRANSFORMATION B0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra offentlige og egenproducenters termiske kraftværker, t/TJ CO ₂ -emissioner fra offentlige og egenproducenters termiske kraftværker, kt, opdelt på alle produkter — produktion fra offentlige og egenproducenters termiske kraftværker, PJ
TRANSFORMATION E0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra egenproducenters kraftværker, t/TJ CO ₂ -emissioner fra egenproducenter, kt, opdelt på alle produkter — produktion fra egenproducenters termiske kraftværker, PJ
INDUSTRI A1.1	Samlet CO ₂ -intensitet — jern- og stålindustrien, t/mio. EUR Samlede CO ₂ -emissioner fra jern- og stålindustrien, kt, opdelt på brutto-værditilvækst — jern- og stålindustrien
INDUSTRI A1.2	Energirelateret CO ₂ -intensitet — den kemiske industri, t/mio. EUR Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra den kemiske industri, kt, opdelt på bruttværditilvækst — den kemiske industri
INDUSTRI A1.3	Energirelateret CO ₂ -intensitet — glas-, pottemagervare- og byggevare-industrien, t/mio. EUR Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra glas-, pottemagervare- og byggevareindustrien, kt, opdelt på bruttværditilvækst — glas-, pottemagervare- og byggevareindustrien
INDUSTRI A1.4	Energirelateret CO ₂ -intensitet — nærings- og nydelsesmiddelindustrien samt tobaksindustrien, t/mio. EUR Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra nærings- og nydelsesmiddelindustrien samt tobaksindustrien, kt, opdelt på bruttværditilvækst nærings- og nydelsesmiddelindustrien samt tobaksindustrien, mio. EUR (EC95)
INDUSTRI A1.5	Energirelateret CO ₂ -intensitet — papir- og trykkeriindustrien, t/mio. EUR Energirelaterede CO ₂ -emissioner fra papir- og trykkeriindustrien, kt — Bruttoværditilvækst — papir- og trykkeriindustrien, mio. EUR (EC95)
HUSHOLDNINGER A0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra husholdningers rumopvarming, t/m ² CO ₂ -emissioner fra husholdningers rumopvarming, opdelt på overfladeareal i helårsboliger, mio. m ²
TJENESTER B0	Specifikke CO ₂ -emissioner fra den kommersielle og institutionelle sektor til rumopvarming, kg/m ² CO ₂ -emissioner fra rumopvarming i den kommersielle og institutionelle sektor, kt, opdelt på overfladeareal i bygninger i servicesektoren, mio. m ²
TRANSPORT B0	Specifikke dieselrelaterede CO ₂ -emissioner — personbiler, g/100 km
TRANSPORT B0	Specifikke benzinrelaterede CO ₂ -emissioner — personbiler, g/100 km

Bilag VI**Oplysninger om politikker og foranstaltninger på området for drivhusgasemissioner**

Oplysninger, der skal medtages i de i artikel 18 omhandlede rapporter:

- a) en beskrivelse af deres nationale system for rapportering om politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger og for rapportering af fremskrivninger af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn i henhold til artikel 39, stk. 1, eller oplysninger om eventuelle ændringer af dette system, når beskrivelsen allerede er indsendt
- b) ajourføringer vedrørende deres langsigtede strategier, jf. artikel 15, og fremskridtene med gennemførelsen af disse strategier
- c) oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger og om gennemførelsen af EU-politikker og -foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger, som begrænser eller reducerer drivhusgasemissioner fra kilder eller øger optag gennem dræn, opstillet sektorvis og inddelt efter gasart eller gruppe af gasarter (HFC'er og PFC'er), der er opført på listen i del 2 i bilag V. Disse oplysninger skal henvisе til gældende og relevante nationale politikker eller EU-politikker og skal omfatte:
 - i) målsætningen for politikken eller foranstaltningen samt en kort beskrivelse af politikken eller foranstaltningen
 - ii)arten af det anvendte politikinstrument
 - iii)status for gennemførelsen af politikken eller foranstaltningen eller gruppen af foranstaltninger
 - iv)indikatorer, der er anvendt til overvågning og evaluering af fremskridtene over tid
 - v)når disse foreligger, kvantitative estimer over virkningerne på emissioner fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser opdelt på:
 - resultaterne af forhåndsvurderinger af virkningerne af de enkelte politikker og foranstaltninger eller grupper af politikker og foranstaltninger på modvirkning af klimaændringer. Der fremlægges estimer for et interval på fire år, der slutter på 0

eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret, idet der skelnes mellem drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, forordning (EU) 2018/842 og forordning (EU) 2018/841

- resultaterne af efterfølgende vurderinger af virkningerne af de enkelte politikker og foranstaltninger eller grupper af politikker og foranstaltninger på modvirkning af klimaændringer, hvor de foreligger, idet der skelnes mellem drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, forordning (EU) 2018/842 og forordning (EU) 2018/841
- vi) tilgængelige estimer over de fremskrevne omkostninger og fordele ved politikker og foranstaltninger samt estimer over de afholdte omkostninger og fordele ved politikker og foranstaltninger
- vii) alle eksisterende henvisninger til vurderingerne af omkostningerne ved og virkningerne af de nationale politikker og foranstaltninger, til oplysninger om gennemførelsen af Unionens politikker og foranstaltninger, som begrænser eller reducerer drivhusgasemissioner fra kilder eller øger optag gennem dræn, og til de underbyggende tekniske rapporter
- viii) en vurdering af, i hvilket omfang politikken eller foranstaltningen bidrager til opfyldelsen af den langsigtede strategi, der er omhandlet i artikel 15
- d) oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/842 og forordning (EU) 2018/841
- e) oplysninger om, hvordan de forskellige politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger, der er givet oplysning om i medfør af litra c), er forbundet indbyrdes, og hvordan disse politikker og foranstaltninger eller grupper af foranstaltninger bidrager til de forskellige fremskrivnings-scenarier.

Bilag VII**Oplysninger om fremskrivninger på området for drivhusgasemissioner**

Oplysninger, der skal medtages i de i artikel 18 omhandlede rapporter:

- a) fremskrivninger uden foranstaltninger, hvor de foreligger, fremskrivninger med foranstaltninger, og, hvor de foreligger, fremskrivninger med supplerende foranstaltninger
- b) fremskrivninger af samlede drivhusgasser og separate estimer over de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF og af forordning (EU) 2018/842, og de formodede emissioner fra kilder og optag gennem dræn, jf. forordning (EU) 2018/841
- c) virkningen af politikker og foranstaltninger, der er identificeret i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a). Når sådanne politikker og foranstaltninger ikke er medtaget, skal dette klart markeres og forklares
- d) resultaterne af følsomhedsanalyser udført i forbindelse med fremskrivningerne og oplysninger om anvendte modeller og parametre
- e) alle relevante henvisninger til vurderingen og de tekniske rapporter, der danner grundlag for disse fremskrivninger, jf. artikel 18, stk. 4.

Bilag XII**Nationale opgørelsessystemer**

De oplysninger, der er omhandlet i artikel 37, omfatter følgende:

- a) rapporterede data og metoder for aktiviteter og anlæg i henhold til direktiv 2003/87/EF med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser for at sikre ensartethed i de rapporterede drivhusgasemissioner under EU ETS og i de nationale drivhusgasopgørelser
- b) data indsamlet gennem rapporteringssystemerne om fluorholdige gasser inden for de relevante sektorer, som er fastsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) nr. 517/2014 med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser
- c) emissioner, underliggende data og metodologier rapporteret af anlæg i henhold til forordning (EF) nr. 166/2006 med henblik på udarbejdelse af nationale drivhusgasopgørelser
- d) data rapporteret i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008
- e) data indsamlet via den geografiske sporing af landarealer inden for rammerne af Unionens og medlemsstaternes eksisterende programmer og undersøgelser, herunder LUCAS-systemet til overvågning af areal anvendelse og Copernicusprogrammet.

*Bilag XIII***Sammenligningstabell**

Forordning (EU) nr. 525/2013	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 2	—
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 15
Artikel 5,	artikel 37, stk. 1, 2 og 6, bilag XII
Artikel 6	Artikel 37, stk. 3 og 7
Artikel 7	Artikel 26, stk. 3, 4, 6 og 7, bilag V
Artikel 8	Artikel 26, stk. 2 og 7
Artikel 9	Artikel 37, stk. 4 og 5
Artikel 10	Artikel 40
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 39
Artikel 13	Artikel 18, stk. 1, litra a), og stk. 3 og 4, bilag VI
Artikel 14	Artikel 18, stk. 1, litra b), og stk. 2, 3 og 4, bilag VII
Artikel 15	Artikel 19, stk. 1, bilag VIII, del 1
Artikel 16	Artikel 19, stk. 3, bilag VIII, del 2
Artikel 17	Artikel 19, stk. 2, 4 og 5, bilag VIII, del 3
Artikel 18	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 29, stk. 1, litra c), og stk. 5 og 7
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 41, stk. 1, litra d), e), f), g) og h)
Artikel 24	Artikel 42
Artikel 25	—
Artikel 26	Artikel 44, stk. 1, litra a), og stk. 2, 3 og 6
Artikel 27	—
Artikel 28	Artikel 57
Artikel 29	—

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på
www.regjeringen.no

Trykk: 07 Media AS – 04/2019

